መንፈስ ቅዱስ

ከዳንኤል መኰንን

ታኅሣሥ ፲፱፻፹፩ ዓ. ም.

THE HOLY SPIRIT

by
Daniel Makonnen

Second Printing
1987 Kingdom Life Publishing

For Additional Copies Write:
Kingdom Life Publications
P.O. Box 78689
Seattle, WA 98178

Printed in U.S.A.

ይህን መጽሐፍ ምንም ጊዜ በአገልግሎቴ እየደገፉ ለሚያበረታቱኝ ወላጆቼ ከልባዊ ፍቅር ጋር ለማስታወሻ እንዲሆን አቀርባለሁ ።

ዳንኤል መኰንን ።

ማ ው ጫ ።

ገጽ ።

መግቢያ - - - - - - - - - - - - - - - - - 5

ክፍል አንድ

መንፈስ ቅዱስ ማን ነው? - - - - - - - - - - - - - 7

መንፈስ ቅዱስና ሥላሴ - - - - - - - - - - - - - 13

መንፈስ ቅዱስ የተጠራበት ስሞችና ምሳሌዎች - - - - - - 17

መንፈስ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን - - - - - - - - - - 22

መንፈስ ቅዱስና አዲስ ልደት - - - - - - - - - - 27

ኢየሱስና መንፈስ ቅዱስ - - - - - - - - - - - - - 30

ክፍል ሁለት

የመንፈስ ቅዱስ ዘመን - - - - - - - - - - - - - 35

በልሳን መናገር - - - - - - - - - - - - - - 42

ምስክርነት ፤ የብርሃን ኳስ ይመስል ነበር ፤

በደስታ ጐርፍ ተጥለቀለቁ ፤

እንደ ኤሌክትሪክ ኃይል ፤

የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለምን ይጠቅማል? - - - - - - - 53

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች - - - - - - - - - - - - - 58

የመንጸት ስጦታዎች - - - - - - - - - - - - - - - 60

መተርጐም ፤

ትንቢት ፤

የመገለጥ ስጦታዎች - - - - - - - - - - - - - - - 73

ዕውቀት መናገር ፤

ጥበብ መናገር ፤

መናፍስት መለየት ፤

የኃይል ስጦታዎች - - - - - - - - - - - - - - - 79

ታምራት ፤

ፈውስ ፤

እምነት ፤

ማጠቃለያ ፤ - - - - - - - - - - - - - - - - - 83

መ ግ ቢ ያ ።

ዛሬ መንፈስ ቅዱስ በአብያተ ክርስቲያናት ዘንድ የምዕመንና የአገልጋዮችን ስሜት የሳበ አርዕስት ሆኖአል ። ይህም የመንፈስ ሥራ ሲሆን ያለንበትም ዘመን የመንፈስ ቅዱስ ዘመን በመሆኑ ነው ። በመጽሐፉ ውስጥ ያለው ሃሳብ የተወሰኑ አብያተ ክርስቲያናትን ወይም ሰዎችን የማይመለከት በመሆኑ ክርስቲያኖች ሁሉ ሊያነቡት ይገባል ።

በአብያተ ክርስቲያናት አካባቢ የሚታየው አስገራሚ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ እያደገ በመሄድ ላይ ነው ። ስለ መንፈስ ቅዱስ ስንናገር በእኛ ሕይወት የተፈጸመውን ወይም በሰዎች ሕይወት የሆነውን በመናገር መደምደም የለብንም ፣ አንድን ሰው ለማወቅ ስለጠባዩ ፣ ስለ ሥራው መረዳት እንደሚኖርብን እንዲሁም ስለ መንፈስ ቅዱስ ዶክትሪን ፣ ሥራና ጠባይ ማወቅ ይኖርብናል ። በሌላ አቅጣጫ ስለ ስጦታዎች የምንሰማውና የምንመለከተው ብዙ ሲሆን ስለ አጠቃቀማቸውና አሠራራቸው የምናውቀው ጥቂት ነው ።

ስለዚህ ይህ መጽሐፍ በሁለት ክፍል ተከፍሏል ። የመጀመሪያው ክፍል ስለ መንፈስ ቅዱስ መሠረታዊ ዶክትሪን የሚያስረዳ ሲሆን ሁለተኛው ክፍል የመንፈስ ቅዱስ ዘመን የሚል ሆኖ ከመንፈስ ቅዱስ ሙላት እስከ ስጦታዎች ያለውን የሚገልጽ ነው ። መጽሐፉ ይህን የመሰለ መልክ ያለው ሆኖ የትኛውንም ቤተ ክርስቲያን የማይነቅፍ ሚዛናዊ በሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ላይ የተመሠረተ ነው ።

በሁለተኛው ክፍል የመንፈስ ቅዱስ ዘመን በሚለው ውስጥ ባሉት ምዕራፎች የአንዳንድ ሰዎች ምስክርነት አቅርቤአለሁ ። ይህም አንባቢዎች ትምህርት የሆነውን ነገር ብቻ በማንበብ ሃሳቡ እንዳይከብዳቸውና ሃሳቡን እንዲጨብጡት ለማድረግ ነው ። ስጦታዎችን በሚመለከቱት ገጾች አልፎ አልፎ የራሴን ልምምድ እንደ ምሳሌ አድርጌ አቅርቤአለሁ ። ይህም ስጦታዎችን በመለማመድ ጀማሪ ለሆኑት ትምህርት ይሰጣቸዋል በማለት ነው ።

በመጨረሻ ለአንባቢዎቼ ለመግለጽ የምፈልገው ይህ መጽሐፍ ለአንባቢዎች እንዲደርስ ሃሳብ በመስጠት ፣ በማረም ፣ ታይፕ በማድረግ ለረዱኝ ከፍ ያለ ምሥጋና አቀርባለሁ ። ከሁሉ በላይ ግን አስጀምሮ ላስጨረሰኝ አምላክ ምስጋና ይድረሰው ።

ዳንኤል መኰንን ።

ክፍል አንድ

ምዕራፍ ፩ ፤

መንፈስ ቅዱስ ማን ነው?

መንፈስ ቅዱስ ሰፊ እርእስት በመሆኑ መንፈስ ቅዱስ ማን ነው? የሚለው ጥያቄ ለመጽሐፉ ትክክለኛ ቁልፍ ይሆናል ብዬ አምናለሁ ። በየትኛውም ክፍለ ዘመን ቢሆን የአንድ መንፈስ ኀልውና በመረዳት ስለ መንፈስ ወይም ስለ መናፍስት ለማወቅ የሰው ልጅ የተቻለውን አድርጐአል ። ዛሬም በጌታ በኢየሱስ አምነን የመንፈስ ቅዱስን ኃይል ያገኘን ሁሉ ስለ እርሱ ለማወቅ እጅግ እንናፍቃለን ። እርሱም የጥበብና የመገለጥ መንፈስ ነው ። ስለዚህም ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌሶን ሰዎች ሲጽፍ «የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ አምላክ እርሱን በማወቅ የጥበብንና የመገለጥን መንፈስ እንዲሰጣችሁ እለምናለሁ» ይላል ። ይህ የሐዋርያው ብቻ ሳይሆን የእያንዳንዳችን ጸሎት ነው ።

«ሩሀ» የሚለው የዕብራይስጥ ቃል ወይም «ኑሚያ» የሚለው የግሪክ ቃል መንፈስ ማለት ነፋስ ወይም ትንፋሽ እንደሆነ ያስረዳናል ። መጽሐፍ ቅዱስ «እግዚአብሔር መንፈስ ነው» ይላል መላእክት ቅዱሳንና እርኩሳን «መናፍስት» ተብለው ይጠራሉ ። የሥላሴ ሦስተኛ አካል መንፈስ ተብሎ ይጠራል ። «ቅዱስ» የሚለው ቃል ባሕርይውን ስለሚገልጽ «መንፈስ ቅዱስ» ይባላል ። በተቀረ በተለይ በብሉይ ኪዳን አንዳንዴም በአዲስ «መንፈስ» በመባል ይጠራል ። ምክንያቱም የእግዚአብሔር ኃይል በመሆኑና እግዚአብሔር ሥራውን በሦስተኛው አካል ስለሚፈጽም ነው ፤ ስለዚህም የእግዚአብሔር ኃይል በመሆኑ በሐዋርያት ሥራ ፩ ፣ ፰ ፣ «መንፈስ ቅዱስ በእናንተ ላይ በወረደ ጊዜ ኃይልን ትቀበላላችሁ» የሚል እናነባለን ። ነገር ግን የመንፈስ ቅዱስን ማንነት በዚህ ጥቅስ ላይ ብቻ በመመሥረት መንፈስ ቅዱስ አካል የሌለው የእግዚአብሔር ኃይል ብቻ ነው ማለት ትልቅ ስህተት ነው ።

ሀ/ መንፈስ ቅዱስ አካል አለው ፤

«መንፈስ ቅዱስ እንደ ሰው አካል ያለው አምላክ ነው» የሚለው የቤተ ክርስቲያን መሠረታዊ ትምህርት አንዳንድ ሰዎች የማይቀበሉት አነጋገር ነው ። ይህ ችግር ዛሬ ብቻ ሳይሆን የጥንቲቷን ቤተ ክርስቲያን የገጠማት ነው ። በየጊዜው የተነሱ መናፍቃን የመጀመሪያ ተቃውሞአቸው በኢየሱስ አምላክነትና በመንፈስ

ቅዱስ ላይ ነው ። ወደ ኋላ ተመልሰን የቤተ ክርስቲያንን ታሪክ ብንመለከት ዛሬ ድምጻቸውን በተቃውሞ የሚያሰሙ መሠረታቸው አልፎ አልፎ በየዘመኑ ከተነሱት መናፍቃን የሚለይ አይደለም ።

በሦስተኛው ክፍለ ዘመን ሳቢሊየስ የተባለ በሰሜን አፍሪቃ በሚገኝ የአንድ ቤተ ክርስቲያን መሪ የሥላሴን ትምህርትና መንፈስ ቅዱስ አካል የለውም በማለት ተቃውሞ ተከታዮችን አገኘ ፣ ከዚያም አርዮስ በኋላም መቅዶንዮስ ተቃውሟቸውን በመቀጠል እስከዚህ ዘመን ድረስ ሃሳባቸውን የሚደግፉ ሰዎች ፣ አሉ ፤ በዚህም ምክንያት የክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን እስከዚህ ዘመን ድረስ ትምህርቱንና ሀሳቡን በመቃወም ላይ ትገኛለች ። ስለዚህ «መንፈስ ቅዱስ እንደ ሰው አካል ያለው አምላክ ነው» የሚለው ትምህርት የዛሬይቱም እውነተኛ ቤተ ክርስቲያን የምትከተለው ትምህርት ነው ።

የቤተ ክርስቲያን ታሪክ ብቻ ሳይሆን የእግዚአብሔር ቃል ስለ መንፈስ ቅዱስ ምን ይላል ማለቱ የበለጠ ጠቃሚና ለጥያቄያችን መልስ ነው ። ስለዚህ ወደ እግዚአብሔር ቃል ተመልሰን መመልከት ይኖርብናል ፤ ነገር ግን ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ገብተን ከመመልከታችን በፊት፤ «መንፈስ» «የእግዚአብሔር መንፈስ» «መንፈስ ቅዱስ» የሚለው ከዘፍጥረት እስከ ራዕይ በብዙ ሥፍራ ተጠቅሶ እናያለን ። በአዲስ ኪዳን ብቻ ከሦስት መቶ ጊዜ ያላነሰ ተጠቅሶአል ። በተጠቀሰበት ሥፍራ አንዳንዴ እንደ ኃይል አንዳንዴም አካል እንዳለው ሰው ተገልጦ እናያለን ፤ ቢሆንም የምንሰጠው ትርጉም አንድ መሆንና እንደ ሰው ወይ እንደ ኃይል ብቻ ልንተረጉመው ይገባል ። ስለዚህ የራሳችንን ትርጉም ወደጐን አድርገን የእግዚአብሔርን ቃል እንዲተረጉም ካደረግን ችግር አይገጥመንም ። በሉቃስ ፫ ፣ ፳፪ «በአካል መልክ እንደ ርግብ በእርሱ ላይ ወረደ» የሚል እናያለን ። ከዚህ ጥቅስ መንፈስ ቅዱስ እንደ ሰው አካል እንዳለው ስንመለከት በዚህ ወንጌል መጨረሻ «ከላይ ኃይል እስክትቀበሉ ከኢየሩሳሌም አትውጡ» የሚለው የእግዚአብሔር ኃይል እንደሆነ ያስረዳናል ። ስለዚህ ነው ከላይ አንዳንዴ አካል እንዳለው ሰው አንዳንዴም እንደ ኃይል ቢጠቀስ የምንሰጠው ትርጉም አንድ ሊሆን ይገባል ያልኩት ። ታዲያ መንፈስ ቅዱስ አካል ያለው አምላክ ነው ወይስ ኃይል ብቻ ነው? እጭሩ መልስ መንፈስ ቅዱስ አካል ያለው (አምላክ) የእግዚአብሔር ኃይል ነው ።

የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች ፤

ከሁሉ በፊት መጽሐፍ ቅዱስ ለሰው የሚሰጠውን ሰዋስዋዊ አነጋገር ለመንፈስ ቅዱስ ሰጥቶት እናያለን ። ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ከየትም ሥፍራ ይልቅ ስለ መንፈስ ቅዱስ የተናገረባቸው ምዕራፎች ዮሐንስ ፲፬ ፣ ፲፮ ናቸው ። በእነዚህ ምዕራፎች ጌታ መንፈስ ቅዱስን «እርሱ» በማለት ይጠራዋል ። ስለራሱ ሲናገር «እኔ» በሌላ ሲጠራ «እርሱ» የሚባል አካል ያለው ሰው ነው ። ስለዚህም ኢየሱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ በሚናገርበት ጊዜ እርሱ የሚለውን የተውላጠ ስም ቃል ተጠቀመ ። «ለዘላለም ከእናንተ ጋር እንዲኖር ሌላ አጽናኝ ይሰጣችኋል ። እርሱም ዓለም

የማያየውና የማያውቀው ስለሆነ ሊቀበለው የማይቻለው የእውነት መንፈስ ነው።» ዮሐ. ፲፬ ፣ ፲፮—፲፯ «አብ በስሜ የሚልከው ግን መንፈስ ቅዱስ የሆነው አጽናኝ እርሱ ሁሉን ያስተምራችኋል» ፲፬ ፣ ፳፮ ጌታ ኢየሱስ መንፈስ ቅዱስን እርሱ በማለት ከመጥራቱም ሌላ «ወደ እርሱ እንመጣለን ። በእርሱም ዘንድ መኖሪያ እናደርጋለን» ሲል ተናገረ ፣ ይህ አነጋገር አብን ብቻ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስንም እንደሚያጠቃልል ከመጽሐፍ ቅዱስ ብዙ ማስረጃዎች አሉ ። ሌላው ደግሞ ሊጠቀስ የሚገባው ቃል «አጽናኝ» የሚለው ነው።«አጽናኝ» ማለት በግሪክ «ጳራቅሊጦስ» ሲሆን የሚሰጠው ትርጉም አጽናኝ ከሚለው በላይ ነው ፤ ስለዚህ «አማካሪ» «ጠበቃ» ተብሎ ይተረጐማል ። ከዚህ ትርጉም አያይዘን የጥንቱ የግሪክ ፍርድ ቤት ለጠበቃ ወይም ስለሌላው ሰው ለሚናገረው የሚሰጠው ስም ጳራቅሊጦስ የሚል ነበር ። ከዚህም አጠቃቀሙ ለሰው እንጂ ለነፋስ ወይም አካል ለሌለው ነገር እንዳልሆነ እንመለከታለን ።

መንፈስ ቅዱስ እንደ ሰው አካል ያለው ነው ካልን የሰው ባሕርያት ልናይበት ይገባል ። ስለዚህ እንደ ሰው ፈቃድ አለው ። ፩ ቆሮ. ፲፪ ፣ ፲፩ ፤ ሃሳብ አለው ሮሜ. ፰ ፣ ፳፯ ፤ ዕውቀት አለው ፩ ቆሮ. ፪ ፣ ፲ ፣ ፲፩ ፤ ይህ ብቻ ሳይሆን ከዚህ በታች ያሉት ጥቅሶች አካል እንዳለው ያረጋግጣሉ ።

እንደ ሰው ይሠራል ፤

በአማኞች ይኖራል	ዮሐ ፲፬ ፣ ፲፯
ያስተምራል ፣	» ፲፬ ፣ ፳፮
ስለ ኃጢአት ይወቅሳል	» ፲፮ ፣ ፰
ይመራል ፣ ይሰማል ፣ ይናገራል ፣	፲፮ ፣ ፲፫
ለፊሊጶስ ተናገረ ፣	ሐዋ. ፰ ፣ ፳፱
ለአገልግሎት ይጠራል ፤	» ፲፫ ፣ ፪
ይጸልያል ፣	ሮሜ፣ ፰ ፣ ፳፮

አካል ያለው ሰው በመሆኑ ፤

ተዋሸ ፣	ሐዋ. ፭ ፣ ፫
ተፈተነ ፣	» ፭ ፣ ፱
ተቃወሙት ፣	» ፯ ፣ ፶፩
ያዝናል ፣	ኤፌ. ፬ ፣ ፴
ተሰደበ ፣	ማቴ. ፲፪፣ ፴፩

ከላይ የተጠቀሱትን ጥቅሶች አንዳንዶቹን ባብራራቸው በይበልጥ ሃሳቡን ለመጨበጥና ለመረዳት እንችላለን ። ለምሳሌ በማቴ. ፲፪ ፣ ፴፩ ያለውን ጥቅስ እንውሰድ ፣ «ስለዚህ እላችኋለሁ ኃጢአትና ስድብ ሁሉ ለሰዎች ይሰረይላቸዋል ። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስን ለሰደበ አይሰረይለትም» ግልጽና ቀጥተኛ ከሆነው ከዚህ ጥቅስ መንፈስ ቅዱስ አካል እንዳለው ለመረዳት የሚያስቸግር አይደለም ።

ወደ ብዙ ሌላ ማብራሪያ ሳንገባ ከጥቅሱ ለመንፈስ ቅዱስ የተሰጠውን አነጋገር ስንመለከት ሊሰደብና ሊያዝን የሚችል አካል ያለው ሰው ብቻ ነው ። ስለዚህም ሐዋርያው ለኤፌሶን በጻፈው መልዕክት «ለቤዛ ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔር መንፈስ አታሳዝኑ» ኤፌ. ፬ ፥ ፴ ይላል ።

የመናፍቃን ዋና ተቃውሞ አብና ወልድ በራሳቸው ሕይወት እንዳላቸው (ዮሐ. ፳ ፥ ፳፪) መንፈስ ቅዱስ የለውም የሚል ነው ። የዚህ ሃሳብ ደጋፊዎች ለመንፈስ ተፈጥሮ የሚሰጡት ውሳኔ የእግዚአብሔር ባሕርይ (ኃይል) ነው የሚል ነው ፤ የእውነተኛይቱ ቤተ ክርስቲያን ትምህርት ግን አብና ወልድ በራሳቸው ሕይወት እንዳላቸው መንፈስ ቅዱስም በራሱ ሕይወት (አካል) አለው ይላል ። ለዚህም ማረጋገጫ ይሆን ዘንድ ከእግዚአብሔር ቃል እንደሚከተለው እንመለከታለን ።

በብሉይ ኪዳን «እግዚአብሔር እንዲህ ይላል» የሚል የነቢያትን ትንቢት እናነባለን ። በአዲስ አብ ስለ ልጁ ሲመሰክር «የምወደው ልጄ እርሱ ነው ። እርሱን ስሙት» አለ ። ኢየሱስም «እውነት እውነት እላችኋለሁ» በማለት አስተማረ ። መንፈስ ቅዱስ ወደ ሦስተኛው የመጣን እንደሁ እንደ አብ እንደ ወልድ በዘመኑ ሲናገር እንመለከታለን ። ይህም አካል እንዳለው የመጨረሻ ማረጋገጫችን ይሆናል ። «እነዚህ ጌታን ሲያመልኩና ሲጦሙ መንፈስ ቅዱስ በርናባስና ጳውሎስን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ» አለ ሐዋ ፲፫ ፥ ፪ ። «ወደኛም መጣና የጳውሎስን መታጠቂያ ወስዶ የገዛ እጁንና እግሩን አስሮ እንዲሁ መንፈስ ቅዱስ ይህ መታጠቂያ ያለውን ሰው አይሁድ ከኢየሩሳሌም እንደዚህ ያስሩታል በአሕዛብም እጅ አሳልፈው ይሰጡታል» አለ ። ሐዋ. ፳፩ ፥ ፲፩ የተቀሩት ሁለት ጥቅሶች ሲሆኑ አንደኛው ፩ ጢሞ. ፬ ፥ ፩ ፥ ሌላው በራዕይ ፪ ፥ ፯ ይገኛል ። ሐዋርያው ለጢሞቴዎስ በሚጽፈው መልዕክት «መንፈስ ግን በግልጥ በኋለኞች ዘመናት አንዳንዶች የሚያስቱ መናፍስትንና በውሸተኞች ግብዝነት የተሰጠውን ትምህርት እያደመጡ ኃይማኖትን ይክዳሉ» «መንፈስ ለአብያተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ» ራዕይ ፪ ፥ ፯ ።

እነዚህ ከዚህ በላይ የተጠቀሱት ጥቅሶች መንፈስ ቅዱስ እንደ ሰው ሲናገር ያሳዩናል ይህም መንፈስ አካል እንዳለው ያረጋግጥልናል ። በዚህም ምክንያት የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንድናውቅና በምንወስደው እርምጃ ሁሉ እንዲመራን መንፈስ ቅዱስን እንጠይቃለን ። ሊመራ ፥ ሊገስጽ ፥ ሊያጽናና ፥ ሊናገር፥የሚችል አካል ያለው ሰው እንጂ ለነፋስ ወይም ሊጨበጥ ለማይችል ነገር ይህን አነጋገር መስጠት የሚቻል አይደለም ። ስለዚህም በመደምደሚያ መንፈስ ቅዱስ እንደ አብና እንደ ወልድ በራሱ አካል ያለው አምላክ ነው እንላለን ።

ለ/ <u>መንፈስ ቅዱስ አምላክ ነው</u> ፤

መንፈስ ቅዱስ እንደ ሰው አካል ያለው አምላክ ነው የሚለውን የመንፈስ ቅዱስ ዶክትሪን የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃ ካቀረብንለት ሌላው ልንመለከተው የሚያስፈልገው ዶክትሪን የመንፈስ ቅዱስን አምላክነት ነው ።

ይህ መሠረታዊ የሆነ ትምህርት የእምነት አባቶች የተቀበሉትና ዛሬም ቤተ ክርስቲያን አጥብቃ የምትከተለው ነው ። እምነታችን እንዲሁ ሲተላለፍ የመጣ ቅርስ ብቻ አይደለም ። አንድን ትምህርት ለምን እንደምንቀበለው ለምን እንደማንቀበለው ካልተረዳንና በቂ ማስረጃ ከእግዚአብሔር ቃል ልንሰጥበት ካልቻልን ኃይማኖታችን ባህል እንጂ ሌላ አይደለም ። ስለዚህ <u>«መንፈስ ቅዱስ አምላክ ነው»</u> የሚለውን ዶክትሪን ከመጽሐፍ ቅዱስ በማስረጃ ተመልክተን የአስፈላጊነቱን ምክንያት እንረዳለን ።

ከሁሉ በፊት መንፈስ ቅዱስ በእግዚአብሔር ቃል የተሰጡት ስሞች አምላክነቱን ይገልጻሉ ። እነርሱም የሚከተሉት ናቸው ።

፩/ <u>ፈጣሪ</u> ዘፍ. ፩ ፥ ፪ ፤ ኢሳ. ፵ ፥ ፲፪—፲፫ ፤ ኢዮ. ፳፮ ፥ ፲፫ ፤ መዝ. ፻፫ ፥ ፴ «እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ» የሚለው ጥቅስ የእግዚአብሔርን ፈጣሪነት ይገልጽልናል ።ከላይ የጠቀስናቸው ጥቅሶች መንፈስ ቅዱስ ፈጣሪ መሆኑንና እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ሁሉን እንደፈጠረ እንመለከታለን ።

፪/ <u>ሕይወትን ይሰጣል</u> ፥ ዘፍ. ፪ ፥ ፯ ፤ ኢዮ. ፴፫ ፥ ፬ ፤ ሕዝ. ፴፯ ፥ ፩—፲፬ ፤ ማቴ. ፩ ፥ ፲፰ ሕይወትን ሊሰጥ የሚችል ሕያው የሆነ እግዚአብሔር ነው ፤ መንፈስ ቅዱስ አምላክ ስለሆነ ሕይወትን ሊሰጥ እንደሚችል ተገልጿል ።

፫/ <u>ከአብና ከወልድ ጋር በአንድነት የሚጠራ አምላክ ነው</u> ፤ በአብ ፥ በወልድ ፥ በመንፈስ ቅዱስ ስም አጥምቋቸው ። ማቴ. ፳፰ ፥ ፲፱ ፤ ፪ቆሮ. ፲፫ ፥ ፲፬ ። ይህ የሚያመለክተን መንፈስ ቅዱስ ሥራው ልዩ ቢሆንም ከአብና ከወልድ ጋር አንድነትና እኩልነት እንዳለው ነው ።

፬/ <u>ይቀድሳል</u> ፥ ፩ ጴጥ. ፩ ፥ ፪ መቀደስ የሚችል እግዚአብሔር ብቻ ነው። ዘሌ. ፳፪ ፤ ፴፪ መንፈስ ቅዱስ አምላክ በመሆኑ ይቀድሳል ከሥራውም አንዱ ይህ ነው ። ፩ ቆሮ. ፫ ፥ ፲፯ ።

<u>ከሁሉም በላይ የመንፈስ ቅዱስን አምላክነት የሚያረጋግጠው የመለኮት ባሕርዮች ለመንፈስ ቅዱስ ተሰጥተው መገለጻቸው ነው</u> ፥ የእግዚአብሔር ባሕርይዎች ምንና ምን ናቸው እነዚህ ባሕርይዎች መንፈስ ቅዱስ እንዳለው የሚገልጹ ጥቅሶች የትኞቹ ናቸው?

የእግዚአብሔር መለኮታዊ ባሕርይዎች ፥—

— በሥፍራ ሁሉ የሚገኝ
— ሁሉን የሚያውቅ
— ሁሉን ቻይ
— ዘላለማዊነት ናቸው ።

መንፈስ ቅዱስ አምላክ በመሆኑ ከላይ የተዘረዘሩት ባሕርይዎች እንዳሉት የሚገለጹ ጥቅሶች የሚከተሉት ናቸው ።

በስፍራ ሁሉ የሚገኝ ፡ ፩ ቆሮ. ፲፪ ፡ ፲፫ ፤
ሁሉን የሚያውቅ ፡ ፩ ቆሮ. ፪ ፡ ፲ ፤
ሁሉን ቻይ ፡ ፩ ቆሮ. ፲፪ ፡ ፲፩ ፤
ዘላለማዊ ፡ ዕብ. ፱ ፡ ፲፬ ፤

በተጨማሪም መንፈስ ቅዱስ የመለኮት ባሕርያት እንዳሉት የሚገልጹ ጥቅሶች ይገኛሉ ። ይህ ማለት እነዚህ ጥቅሶች መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔርን ሥራ እንደሚሠራ ይገልጻሉ ። እነርሱም ኢዩ. ፴፫ ፡ ፬ ፤ መዝ. ፩፻፬ ፡ ፴ ፤ ሉቃ. ፲፪ ፡ ፲፩ ፤ ሐዋ. ፩ ፡ ፰ ፡ ፰ ፡ ፳፱ ፤ ፩ ቆሮ. ፯ ፡ ፲፩ ፡ ፪ ፡ ፰—፲፩ ፤ ፪ ጴጥ. ፩ ፡ ፳፩ ናቸው ።

ከእግዚአብሔር ቃል የመንፈስ ቅዱስን አምላክነት ከተረዳን በአጭሩ እንድንመለከት የምፈልገው የመንፈስ ቅዱስን አምላክነት አለመቀበል ወይም መካዱ የሚያስከትለውን የዶክትሪን መዛባትና መፍረክረክ ነው ። የመሠረታዊ ትምህርቶች ሁኔታ በጣም የሚገርመው እርስ በርሳቸው መያያዛቸውና አንዱ ለሌላው ጥንካሬ ምክንያት መሆኑ ነው ። መንፈስ ቅዱስ ኃይል ነው እንጂ ሌላ አይደለም ብሎ መቀበሉ የሚያስከትለው ውድቀት ከፍተኛ ነው ።

የመንፈስ ቅዱስን መለኮታዊነት በመካድ ከፍተኛ መዛባት የሚገጥመው የደኅንነት ዶክትሪን ነው ። ደኅንነት የእግዚአብሔር ሥራ ነው ። ይህ ሥራ የሚፈጸመው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ነው ። መንፈስ እንደ እሳት ወይም እንደ ነፋስ ረቂቅ የደኅንነትን ሥራ ፈጽሞ ነዶ የሚጠፋ ፣ ወይም እንደ ነፋስ ሽው ብሎ የሚያልፍ አይደለም ። ነገር ግን በውስጣችን የሚያድር ከእኛ ጋር የሚኖር ነው ። አብሮንም የሚኖር ሊያጽናናን ፣ ሊመራን ፣ ሊገስጸን ነው ፤ ይህን ታላቅ ሥራ የሚሠራውን የሥላሴ ሦስተኛ አካል የሆነውን መንፈስ ቅዱስን አካል የለውም ፣ አምላክ አይደለም ማለቱ ተቀባይነት የለውም ።

ምዕራፍ ፪ ፤

መንፈስ ቅዱስና ሥላሴ ፤

መንፈስ ቅዱስ በሥላሴ ውስጥ ያለውን አቋምና ፣ ሥራ ከመግለጹ በፊት ስለ ሥላሴ ትምህርት (ዶክትሪን) ብንነጋገር መልካም ይመስለኛል ።

በቤተ ክርስቲያን ታሪክ ከፍተኛ ክርክር ከተነሳበት ትምህርት አንዱ የሥላሴ ዶክትሪን ነው ። አንዳንዶች መንፈስ ቅዱስ አካል እንዳለውና አምላክነቱን ሲያምኑ በሥላሴ ውስጥ ሦስት አካላት መኖራቸውን አልተቀበሉም ። ሌሎችም በሦስተኛው ክፍለ ዘመን ከተነሱት መምህራን መካከል አብ ፣ ወልድ ፣ መንፈስ ቅዱስ የሚባለው አንድ በተለያየ ስም በየጊዜው መጠራቱ እንጂ ሦስት አካላት የሚለውን አልተቀበሉም ። ከሁሉም በላይ አርዮስ የክርስቶስን አምላክነት ፣ የመንፈስ ቅዱስን ባሕርይ ፣ በማስመልከት ያስተማረው ትምህርት ከባድ መዛባትን ፈጥሮ ነበር ።

የሥላሴ ውበት ወይም የትምህርቱ ታላቅነት የምስጢር ማህደር መሆኑ ነው ። ለብዙዎቻችን «ምስጢር ነው» የሚለው አነጋገር ያለ አዋቂዎች የሚናገሩት ወይም የማምለጫ ሐረግ ስለሚመስለን ከመጽሐፍ ቅዱስ አዋቂዎች ዘንድ ሥፍራ የሌለው እናደርገዋለን ። ይሁን እንጂ ስለ እግዚአብሔር የማናውቀው ብዙ ነገር ስላለን ምሥጢር ነው በማለት የምናልፋቸው ነገሮች አሉ ፤ እግዚአብሔርንም እግዚአብሔር የሚያደርገው በብዙ ምስጢራዊ ባሕርይዎች መሞላቱ ነው ። መጽሐፍ ቅዱስ የተገለጠው ለእኛ ነው ምሥጢር የሆነው ግን ለእግዚአብሔር ነው» ይላል።

ይህን የገለጽኩት ስለ ሥላሴ የጀመርኩትን ገለጻ «ምስጢር ነው» በሚል ሽፋን ለብዉጬ ለማለፍ አይደለም ፤ መጽሐፍ ቅዱስ ስለ ሥላሴ ግልጽ በሆነ ሁኔታ ይናገራል ። ወደዚህ ዝርዝር ከመግባታችን በፊት «ሥላሴ» ስለሚለው ቃል እንነጋገር። «ሥላሴ» የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ በየትኛውም ሥፍራ አይገኝም ። ነገር ግን ሐሳቡ ዋናው ተፈላጊ ዶክትሪን ተገልጾ ይገኛል ። ይህ ትምህርት በየጊዜው ከመናፍቃን በደረሰበት ጥቃት ምክንያት ትምህርቱን የሚጠቃልል አንድ ቃል አስፈለገ ። ስለዚህ ብዙ ለመለኮት ትምህርት የሚጠቅሙ ቃላት ያወጣው ቱርቱሊያን (ጠርጠሪዩስ) የተባለው የቤተ ክርስቲያን አባት «ሥላሴ» (ትሪኒቲ) የሚለውን ቃል አበረከተ ። ከላይ እንደገለጽኩት በእግዚአብሔር ቃል በየሥፍራው ተገልጾ የሚገኘውን (የሥላሴ) ዶክትሪን ማሠሪያ ለመስጠት ሥላሴ የሚለው ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ባለመኖሩ ትምህርቱ ተቀባይነት የለውም ማለት አይደለም ። ምክንያቱም ትምህርቱ በመጽሐፍ ቅዱስ በሚገባ ተተንትኖ ስለሚገኝ ነው ።

ወደ ዝርዝር ሁኔታ ገብተን እንነጋገር ፥ የሥላሴ ትምህርት ምልአት የሚያገኘው በአዲስ ኪዳን ነው ። ይሁን እንጂ መሠረተ ሃሳቡ በብሉይ ተገልጾ ይገኛል ። በዘፍ. ፩ ፥ ፩ «በመጀመሪያ እግዚአብሔር ሰማይና ምድርን ፈጠረ» ይላል የዕብራይስጡ መጽሐፍ ቅዱስ ። «እግዚአብሔር» የሚለውን «ኤሎሂም» ይለዋል ።

ይህ «ኤሎሂም» የሚለው ቃል ነጠላ ቁጥር ሳይሆን የብዙ ነው ፤ ይህም ፈጠረ የሚለውን «ፈጠሩ» ወደሚለው የብዙኃን ቁጥር ይለውጠዋል ። ይህም በዘፍ. ፩ ፥ ፳፮ ተገልጾ እናነባለን ። «በመልካችን ሰውን እንፍጠር» የሚለው ነው ። ይህ የሚያሳየን በአንድ አምላክ ውስጥ ሦስት አካላት እንዳሉ ነው ። በዚያ አብ ፥ ወልድ መንፈስ ቅዱስ አብረው ነበሩ ። አንዱ ከአንደኛው ቀድሞ አልተገኘም ። ሁሉም በሥልጣን ፥ በመለኮት ፥ በባሕርይ ፥ አንድ ናቸው ። ወልድ በአብ አልተፈጠረም ፥ መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ በኋላ አልመጣም ሁሉም አንድ ፥ እኩል ናቸው ። እግዚአብሔር አዳምና ሔዋን በወደቁ ጊዜ «እነሆ አዳም መልካሙንና ክፉውን ለማወቅ ከእኛ እንደ አንዱ ሆነ» ዘፍ. ፫ ፤ ፳፪ «ከእኛ እንደ አንዱ» የሚለው ሐረግ ከላይ ከተሰጠው ገለጻ የተለየ አይሰጠውም ። ከላይ የተሰጠውን ገለጻ የሚከተሉት ጥቅሶች በይበልጥ ያብራሩታል ።

አብ ፈጣሪ ፥ ነህ ፱ ፥ ፮ ፤ ኢዮ. ፳፮ ፥ ፯ ፤ ሐዋ. ፲፬ ፥ ፲፭ ፤ ዕብ. ፲፩ ፥ ፫ ወልድ ፈጣሪ ፥ ዮሐ. ፩ ፥ ፫ ፤ ፩ ቆሮ. ፰ ፥ ፮ ፤ ኤፌ. ፫ ፥ ፱ ፤ ቆላ. ፩ ፥ ፲፮ መንፈስ ቅዱስ ፈጣሪ ፥ ዘፍ. ፩ ፥ ፪ ፤ ኢሳ. ፵ ፥ ፲፪—፲፫ ፤ ኢዮ. ፳፮ ፥ ፲፫ እነዚህ ጥቅሶች እንደሚገልጹት መንፈስ ቅዱስ እንደ አብ ፥ እንደ ወልድ የአምላክነት ባሕርይ እንዳለውና ከመጀመሪያም እንደ ነበረ ነው ። ሌላው ለማስረጃ ሊቀርብ የሚችል የሥላሴን ትምህርት የሚያንጸባርቅ በዘኁልቁ ፮ ፥ ፳፬—፳፮ የተገለጸው አሮናዊ በረከት ነው ።

አሮንና ልጆቹ የእሥራኤልን ልጆች ሲባርኩ እንደሚከተለው ነበር ።

እግዚአብሔር ይባርክህ ይጠብቅህም ።
እግዚአብሔር ፊቱን ያብራልህ ይራራልህም ።
እግዚአብሔር ፊቱን ወዳንተ ያንሳ ሰላምንም ይስጥህ ።

ይህ ከላይ የተገለጸው አሮናዊ የካህናት ባርኮት በአብ ፥ በወልድ በመንፈስ ቅዱስ ስም የሚደረግ ነው ለማለት ይቻላል ፤ ይህም ግልፅ የሚሆንልን በአዲስ ኪዳን ሐዋርያው ጳውሎስ በሁለተኛ ቆሮንቶስ ፲፫ ፥ ፲፬ የሰጠውን ባርኮት ስን መለከት ነው ።

የእግዚአብሔር አብ ፍቅር ፥
የኢየሱስ ክርስቶስ ጸጋ ፥
የመንፈስቅዱስ ኅብረት ከሁላችን ጋር ይሁን ፤

እነኝህ ከላይ የተገለጹት ባርኮቶች መንፈስ ቅዱስ በሥላሴ ውስጥ ያለውን ሥፍራና የሥላሴን ትምህርት ያረጋግጡልናል ። በመጨረሻ እንድንመለከት የምፈልገው በብሉይ በአዲስም ለእግዚአብሔር የተደረገውን አምላካዊ ጸሎት ነው ።

በትንቢተ ኢሳያስ ምዕራፍ ፮ ነቢዩ በተመለከተው ራዕይ ሱራፌል ከእግዚአብሔር ዙፋን በላይ ቆመው አንድ ለአንድ «ቅዱስ ፥ ቅዱስ ፥ ቅዱስ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር» ኢሳ. ፮ ፥ ፩—፫ ፥ ራዕይ ፬ ፥ ፰ ሲል ሰማ ። ይህ «ቅዱስ» የሚለው ቃል ሦስት ጊዜ መደጋገሙ ያለ ምክንያት አይደለም ። በእግዚአብሔር ውስጥ ሦስት አካላት ስላሉ አብ ቅዱስ፥ወልድ ቅዱስ፥መንፈስ ቅዱስ፥ቅዱስ ለማለት ነው።

እንግዲህ መንፈስ ቅዱስ በሥላሴ ውስጥ ያለውን መሠረታዊ አቋምና የሥላሴን ትምህርት እውነተኛነት ካረጋገጥን ወደ ተነሳንበት ሃሳብ እንመለስ ።

ሀ/ መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ የሚወጣ ነው ፤

እነዚህ የሥላሴ ሦስት አካላት የተወሰነ ግንኙነትና ዝምድና አላቸው ። ምንም እንኳን እያንዳንዱ እኩልና ሦስቱም አምላክ መሆናቸውን ከእግዚአብሔር ቃል ያረጋገጥን ብንሆንም በዚህ ክፍል መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ ጋር ያለውን ግንኙነት እንመለከታለን ።

መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ የሚወጣ መንፈስ ነው ። የእግዚአብሔር መንፈስ ከአብና ከወልድ የሚወጣ መንፈስ ነው የሚለውን በቃላት ለመግለጽ በጣም ያስቸግራል ። ስለዚህ በእግዚአብሔር ቃል የተገለጸውን ከመድገም በስተቀር ምንም ምርጫ የለንም ። መጽሐፍ ቅዱስ ለመንፈስ ቅዱስ ልጅ የሚለውን ስም አይሰጠውም ምክንያቱም ከአብ ወይም ከወልድ ባለመወለዱ ነው ። «አንተ ልጄ ነህ እኔ ዛሬ ወልጄሃለሁ» መዝ. ፪ ፥ ፯ ፤ ዕብ. ፩ ፥ ፭ የሚለው ለወልድ ነው ። የእግዚአብሔር ቃል የሚያስተምረን መንፈስ ቅዱስ ከአብና ከወልድ እንደሚወጣ ነው ። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ የአትናቲዮስ ጉባኤ በመባል የታወቀው ስብሰባ ያሳለፈው ውሳኔ ዛሬ ለቤተ ክርስቲያን ስለ መጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ሰጥቶታል ። የጉባዔው ቃል እንዲህ የሚል ነው «መንፈስ ቅዱስ አልተሠራም ፥ አልተፈጠረም ፥ ነገር ግን የሚሰርጽ ነው» ይህ የሚወጣ (የሚሰረጽ) የሚለው ቃል በጌታ ኢየሱስ በዮሐ. ፲፭ ፥ ፳፮ የተነገረ ነው ። «ከአብ የሚወጣ የእውነት መንፈስ በመጣ ጊዜ እርሱ ስለ እኔ ይመሰክራል» በዚሁ አቅጣጫ መንፈስ ቅዱስ ከወልድም የሚወጣ መሆኑ ተገልጧል ። «እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል ፥ እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልከላችኋለሁ» ዮሐ. ፲፮ ፥ ፯ ። መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር መንፈስ ብቻ በመባል አልተጠራም ፥ ከወልድም የሚወጣ በመሆኑ «የልጁ መንፈስ» ገላ. ፬ ፥ ፮ «የክርስቶስ መንፈስ» ፥ ሮሜ. ፰፥ ፱ እንዲሁም «የኢየሱስ ክርስቶስ መንፈስ»፥ፊሊ. ፩፥፲፱። በመባል ተጠርቷል ። ይህም የሆነው መንፈስ ከአብ ፥ ከወልድም የሚወጣ በመሆኑ ነው ። እዚህ ላይ ልናስተውላቸው የሚገቡን ሁለት ነገሮች አሉ ።

፩ ፤ ምንም እንኳን መንፈስ ቅዱስ የእግዚአብሔር መንፈስ ፥ የኢየሱስ መንፈስ ፥ የክርስቶስ መንፈስ በመባል ቢጠራም በአንድ መንፈስ መካከል ልዩነት አለመኖሩን ነው ። ነገር ግን ከአብና ከወልድ የሚወጣ መንፈስ በመሆኑ የእግዚአብሔር መንፈስ የኢየሱስ መንፈስ በመባል ይጠራል ።

፮ ፤ መንፈስ ቅዱስ ምንም እንኳን ከአብና ከወልድ የሚወጣ ቢሆንም በመለኮት ሆነ በባሕርይ ከአብና ከወልድ የሚያንስ አይደለም ። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስን የበታች አድርገን መገመት የለብንም ።

መንፈስ ቅዱስ ከሁለቱ የሥላሴ አካላት ጋር (ከአብና ከወልድ) ባለው ግንኙነት የሚጠራው በሦስተኛ ሥፍራ ነው ። ይህም ማለት በአንደኛ ወይም በሁለተኛ ሥፍራ አይጠራም ማለት ነው ። አብ የመጀመሪያ ሥፍራ አለው ። ምክንያቱም ሁለተኛውን አካል ወልድን ስለሚወልድ ነው ። ወልድ ሥፍራው ሁለተኛ ነው ምክንያቱም አብ ልጄ በማለት ስለሚጠራው ነው ፤ መንፈስ ቅዱስ ሥፍራው ሦስተኛ ነው ። ይህም ከአብና ከወልድ ስለሚወጣ ነው ። የተሰጣቸው ሥፍራ አንዱ ከአንዱ እንደሚበልጥ የሚገልጽ ሳይሆን በመጽሐፍ ቅዱስ ያላቸውን አገላለጽና አቀማመጥ የሚያመለክት ነው ።

የመጽሐፍ ቅዱስን ታሪክ ስንመለከት የአብ ፣ የወልድ ፣ የመንፈስ ቅዱስን አገላለጥ ግልጽ ሆኖ እናያለን ። መንፈስ ቅዱስ በሚገባ የተገለጸው ከአብና ከወልድ በኋላ ነው ። ከዘፍጥረት እስከ ክርስቶስ ልደት ሲሰራ ጐልቶ የሚታየው አብ ሲሆን በዘፍጥረት ክብርን ተመልቶ እናየዋለን ። ክርስቶስ ወደዚህ ምድር ሲመጣ የአብ ክብር በእርሱ ላይ ሲያንጸባርቅና ጐልቶ ሲታይ እናያለን ። በዚህ የክርስቶስ ምድራዊ ዘመን መንፈስ ቅዱስ በግልጥ ሲሠራ አልታየም ነገር ግን ኢየሱስ ወደ አባቱ ከአረገ በኋላ መንፈስ ቅዱስ በግልጽ ሲሠራ ጐልቶ ይታያል ። ይህ ከላይ የተመለከትነው ቅደም ተከተል የሚያሳየን በሥላሴ ውስጥ ያለውን ቅደም ተከተል የሚገልጽ መሆኑን ነው ።

መንፈስ ቅዱስ ከሥላሴ ጋር ካለው ግንኙነት አንዱ ከአብና ከወልድ የሚወጣ መንፈስ መሆኑ ነው ። ምንም እንኳን ሁኔታውን በበለጠ ለማስረዳት የሚያስቸግር ቢሆንም በእግዚአብሔር ቃል የተገለጸ ስለሆነ እንቀበለዋለን ።

ምዕራፍ ፫ ፤

መንፈስ ቅዱስ የተጠራበት ስሞችና ምሳሌዎች ፤

ባለፈው ምዕራፍ እንደ ገለጽኩት የእግዚአብሔር መንፈስ አንድ ቢሆንም በተለያዩ ስሞች መጠራቱን ገልጫለሁ ። ከዚህ በታች የተዘረዘሩት ስሞች መንፈስ ቅዱስ በአዲስና በብሉይ ኪዳን የተጠራባቸው ስሞች ናቸው ።

በብሉይ ኪዳን ፤

መንፈስ ቅዱስ መዝ. ፶፩ ፡ ፲፩
መልካም መንፈስ መዝ. ፻፵፫ ፡ ፲ ፤
የፍርድ መንፈስና የሚያቃጥል መንፈስ ኢሳ. ፬ ፡ ፬ ፤
ሰባቱ መናፍስት ኢሳ. ፲፩ ፡ ፪ ፤
የሞገስና የልመና መንፈስ ዘካ. ፲፪ ፡ ፲ ፤

በአዲስ ኪዳን ፤

አጽናኝ ዮሐ. ፲፬ ፡ ፲፮ ፤
የእውነት መንፈስ ዮሐ. ፲፮ ፡ ፲፫ ፤
የተሰፋ መንፈስ ኤፌ፡ ፩ ፡ ፲፫ ፤
የዘለዓለም መንፈስ ዕብ፡ ፱ ፡ ፲፬ ፤

የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌዎች ፤

መንፈሳዊው ዓለም የሰው አእምሮ ሊደርስበት የማይችል እጅግ የረቀቀ ነው ። ስለዚህ እግዚአብሔር በቃሉ ሁሉን በምሳሌና በማስረጃ አቅረቦልናል ። ኢየሱስ ራሱን በእረኛ ፣ በመንገድ ፣ በእንጀራ ፣ የእግዚአብሔርን መንግሥት በወይን አትክልት ፣ በዕንቁ ፣ በመረብ ይመስላል ።

እንደዚሁም የመንፈስ ቅዱስ ጠባይና አሠራር ከሰው አዕምሮ በላይ በመሆኑ እግዚአብሔር ድካማችንን በማወቅ መንፈስ ቅዱስን በምሳሌ ያቀርባልናል ። ከምሳሌዎቹም መካከል ውሃ ፣ ነፋስ ፣ ትንፋሽ ፣ እሳት ፣ ዘይት ፣ ርግብ ፣ ማኅተም ናቸው ። እስቲ እያንዳንዳቸውን በአጭሩ እንመልከታቸው ።

፩/ ውሃ ፡— መጽሐፍ ቅዱስ መንፈስ ቅዱስን በብዙ ሥፍራ በውሃ ይመስለዋል ። ይህም የሆነበት ሁለት ምክንያት አለ ። አንደኛ መንፈስ ቅዱስ ለክርስቲያኑ

መንጻትንና መቀደስን ስለሚሰጠው ሁለተኛ ውሃ በዕለታዊ ኑሮአችን ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ ስለአለውና መንፈስ ቅዱስም የሕይወት ምንጭ በመሆኑ ነው ።

የእግዚአብሔር ቃል መንፈስ ቅዱስ መለወጥን እንደሚሰጥና እንደሚቀድስ ያስተምረናል ። ሰው ደግሞ በኃጢአት የተጨማለቀ መሆኑን ይገልጽልናል።ልጆች በጭቃ የተጨማለቀ ሰውነታቸውና ልብሳቸው በውሃ እንደሚጸዳ እንዲሁ መንፈስ ቅዱስ ወደ ኃጢአተኛው ሕይወት መጥቶ የሚያደርገው ተመሳሳይ ነገር ነው ። ከኃጢአት እሥራት ነፃ ያደርገዋል ፣ ልቡን በመለወጥ ይቀድሰዋል ።

ይህ ሃሳብ በመዝሙር ፶ በዳዊት ጸሎት ላይ ግልጽ ሆኖ ይታያል ። «ከበደሌም ፈጽሞ እጠበኝ ከኃጢአቴም አንጻኝ······ በሂሶጵ እርጨኝ እነጻማለሁ ። እጠበኝ ከበረዶም ይልቅ ነጭ እሆናለሁ» ሕዝቅኤልም በሚናገርበት ጊዜ ተመሳሳይ አገላለጥ አለው ። «ጥሩ ውሃንም እረጭባችኋለሁ ፣ እናንተም ትጠራላችሁ ከርኩስታችሁም ሁሉ ፣ ከጣዖቶቻችሁም ሁሉ አጠራችኋለሁ ፤ አዲስም ልብ እሰጣችኋለሁ ፣ አዲስም መንፈስ በውስጣችሁ አኖራለሁ» ሕዝ. ፴፮ ፣ ፳፭—፳፯ ። እንዲሁም ሐዋርያው ጳውሎስ ደግሞ ልደትን «መታጠብ» ከሚለው ሃሳብ ጋር ያያይዘዋል ። «እንደ ምሕረቱ መጠን ለአዲስ ልደት በሚሆነው መታጠብና በመንፈስ ቅዱስ በመታደስ አዳነን» ቲቶ ፫ ፣ ፭ ከዚህ በላይ በተመለከትናቸው ሦስት ክፍሎች የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ከውሃ ጋር ተዛምዶ አይተናል።ይህ የመንፈስን አዳኝነትና ቀዳሽነት ያሳያል።

የውሃ ጠቃሚነቱ ቆሻሻን ለማስወገድ ብቻ ሳይሆን በዕለት ኑሮአችንም ውስጥ ከፍተኛ ሥፍራ አለው ። ሰው እንስሳት ፣ ተክሎች ያለ ውሃ መኖር አይችሉም ። ጥሩ ምንጭ ብዙ ውሃ ይሰጣል ። ቢቀዳ ሰዎች ቢጠጡለትም ያ ምንጭ ውሃ ከማፍለቅ አያቋርጥም ። ከመልካሙ ምንጭ የሚፈሰው ውሃ ባለፈበትና በፈሰሰበት ደረቁን ሥፍራ ወደ ለምለምነት ፣ የደረቀውን ሣር ወደ አረንጓዴነት ይለውጣል ። ኢየሱስ የመንፈስን ሥራ ከዚህ ጋር በማያያዝ ሲናገር «ማንም የተጠማ ቢኖር ወደኔ ይምጣና ይጠጣ ። በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውሃ ምንጭ ከሆዱ ይፈልቃል ። ይህን በእርሱ የሚያምኑ ሊቀበሉት ስላላቸው ስለ መንፈስ ተናገረ ። ኢየሱስ ገና ስለ አልከበረ መንፈስ ገና አልወረደም ነበረና» ዮሐ. ፯ ፣ ፴፯—፴፱ በማለት ይናገራል ። እንደ ኢየሱስ አነጋገር አማኙ የማይደርቅ የማያቋርጥ ሕይወት ይኖረዋል ። ይህም ማለትም ምንም ሊያቆመው ሊያቋርጠው የማይችል ሰላምና ደስታ አለው ማለት ነው ። ኢሳያስም በ፵፬ ፣ ፫—፬ የገለጸው ከዚህ የተለየ ትርጉም አይሰጠውም ። «በተጠማ ላይ ውሃን በደረቀም መሬት ላይ ፈሳሾችን አፈስሳለሁና ፣ መንፈስን በዘርህ ላይ በረከቴንም በልጆችህ ላይ አፈሳለሁ ። በፈሳሾችም አጠገብ እንደሚበቅሉ አኻያ ዛፎች በሣር መካከል ይበቅላሉ» መንፈስ ባለበት ሕይወት አለ ፤ ውሃ ለደረቅ መሬት ሕይወት እንደሚሰጥ መንፈስ ቅዱስም ለተጠማች ነፍስ እንዲሁ ነው ። እንግዲህ ውሃ የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በሁለት አቅጣጫ ይገልጸዋል ። አንደኛ የሚያነጻና የሚቀድስ መሆኑ ሁለተኛ ሕይወት የሚሰጥ ኃይል መሆኑን ።

፪/ <u>ነፋስ</u> ፣— ኢየሱስ ስለ ዳግም ልደት ለኒቆዲሞስ ለማስረዳት ሲናገር እንዲህ አለ ። «ነፋስ ወደሚወደው ይነፍሳል ድምጹንም ትሰማለህ ነገር ግን ከወዴት እንደመጣ ወዴትም እንዲሄድ አታውቅም ። ከመንፈስ የተወለደ ሁሉ እንዲሁ ነው» ዮሐ. ፫ ፣ ፰ ምሳሌው ግልጽ ነው ። መንፈስ ቅዱስ ሕይወትን ለመለወጥ ሥራውን እንዴት እንደሚሠራ አናውቅም ልንረዳው የማንችል ረቂቅ ነገር ነው ። ነፋስ እንደማይታይና እንደማይጨበጥ መንፈስም እንዲሁ ነው ። የነፋስን የሥራ ውጤት እናያለን ። ኃይሉንም እናውቃለን ። ባሕር ሲናወጥ ፣ ዛፎችን ሲጥል ፣ ቤት ሲገለበጥ ፣ እናያለን ፣ መንፈስ ቅዱስም ኃጢአተኛውን እንዴት እንደሚለውጥ አናውቅም ። ይሁን እንጂ ኃጢአተኛው ተለውጦ እናያለን ።

ከሁሉ ይልቅ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ሁለት የተገለጸው ነፋስ የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ መሆኑን ግልጽ ያደርገዋል ። በበዓለ ሃምሳ መንፈስ ቅዱስ ሲወርድ በነፋስ መልክ ነው ። «እንደሚነጥቅ ዓውሎ ነፋስ ከሰማይ ድምጽ መጣ ተቀምጠው የነበሩትን ቤት ሁሉ ሞላው» ሐዋ. ፪ ፣ ፪ ። እግዚአብሔር ነፋስን በምሳሌነት የተጠቀመው አንድም ረቂቅ መሆኑን ለማሳየት ነው ።

ሌላው የምንመለከተው የነፋስን ኃይል ነው ፤ ከላይ እንደገለጽኩት ነፋስ ባሕርን እስከ ማናወጥ ከተማን እስከ ማፈራረስ ኃይል አለው ። እንደዚሁም መንፈስ ቅዱስ የኃጢአተኛውን ሕይወት በመለዋወጥና በኃጢአት ላይ ድል በመስጠት ያበረታዋል ። ከዚህም በላይ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ለመመስከርና ለተጠራበት አገልግሎት ብርታት ይሰጠዋል ።

፫/ <u>እሳት</u> ፣— ማንኛውም ሰው የእሳት ምሳሌነት በምን አቅጣጫ ለመንፈስ ቅዱስ እንደተሰጠ ይገባዋል ። ምክንያቱም እሳት ኃይል ነው ። በበዓለ ሃምሳ ቀን መንፈስ ቅዱስ ሲወርድ እንደ ዓውሎ ነፋስ ብቻ አልነበረም ፣ ቃሉ እንደሚናገረው «እንደ እሳት የተከፋፈሉ ልሳኖች ታዩአቸው ፤ በያንዳንዳቸውም ላይ ተቀመጡባቸው» ሐዋ. ፪ ፣ ፫ ይህ በላያቸው ላይ የወረደባቸው መንፈስ ዮሐንስ እንዳለው እንደ እሳት ያለ ኃይል ነበር ። «ከእኔ በኋላ የሚመጣው ግን ከእኔ ይልቅ ይበረታል ። እርሱም በእሳት ያጠምቃችኋል» ማቴ. ፫ ፣ ፲፩ ።

ይህ እሳት የሚያጠራ እሳት ነው ። ቁጥር አሥራ ሁለትን ብንመለከት «መንሹ በእጁ ነው አውድማውንም ፈጽሞ ያጠራል ስንዴውንም በጐተራው ይከታል ። ገለባውን ግን በማይጠፋ እሳት ያቃጥለዋል» ይላል ። ይህ ጥቅስ መንፈስ ቅዱስ በሕይወታችን ውስጥ ያለውን ኃጢአት እንደሚያቃጥልና አማኙን በቅድስና እንዲኖር ያስችለዋል ።

፬/ <u>ዘይት</u> ፣— አራተኛው የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ዘይት ነው።የዚህ ምሳሌነት የተገኘው ከብሉይ ኪዳን ነው ። ብሉይ ኪዳን በብዙ ቦታ ስለ መቀባት ያስተምራል ። በብሉይ ኪዳን ነብያት ካህናት ነገሥታት ይቀቡ ነበር ። ይህም የሚደረገው በራሳቸው ላይ ዘይት በማፍሰስ ነበር ፤ የዚህ ምሳሌ ፣ የተሰጣቸውን ሥልጣን የሚያመለክትና መንፈስ ቅዱስ በሥራቸው እንደሚረዳቸው ነው ። ስለዚህ ዘይት የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌ ሆነ ።

ቀደም ብዬ እንዳልኩት የመቀባት ሃሳብ ከብሉይ ተያይዞ ወደ አዲስ ኪዳን የመጣ ነው ። የግሪኩ ቃል ኢየሱስን «ክርስቶስ» ይለዋል ። ይህም የተቀባ ማለት ሲሆን ኢየሱስ እንደ ንጉሥ ፥ እንደ ካህን ፥ እንደ ነቢይ መቀባቱን ያመለክተናል። ኢየሱስ በብሉይ ኪዳን የነበሩትን ሦስቱንም ሥፍራዎች ይዞ ነበር ማለት ነው። በዮርዳኖስ በዮሐንስ በውሃ ሲጠመቅ በዚያው ሰዓት እግዚአብሔር በመንፈሱ ቀብቶታል ። «የጌታ መንፈስ በእኔ ላይ ነው ። ለድሆች ወንጌልን እሰብክ ዘንድ ቀብቶኛልና ለታሠሩትም መፈታትን ፥ ለዕውሮችም ማየትን እሰብክ ዘንድ የተጠቁትንም ነፃ አወጣ ዘንድ፥የተወደደችውንም የጌታን ዓመት እሰብክ ዘንድ ልኮኛል» ሉቃ ፬ ፥ ፲፰—፲፱ በማለት ኢየሱስ የትንቢቱን ቃል በመጥቀስ ይናገራል።

ክርስቶስ የሚለው ቃል ክርስቲያን የሚለውን ቃል ይሰጠናል ። ክርስቲያን ማለት የክርስቶስ ተከታይ የሚል ቢሆንም የጥሬ ቃሉን ትርጉም ከተከተልን የሚሰጠን ትርጉም የተቀቡ የሚል ነው ።

በሌላ አንጻር መንፈስ ቅዱስ የዘይት ምሳሌነት የተሰጠው ዘይት በጥንቱ ዘመን እንደ መድኃኒት ስለሚቆጠር ነው ። ይህም በእግዚአብሔር ቃል ተጠቅሶ ይገኛል ። «ከእግር ጫማ አንስቶ እስከ ራስ ድረስ ጤና የለውም ፤ ቁስልና እበጥ ፤ የሚመግልም ነው ፤ አልፈረጠም ፥ አልተጠገነም ፥ በዘይትም አልለዘበም» ኢሳ. ፩ ፥ ፮ ፤ ወደ አዲስ ኪዳን ተመልሰን ስንመለከት የዘይትን መድኃኒትነት የሚገልጽ ጥቅስ እናገኛለን ። «አንድ ሳምራዊ ግን ሲሄድ ወደ እርሱ መጣ ፤ አይቶትም አዘነለት ፥ ቀርቦም ዘይትና የወይን ጠጅ በቁስሎቹ ላይ አፍስሶ አሰራቸው» ሉቃ. ፲ ፥ ፴፫—፴፬ ፤ በእነዚህ ጥቅሶች የምንመለከተው ፥ በፈረጠ ቁስል ላይ ዘይት ቢፈስ እረፍት እንደሚሰጥ ነው ።

እንደዚሁም መንፈስ ቅዱስ እረፍት ላጣው ሕይወት ፥ በኃጢአት ቁስል ለተወረሰች ነፍስ እረፍት ይሰጣል ። መንፈስ ቅዱስ በፈተና ፥ በጭንቀት ፥ ውስጥ ላለ ክርስቲያን ሰላምን ይሰጣል ፤ ለሰላሙም ፍጻሜ የለውም ። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደማያቋርጥ እንደሚፈስ ዘይት ነው ።

ርግብ ፥— አራቱም ወንጌላት መንፈስ ቅዱስ በኢየሱስ ላይ በርግብ አምሳያ መውረዱን ይነግሩናል ። ወንጌላቱ በወፍ ወይም በሌላ ምሳሌ ሳይሆን ለምን በርግብ ምሳሌ መውረዱን ይነግሩናል ። ነገር ግን ርግብ የንጽሕና ፥ የየዋህነት ፥ የጨዋነት ምልክት መሆኑን እናውቃለን ። ኢየሱስ በማቴዎስ ፲ ፥ ፲፮ ሲናገር «እነሆ እንደ በጐች በተኩላዎች መካከል እልካችኋለሁ ፤ እንደ እባብ ልባሞች እንደ ርግብ የዋሆች ሁኑ» ኢየሱስ በሌላ ሥፍራ ሲናገር «እኔ የዋህ በልቤም ትሁት ነኝ» ይላል።

ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ እንደ ርግብ በላዩ ላይ ሲወርድ ማየቱ የመንፈስ ቅዱስን ጠባይ ብቻ ሳይሆን ኢየሱስንም የመንፈስ ፍሬ የሞላበት መሆኑን ይገልጽልናል ።

ማኅተም ፥— በመንፈስ ቅዱስ ታትመናል ብለን እናምናለን ። ኤፌ፥ ፩ ፥ ፲፫ ፤ ፬ ፥ ፴ ፤ ፪ ቆሮ. ፩ ፥ ፳፪ ይህም የደኅንነታችን ምልክት ነው ። ማኅተም የሥራን ፍጻሜ ፍጹምነትን ፥ ስምምነትን ፥ የዋጋ መከፈልን ፥ ያመለክታል ። ኤር. ፴፪ ፥

፱—፲ መንፈስ ቅዱስ በልባችን ያለ ማኅተም ነው ፤ ይህም የእግዚአብሔር መሆናችንን ፥ በክርስቶስ ደም መገዛታችንን ክርስቶስ በመስቀል ላይ በፈጸመው ሥራ መጽደቃችንን ያመለክታል ። ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ ሲናገር «ለቤዛ ቀን የታተማችሁበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔር መንፈስ አታሳዝኑ» ይላል ።

በእግዚአብሔር ቃል የተጠቀሱ ሌሎችም የመንፈስ ቅዱስ ምሳሌዎች አሉ። ነገር ግን ከዚህ በላይ ዘርዝሬ ማብራሪያ ያቀረብኩባቸው በቂ ይሆናሉ ብዬ አምናለሁ።

ምዕራፍ ፬ ፤

መንፈስ ቅዱስ በብሉይና ኪዳን ፤

በብሉይ ኪዳን በእሥራኤል የኃይማኖት ሥርዓት ሁለት ዓይነት አገልግሎቶች ነበሩ አንደኛው የክህነት ሲሆን ሁለተኛው የነቢያት አገልግሎት ነው ።

የካህናት አገልግሎት ከሕግ ጋር የተያያዘ ሲሆን ኃላፊነታቸው ለእሥራኤል የእግዚአብሔርን ሕግ ማስተማር ነበር ። ወደዚህ አገልግሎት ለመግባት የመንፈሳዊ ወይም የሞራል ጉዳይ አይታይም ነበር ። እርግጥ ነው ካህን የሚሆነው ሰው በመንጻት ሥርዓት ማለፍ ነበረበት ። ይህም የመቀደስ ምሳሌ ነበር ፤ ይሁን እንጂ ወደ ክህነት ለሚገባው ሰው የቅድስና ሕይወት ማረጋገጫ አልነበረም ። በካህናት፥ ለእሥራኤል የተሰጠው ኃይማኖት ሕጋዊና ዘርን የሚመለከት ነበር ። ይህም የመንፈስ ሥራ እንደማይታይበት የሚገልጽ ነው ።

ሌላው አገልግሎት የነቢያት ነው ፤ ይህ አገልግሎት መንፈሳዊ ፥ ግላዊ ፥ ትንቢታዊም ነበር ። ነቢያት በእሥራኤል ምንም ዓይነት ሕጋዊ ሥልጣን የሌላቸው ነበሩ ። እነዚህ በወገናቸው የካህን ዘር ያልሆኑ ወይም በኃይማኖታዊ ሥርዓት የተሾሙ አልነበሩም ። በትምህርታቸው ሆነ በትንቢታቸው የኃይማኖት መሪዎቹንና የአስተዳዳሪዎቻቸውን ውድቀት ይናገሩ ነበር ። ሥልጣናቸው ከእግዚአብሔር እንጂ ከሰው ስላልነበረ ድፍረት ነበራቸው ። ይህ ከእግዚአብሔር የደረሳቸውን ጥሪ እንደሸከም ይመለከቱት ነበር ። (፩ ኢሳ. ፲፬ ፥ ፳፰ ፥ ፲፯ ፥ ፩ ፥ ፲፯ ፥ ፩ ፥ ፳፪ ፥ ፩) የኃይማኖት መሪዎችን ውድቀት አጠንክረው መናገራቸው ከፍተኛ ስደት አመጣባቸው ።

ይህ አገልግሎት ከእግዚአብሔር ነው ያልኩበት ምክንያት አገልግሎቱን የሚፈጽመው ከእግዚአብሔር ጋር ቀጥተኛ ግንኙነት ስላለው ነው ። እንዲህ ዓይነቱ ግንኙነት ሙላት ያገኘው በአዲስ ኪዳን ነው ። ይሁን እንጂ በብሉይ ኪዳን ሥር አለው ። ጌታ ኢየሱስ ነቢይነትን መገንባት ብቻ ሳይሆን ወደ ፍጹም ሙላት አደረሰው ፤ ይህ ሕግንና ነቢያትን በመፈጸም፥እያንዳንዱ ሰው በመንፈስ አማካኝነት ከእግዚአብሔር ጋር ግንኙነት እንዲኖረው በማድረግ ነው ። ፍጹም የሆነው ሲመጣ ምሳሌና ጥላ የሆነው አለፈ ። ጌታ የክህነቱን አገልግሎት ሲፈጽም የነቢያትን ደግሞ የየዕለት ልምምድ በማድረግና ወደ ከፍተኛ ደረጃ ወደ ፍጻሜ አደረሰው ።

ሀ/ መንፈስ ቅዱስና ተፈጥሮ ፤

«መንፈስ» የሚለው ቃል በብሉይ ኪዳን «ሩሀ» ይባላል ። ቃሉ የዕብራይስጥ ሲሆን ትርጓሜው ትንፋሽ ወይም ነፋስ ማለት ነው ። እግዚአብሔር ሰውን ከፈጠረ

በኋላ በአፍንጫው የሕይወትን እስትንፋስ ተነፈሰበት ሰውም ሕያው ፍጡር ሆነ ። መንፈስ ቅዱስ የማይታይ ኃይል ነው ። እርሱም በዓለም ዙሪያ እየተመላለሰ ይሠራል ። መንፈስ ቅዱስ ከእግዚአብሔር ተነጥሎ የሚታይ አይደለም ። በብሉይ ኪዳን «እግዚአብሔር መንፈስ ነው» የሚል አነጋገር የለም ። ነገር ግን መንፈስ ሲሠራ ይታይ ነበር ። ለምሳሌ ዳዊት በመዝሙር (፩፻፴፱) ፯ እንደሚገልጸው «ከመንፈስህ ወዴት እሄዳለሁ ከፊትህስ ወዴት እሸሸጋለሁ» ይላል ። ይህም መንፈስ ቅዱስ ከእግዚአብሔር መገኘት (ማለትም በሥፍራ ሁሉ እንደሚገኝ) ከሚለው ሃሳብ ጋር ይያያዛል ።

በዘፍጥረት ፩ ፥ ፪ እንደተገለጸው የእግዚአብሔር መንፈስ በምድር ላይ ሲመላለስ እናያለን ። «የእግዚአብሔር መንፈስ በውሃዎች ላይ ነበር ። (ሰፍፎ ነበር) የእግዚአብሔር መንፈስ በምድር ዙሪያ እየተመላለሰ ምን ያደርግ ነበር? ምድርን ያበጅና ይሠራ ነበር ። ማበጀትና መሥራት ብቻ ሳይሆን ሕይወትም ይሰጥ ነበር ። ቀደም ብዬ እንደጠቀስኩት ሰው ሕይወት ያለው ፍጡር መሆን የቻለው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ነው ። ይህም በዘፍ. ፪ ፥ ፯ ላይ ይገኛል ። እንደገና በዘፍ. ፮ ፥ ፫ ላይ ሲናገር፥«መንፈስ በሰው ላይ ለዘለዓለም አይኖርም» የምናስተውለው የሰው ዘመኑ ከእግዚአብሔር መንፈስ ተለይቶ ሊታይ እንደማይችል ነው ።

በብሉይ ኪዳን እንደምናነበው ዛሬ የተፈጥሮ ስጦታ በመባል በሰዎች የሚታዩት አስደናቂ ችሎታዎች የመንፈስ ቅዱስ ሥራ መሆናቸው ነው ። ይህም ማለት የሰውየው ችሎታ ሳይሆን ከእግዚአብሔር የተሰጠው ነው ፤ ዓላማውም የእግዚአብሔርን ዓላማ ከግብ ለማድረስ ነው ። ስለዚህም ማስረጃና ማረጋገጫ ይሆን ዘንድ የሚከተሉትን እንመልከት ።

በዘፀ. ፴፩ ፥ ፫ ላይ ባስልኤል የሚባለው ሰው በእግዚአብሔር መንፈስ ሲሞላ እናያለን ። የእግዚአብሔርም መንፈስ በብርና ፥ በወርቅ ፥ በናስም ይሠራ ዘንድ ጥበብና ማስተዋልን ሰጠው ። ይህም ለግሉ መጠቀሚያ እንዲያውለው ሳይሆን የእግዚአብሔር መንፈስ ይህን ስጦታ የሰጠው ለጌታ ክብር ነበር ፤ የእግዚአብሔር መንፈስ በሳምሶን ላይ በኃይል ወረደ ። እርሱም እጅግ ጉልበታምና ኃይለኛ ሰው ሆነ ። (መሳ. ፲፬ ፥ ፮) እንዲሁም የእግዚአብሔር መንፈስ በዮፍታሔ ላይ አረፈ ። እርሱም በጦርነት ኃይለኛ ሆነ ። እነዚህ ሁሉ ሰዎች በዚያን ጊዜ እሥራኤልን የሚወክሉ የእግዚአብሔር ምርጦች ነበሩ ።

እንግዲህ እነዚህ ሁሉ የተፈጥሮ ስጦታዎች የምንላቸው ከእግዚአብሔር የተሰጡ ናቸው ። ሰው የእግዚአብሔር ፍጡር በመሆኑ ያለው ኃይልና ተሰጥኦ ሁሉ ከላይ የተሰጠው ነው ። በአዲስ ኪዳን የመንፈስ ቅዱስ አሠራሩ ይህን በመሰለ ሁኔታ ሳይሆን ለሰዎች ሰማያዊ ስጦታዎችን በማደል በቀጥተኛ መንገድ ነው ። ይህንንም በዘጠነኛው ምዕራፍ በሚገባ እንመለከታለን ።

ለ/ ነቢያት በብሉይ ኪዳን

ስለ መንፈስ ቅዱስ ሥራ ከተነጋገርን ነቢያቱን ማንሳታችን ግዴታ ነው ። ቀደም ብዬ በነቢያትና በካህናት አገልግሎት መካከል ያለውን ልዩነት በሚገባ

አብራርቼ ገልጫለሁ ። በአብራራሁትም ላይ እንደገለጽኩት የነቢያቱ አገልግሎት በቀጥታ ከእግዚአብሔር የተሰጠ ነበር ፤ ይህም ነቢያቱ በእግዚአብሔር የተጠሩ መሆናቸውን ይገልጻል ። ፩ ሳሙ. ፫ ፥ ፩—፱ ፤ ነገሥት ቀዳማዊ ፲፰ ፥ ፱ ፤ ኢሳ. ፩ ፥ ፩ ፥ ፮ ፥ ፩ ፥ ኤር. ፩ ፥ ፩። እነዚህ ነቢያት በራሳቸው ስም የተነሱትን ነቢያት በማውገዝ ስለ እውነት መስከሩ ።

በብሉይ ኪዳን የነቢያቱን አገልግሎት ስንመለከት ትንቢት ከመናገር በላይ ሆኖ እናገኘዋለን ። ይህም በፍጹም በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው በመንፈስ ቁጥጥር ሥር ሆነው እናያለን ። ለምሳሌ ሳዖልንና አሽከሮቹን በለዓምን እንመልከት ፦ ፩ ሳሙ. ፲ ፥ ፲ ፤ ፩ ሳሙ. ፲፱ ፥ ፲፰ ፤ ዘኁልቍ ፳፫ ፥ ፭ ፤ ዘኁልቍ ፲፩ ፥ ፳፭ እንደተገለጸው የእግዚአብሔር መንፈስ በኃይል ወርዶባቸው ራሳቸው ተናጋሪዎቹ ሊረዱት ከሚችሉት በላይ በሆነ መንገድ ትንቢት ተናገሩ ።

በአንዳንድ ቦታ በብሉይ ኪዳን «ትንቢት» በሰውየው ላይ መንፈስ ቅዱስ ለመውረድ ምልክት ሆኖ ሠርቷል ። ስለዚህም «የእግዚአብሔርም መንፈስ ወረደበት ። ትንቢትም ተናገረ» የሚለው ሐረግ ተደጋግሞ ይገኛል ። አንዳንድ ሥፍራም የትንቢት ስጦታ አንድ ጊዜ ሠርቶባቸው ሁለተኛ ያልተነበዩ ሰዎች አሉ ፤ ለምሳሌ ሙሴን ይረዱ ዘንድ የተመረጡትን ሰባውን ሰዎች ለመጥቀስ ይቻላል ፤ ነገር ግን ትላልቁ ነቢያት እንደ ሳሙኤል ፥ ኤልያስ ፥ ኢሳይያስና ኤርምያስ የመሳሰሉት ቋሚ የሆነ ጥሪ በመቀበል እግዚአብሔር እስከ ዕድሜያቸው ፍጻሜ ሲጠቀምባቸው እናያለን ። እነዚህ ነቢያት የወደፊቱን የሚናገሩ ብቻ ሳይሆኑ ለእሥራኤል ሕዝብ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚገልጹ ነበሩ ። መልእክታቸው እግዚአብሔር ኃጢአትን የፍርድ መጉዳልን የሚጠላ መሆኑን የሚገልጹ በመሆናቸው በየትኛው ዘመን ለሚኖሩ የሚሆን ነው ።

የትንቢታቸው ዋና ሃሳብ መሢህ ክርስቶስ እንደሚወለድ እንደሚመጣ የሚገልጹ ናቸው ። በዚህም ትንቢታቸው የዳዊት ልጅ የእግዚአብሔር ባርያ በማለት በተለያየ ስም ቢጠሩትም ኢየሱስ በእግዚአብሔር መንፈስ ተቀብቶ እንደሚመጣ ተናግረዋል ። አዲስ ኪዳን እንደሚያስረዳን የነቢያቱ ትንቢት በኢየሱስ ተፈጽሟል ። እርሱ በመጣ ጊዜ የብሉይ ኪዳን አገልግሎቶች ከፍተኛውን ሥፍራ ያዙ ።

ሐ/ <u>መንፈስ ቅዱስና አማኙ ፤</u>

ብሉይ ኪዳን አልፎ አልፎ መንፈስ ቅዱስ በእያንዳንዱ አማኝ ውስጥ እንዴት እንደሚሠራ ይናገራል ፤ ምንም እንኳ አገላለጹ እንደ አዲስ ኪዳን የተብራራና ግልጽ ባይሆንም አምላኪው ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ያለውን ግንኙነት በመጠኑ ይገልጻል ።

መንፈስ ቅዱስ ከእያንዳንዱ ጋር ስላለው ግንኙነት የሚያስረዳ ከመዝሙር ፩፻፴፱ ፥ ፯ የተሻለ ጥቅስ አይገኝም ፤ ይህም ጥቅስ ስለ ሁለት ነገሮች ይናገራል ። አንደኛ የእግዚአብሔር መንፈስ በሥፍራ ሁሉ እንደሚገኝ ሁለተኛ የእግዚአብሔር መንፈስ ሰውን እንደሚመረምር ፤ ዳዊት እንደሚናገረው በሕይወት ቢኖር ቢሞት ፥

በምድር ቢሆን በሰማይ ፥ በሲኦል ቢሆን በመንግሥተ ሰማያት ከእግዚአብሔር መንፈስ ሊርቅ አይችልም ፤ ሰው ሁለመናው በእግዚአብሔር የታወቀ ነው ። ስለ ዚህም እግዚአብሔር በመንፈሱ አማካኝነት ይመረምረዋል ።

ሌላው መንፈስ ቅዱስ ከአምላኪው ጋር ስላለው ግንኙነት የሚያስረዳ ጥቅስ መዝሙር ፶፩ ፥ ፲—፲፩ ያለው ነው ። በዚህ ምዕራፍ መዝሙረኛው ኃጢአቱን ሲናዘዝ ሰላሙና ደስታው እንዲታደስለት ሲጠይቅ እናነባለን ። ከቍ. ፲—፲፩ ያለውን ስንመለከት አንድ አማኝ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ስላለው ግንኙነት ይገልጻል ፤

«አቤቱ <u>ንጹህ ልብን ፍጠርልኝ</u>
የቀናውንም <u>መንፈስ በውስጤ አድስ</u>
ከፊትህ አትጣለኝ
<u>ቅዱስ መንፈስህንም ከእኔ ላይ አትውሰድብኝ</u>

ከእነዚህ ጥቅሶች ሦስት ነገሮችን እንመለከታለን ። ሦስቱም የመንፈስ ቅዱስን ሥራ የሚገልጹ ናቸው ።

<u>ንጹህ ልብን ፍጠርልኝ</u> ፦ ነቢዩ ኤርምያስ እንደተናገረው ጌታ እግዚአብሔር ለእሥራኤል በገባው ኪዳን መሠረት አዲስ ልብን እንደሚፈጥርላቸው በመንፈሱም አማካኝነት ሕጉን በልቦናቸው እንደሚጽፈው ተናግሮአል ፤ ይህም ዳዊት ንጹህ ልብ ፍጠርልኝ ካለው ጋር የተያያዘ ነው ። ምክንያቱም ዘማሪው እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት አዲስ ልብ እንዲፈጥርለት ጠይቋል ።

<u>የቀናውን መንፈስ በውስጤ አድስ</u> ፦ ከመንፈስ ቅዱስ ሥራ አንዱ ለሰዎች መታደስን መስጠት ነው ። (ኤፌ . ፬ ፥ ፳፫) ዳዊት ይህን መታደስ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እንዲያገኝ እግዚአብሔርን ይጠይቃል ።

<u>ቅዱስ መንፈስህን ከእኔ አትውሰድብኝ</u> ፦ ከሁሉም የበለጠ ይህ ሐረግ መንፈስ ቅዱስ በዳዊት ሕይወት እንደሚሠራ ይገልጻል ። ዳዊትም የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በሕይወቱ ስለተለማመደ በኃጢአት በወደቀበት ጊዜ እግዚአብሔር መንፈሱን ከእርሱ እንዳያርቅበት ይጸልያል ።

መንፈስ ቅዱስ በብሉይኪዳን በአምላኪው ሕይወት ውስጥ እንደሚሠራ ምሳሌ አድርገን የወሰድነው ዳዊትን ነው ። እንደተብራራውም መንፈስ ቅዱስ የሚፈውስ ፥ የሚያነጻ ፥ የሚያድስ ነው ። የመንፈስ ቅዱስን ሥራ በአማኝ ውስጥ (በብሉይ ኪዳን) ከዚህ በበለጠ ለማብራራት ያስቸግራል ። ምክንያቱም በግልጽ አምላኪው ከመንፈስ ቅዱስ ጋር ያለውን ግንኙነት የሚገልጽ ጥቅሶች ባለመኖራቸው ነው ። ሌላው ቢቀር «መንፈስ ቅዱስ» የሚለው ቃል በብሉይ የተገለጸው ሁለቴ ብቻ ነው ። ቢሆንም መንፈስ ቅዱስ በአማኙና በነቢያቱ ሕይወት እንደሠራ የማያጠራጥርና በፍሬው የሚታይ ነው ።

ይልቁንም የመንፈስ ቅዱስ ተስፋ ግልጽ በሆነ ሁኔታ በኢዩኤል ትንቢት መነገሩ መንፈስ ቅዱስ በብሉይ ኪዳን ሰፋ ያለ ሥፍራ እንዳለው ያስረዳል ። ነቢዩ

ሊመጣ ስላለው ስለ ኋይለኛው ዝናብ የሰጠው ተስፋ ዛሬ በአዲስ ኪዳን ላለነው እጅግ መጽናናት ሆኖናል ። ነቢያትና ቅዱሳን ይህን ተስፋ ለማግኘት እጅግ አድርገው ቢናፍቁም አላገኙትም ። እኛ ግን የበረከቱ ተካፋዮች የሆንን ተስፋውን በመጨበጥ እግዚአብሔርን እናመሰግናለን ፤ «በሰማያዊ ሥፍራ በመንፈሳዊ በረከት ሁሉ የባረከን የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ አምላክና አባት ይባረክ» (ኤፌ. ፩ ፡፫)

ምዕራፍ ፭ ፤

መንፈስ ቅዱስና አዲስ ልደት ፤

በመጽሐፍ ቅዱስ «አዲስ ልደት» የሚለው ቃል የሚገኘው በማቴ. ፲፱ ፡ ፳፰ እና በቲቶ ፫ ፡ ፭ ላይ ነው ፤ በማቴዎስ ወንጌል ላይ ቃሉ የተያያዘው ከኢየሱስ ዳግም ምፅአት ጋር ነው ። በቲቶ ላይ የተሰጠው ገለጻ ከደኅንነታችን ጋር የተያያዘ ነው ። መጽሐፍ ቅዱስ አዲስ ልደትን (መለወጥን) መስጠት ሙሉ ለሙሉ የእግዚአብሔር ሥራ መሆኑን ይናገራል ። ዮሐ. ፩ ፡ ፲፫ ፤ ስለዚህ ደኅንነትን «መንፈሳዊ ትንሣኤ» በማለት አዲስ ኪዳን አዲስ ገለጻ ይሰጠዋል ። ዮሐ. ፭ ፡ ፳፩ ፤ ሮሜ. ፮ ፡ ፲፫ ፤ ፪ ቆሮ. ፭ ፡ ፲፯ ፤ በሌላ አነጋገር አዲስ ኪዳን አዲስ ልደት ከላይ የሚመጣ ከሰው የማይገኝ ዮሐ. ፫ ፡ ፫ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ መሆኑን ይናገራል ። ዮሐ. ፫ ፡ ፫—፯ ፤ ከምን መለከታቸው ጥቅሶች በአጠቃላይ የምንረዳው አዲስ ልደት መለወጥ ፤ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ብቻ መሆኑን ነው ።

እምነት ከደኅንነት ጋር የተያያዘ ነው ። ይሁን እንጂ እምነት እግዚአብሔር ከሰው የሚጠብቀው እንጂ ደኅንነትን ሊሰጠን አይችልም ። ስለዚህ እምነት ከሰው የሚጠበቅ ሲሆን አዲስ ልደትን መስጠት ግን የእግዚአብሔር ድርሻ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው ። እንደዚሁም «የእግዚአብሔር ቃል» ከአዲስ ልደት ጋር ተያይዞ እናገኘዋለን ። ፩ ጴጥ. ፩ ፡ ፳፫ ፤ ያዕ. ፩ ፡ ፲፰ ፤ «የእግዚአብሔር ቃል» እምነትን ለማጽናት እግዚአብሔር ከሰው የሚጠብቀውን ለሰው ለመግለጽ የሚረዳ ነው ፤ ጴጥሮስና ያዕቆብም የእግዚአብሔርን ቃል ከአዲስ ልደት ጋር በማያያዝ ለማስረዳት የሚሞክሩት እንደ እምነት ቃሉም አዲስ ልደት ለመስጠት ከመንፈስ ቅዱስ ጋር እንደሚተባበር ነው ።

እንግዲህ ሰው መልካም ነገር የማይገኝበት ተስፋ ቢስ በመሆኑ ይህ አዲስ ልደት ያስፈልገዋል ፤ መንፈሳዊ ውድቀቱ ከፍተኛ በመሆኑ ሰው በራሱ ጥረት ወደ አምላኩ ሊመለስ አይችልም ። በሃሳቡ ፣ በፈቃዱ ፣ በስሜቱ ፣ የወደቀ ስለሆነ መልካም አይገኝበትም ። ፈቃድን ለእግዚአብሔር አላስገዛም ። አእምሮው ለመንፈሳዊ ነገር የተከፈተ አይደለም ። ሮሜ. ፰ ፡ ፯ ። ስሜቱ እግዚአብሔርን አይወድም ሮሜ. ፰ ፡ ፯ ። ኢየሱስ ሰው ዳግመኛ መወለድ አለበት ሲል መንፈሳዊ ውድቀቱን በመረዳት ነው ፤ ጳውሎስም ክርስቲያን «አዲስ ፍጥረት ነው» ፪ ቆሮ. ፭ ፡ ፲፯ በማለት የሚናገረው አዲስ ልደት ከማግኘቱ በፊት የነበረበትን ሕይወት ስለሚያውቅ ነው ።

በሌላ ሥፍራ መጽሐፍ ቅዱስ መንፈስ የሌለበትን ሰው ሙታን በማለት ይጠራዋል ። ኤፌ. ፪ ፡ ፩ ወይም በደረቀ አጥንት በሸለቆ እንደተበተነ ሕይወት እንደሌ

ለበት ይመስላል ። ሕዝ. ፴፮ ። በዚህ ዓይነት ሁኔታ ያለውን ሰው ሊረዳና ሕይወት በመስጠት ሕያው ሊያደርገው የሚችል መንፈስ ቅዱስ ብቻ ነው ። ካለ መንፈስ ቅዱስ ሰው ራሱን ወደ እግዚአብሔር ሊመለስ አይችልም ።

ሀ/ መንፈስ እንዴት መለወጥን ይሰጣል?

በመጀመሪያ ልንገነዘበው የሚገባ ነገር መጽሐፍ ቅዱስ መንፈስ ቅዱስ በምን ዓይነት ሁኔታ ወይም እንዴት ለሰዎች መለወጥን እንደሚሰጥ አይነግረንም ። ይህ ታላቅ ምስጢር ነው ። ሐዋርያው ጳውሎስ «ሕይወታችሁ በክርስቶስ ውስጥ ተሰ ውሮአል» ይላል ። ቆላ. ፫ ፡ ፫ ። ክርስቶስ ወደ ሰው ሕይወት እንዴት እንደሚገባና መለወጥን እንደሚሰጥ ለማወቅ አስቸጋሪ ነው ። ነገር ግን ለአማኙ መለወጥ ፡ አዲስ ፍጥረት መሆንን ሰጥቶት እናያለን ። በአጠቃላይ ሥራውን ውጤቱን እናያለን ማለት ነው ።

ጌታ ኢየሱስ ለኒቆዲሞስ እንዳለው የነፋስን ድምጽ ትሰማለህ ፡ ይነፍስማል ፤ አዋራን ሲያነሳ ዛፎችን ሲንቀሳቀስ ታያለህ ፡ ነገር ግን ከወዴት እንደመጣ ፡ ወዴት እንደሚሄድ አታውቅም ። በአጠቃላይ አነጋገሩ ውጤቱን ታያለህ ንፋስን ግን አታ የውም ማለት ነው ። የመንፈስ ቅዱስም ሥራ እንዲሁ ነው ። የመንፈስ ቅዱስን ሥራ ምስጢራዊ የሚያደርገው ዋና ምክንያት መንፈስ ቅዱስም ሆነ የሰው ነፍስ የማይታይና የማይጨበጥ መሆናቸው ነው ። እንግዲህ መሠረታዊውን ነገር ከተረዳን መንፈስ ቅዱስ አዲስ ልደትን በመስጠት ላይ በመጽሐፍ ቅዱስ የተገለጡትን አንዳንድ ነገሮች እንመልከት ።

፩ ፤ መለወጥ ወይም አዲስ ልደት ከመቅጽበት የሚሆን ነው ። አዲስ ልደት ቀስ በቀስ የሚሆን ወይም ወር እየቆጠረ የሚሆን አይደለም ። እንዲህ ያለ የመን ፈስ ሥራ ስለሌለ አንድ ሰው እንደ ተለወጠ አዲስ ልደትን አግኝቷል ወይም አል ተለወጠም ። መካከለኛ ሥፍራ የለም ስለዚህ አንድ ሰው እየተለወጥኩ ነው ወይም እየተወለድኩ ነው ለማለት አይችልም ።

፪ ፤ መንፈስ ቅዱስ ወደ አንድ ሰው በመጣ ጊዜ እውነትን መግለጥ ብቻ ሳይ ሆን ለዚያ ሰው መለወጥን ይሰጠዋል ፤ መንፈስ ለሰው የአነጋገርን ፡ የአስተሳሰብን የሥራን መለወጥ ብቻ አይደለም ። ነገር ግን ወደሰውየው ውስጣዊ ሕይወት ወደ መንፈሱ በመግባት መሠረታዊ የሆነ ለውጥ ይሰጠዋል ። ጌታ ኢየሱስ በማርቆስ ፯ ፡ ፳፩—፳፫ ባለው እንደተናገረው ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ ሐሳብ ፡ ዝሙት ፡ መስረቅ ፡ መግደል ፡ ምንዝርነት ፡ መጐምጀት ፡ ክፋት ፡ ተንኰል ፡ መዳራት ፡ ምቀኝነት ፡ ስድብ ፡ ትዕቢት ፡ ስንፍና ናቸው ። ይህ ክፉ ሁሉ ከውስጥ ይወጣል ሰውንም ያረክሰዋል ። እንግዲህ እንደ ጌታ አነጋገር ይህ ሁሉ ከሰው ውስጣዊ ሕይወት የሚፈልቅ ነው ፤ እንግዲህ መንፈስ ቅዱስ አንድን ሰው ለመቀየርና ሕይወቱን ለመለወጥ መንፈስ ወደ ሰውየው ውስጣዊ ሕይወት በመግባት መሠረታዊ ለውጥን ይሰጠዋል ።

፫ ፤ ደኅንነት ወይም አዲስ ልደት ሙሉ ለሙሉ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው ። አንድ ሕፃን በማሕፀን ሲፀነስ በራሱ ውሳኔ ካለመኖር ወደ መኖር ልምጣ በማለት አይደለም ። መቼ እንደሚወለድ ቤተሰቦቹ ሊያደርጉት ስላለው ጥንቃቄ ለመናገር አይችልም ፤ እንዲሁ አዲስ ልደት ሙሉ ለሙሉ የመንፈስ ሥራ ነው ። ለዚህ ነው ዮሐንስ ሲናገር «ከእግዚአብሔር ተወለዱ እንጂ ከደም ወይም ከሥጋ ፈቃድ አል ተወለዱም» የሚለው ።

ለ/ የአዲስ ልደት ውጤት ፤

ነፋስን ማየት አንችልም ሥራውን ግን እናያለን ፤ መንፈስ ቅዱስ እንዴት ሰዎችን እንደሚለውጥ አናውቅም ነገር ግን ሥራውን ፡ ፍሬውን እናያለን ። ውጤቱም አሮጌው ሰው ወጥቶ በአዲስ ሰው መተካቱ ፤ መራራው ሕይወት ጣፋጭ ነገር ሲያፈልቅ ፡ እሾህማው ሕይወት ወይን ሲያፈራ መታየቱ ነው ። ይህም የመ ንፈሰ ፍሬ ነው ፤ ሐዋርያው ጳውሎስ ለገላትያ ሰዎች በጻፈው የሥጋ ፍሬ የመንፈስ ፍሬ በማለት ዝርዝሩን ይናገራል ። ስለ መንፈስ ፍሬ ሲናገር ፍቅር ፡ ደስታ ፡ ሰላም ፡ ትዕግሥት ፡ ቸርነት ፡ በጐነት ፡ ዕምነት ፡ የዋህነት ፡ ራስን መግዛት ገላ ፭ ፡ ፳፪ ይላል ፤ እነዚህን ሁሉ ሰው በገዛ ራሱ ሊያገኝ አይችልም ። ነገር ግን በውስጡ የእግ ዚአብሔር መንፈስ ሲያድር እነዚህን ሁሉ ያፈራል ። ጌታ ኢየሱስ ስለ ሀሰተኞችና ስለ እውነተኞች ሲናገር በፍሬያቸው ትለዮአቸዋላችሁ ይላል ። ስለዚህም ሲናገር «ዛፍ ሁሉ ከፍሬው ይታወቃል ከእሾህ በለስ አይለቅሙም ፡ ከአጣጥ ቁጥቋጥም ወይን አይቆርጡም» ይላል ሉቃ. ፮ ፡ ፵፬ ።

አዲስ ልደት በሰውየው ሕይወት አዲስ መሆንን ይሰጠዋል ። ፪ ቆሮ. ፭ ፡ ፲፯ ። ይህም ማለት የዚያን ሰው መሠረታዊ ጠባዮች (ኃጢአት ያልሆኑ) ይለውጣል ፤ ማለት አይደለም ። ይህም የሚለወጠው ሰው ማንነቱ ሳይቀየር ክርስቲያን ይሆ ናል ። ነገር ግን የኃጢአት አገልጋይ የነበረው ሰው ሮሜ. ፮. ፳ የጽድቅ አገልጋይ ይሆናል ማለት ነው ። ይህም አማኙ በመንፈስ ቁጥጥር ሥር እንዲሆን ያደርገዋል ፤ የተለወጠ ሰው በመንፈስ ይራመዳል ፡ በመንፈስ ይኖራል ፡ በመንፈስ ይመራል ፡ በመንፈስ ይሞላል ። ሮሜ. ፰ ፡ ፬ ፤ ገላ. ፭ ፡ ፲፮ ፤ ሮሜ ፰ ፡ ፲፬ ፤ ኤፌ. ፮ ፡ ፲፰ ።

ይህ ሰው በመለወጡ ፍጹም ሆነ ማለት አይደለም ነገር ግን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግ ኃይል ይኖረዋል ። ክርስቶስንም እየመሰለ በማደግ ወደ ሙላቱ ይደርሳል ። ክርስቶስን በሕይወቱ እያንጸባረቀ ሲኖር የእግዚአብሔር ቤተሰብ መሆኑ ይታወቃል ፤ ፍሬ የማይታይበት ደኅንነት አጠራጣሪ ነው ። ጌታ ኢየሱስ እንዳስተ ማረው የመንፈስ ፍሬ እጅግ አስፈላጊና የደኅንነት ሚዛን ነው ።

ምዕራፍ ፮ ፤

ኢየሱስና መንፈስ ቅዱስ ፤

ኢየሱስ በምድራዊ ዘመኑ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር የነበረውን ግንኙነት ለመረዳት ስለ ኢየሱስ ትክክለኛው የመጽሐፍ ቅዱስ አስተሳሰብ በአእምሮአችን እንዲቀረጽ ያስፈልጋል ።

እርሱ የሥላሴ ሁለተኛው አካል ነው ። አብ ልጄ ብሎ ስለሚጠራው «ልጅ» ተብሎ ይጠራል ። በባሕርዩም ፍጹም አምላክ ፣ ዘላለማዊ ፣ ሁሉን ቻይ ፣ ኃያል ሁሉን አዋቂ ፣ በየትም ሥፍራ የሚገኝ ነው ። ጊዜው በደረሰ ጊዜ ይህ ዘላለማዊው አምላክ ከሴት ተወለደ ሥጋ ለበሰ ፣ እንደኛም ሰው ሆነ ፣ ይህም ሲሆን አምላክዊው ባሕርይ ከእርሱ ጋር እንዳለ በተጨማሪ ሰው ሆነ ማለት ነው ። ኢየሱስ በዓለም ከኖሩት ሰዎች የተለየ ነበር ። ይህም ሰው ሆኖ ፍጹም አምላክ መሆኑ ነበር ።

እንግዲህ ምንም እንኳን አምላክ ቢሆን የሰው ባሕርይ ተካፋይ ስለነበር መንፈስ ቅዱስ አስፈልጉት ነበር ። አዲስ ኪዳንን ስናነብ በግልጽ የምንመለከተው ከመወለዱ እስከ ማረጉ ባለው ጊዜ መንፈስ ቅዱስ ከኢየሱስ ጋር ይሠራ ነበር ። የጠነከረ ግንኙነትም ነበረው ። ይህንንም በዝርዝር እንደሚከተለው እንመለከታለን ።

ሀ/ የኢየሱስ ሥጋ መልበስ ፤

መንፈስ ቅዱስ ገና ኢየሱስ በሚጸነስበት ጊዜ አስፈልጎ ነበር ። በወንጌሎቹ ግልጽ ሆኖ እንደሚታየው «ማርያም ከመንፈስ ቅዱስ ጸንሳ ተገኘች» ማቴ. ፩ ፡ ፲፰ መለአኩ ገብርኤልም ወደ ማርያም መጥቶ ያላት «መንፈስ ቅዱስ በአንቺ ላይ ይመጣል የልዑልም ኃይል ይጸልልሻል ስለዚህም ደግሞ ከአንቺ የሚወለደው ቅዱስ የእግዚአብሔር ልጅ ይባላል» ሉቃ. ፩ ፡ ፴፭ ። እንግዲህ ከዚህ ጥቅስ እንደ ምንመለከተው ኢየሱስ በማርያም ማኅጸን እንዲጸነስ ያደረገው መንፈስ ቅዱስ ነው ። ይህ የሰው አእምሮ የማይቀበለው ቢሆንም የመጀመሪያው የአዲስ ኪዳን ተአምር በመሆኑ እንቀበለዋለን ።

ምንም እንኳን ሥራው የመንፈስ ቅዱስ ቢሆንም ሌላው የሥላሴ ክፍል አብ ሥፍራ የለውም ማለት አይደለም ። ቀደም ብለን በፍጥረት ሥራ አብ ፣ ወልድ ፣ መንፈስ ቅዱስም ሦስቱም እንደተባበሩ እንዲሁም ኢየሱስ መጸነስ የእግዚአብሔር ሥራ ነው ። ለዚህም ኢየሱስ ለአባቱ «መሥዋዕትንና መባን አልወደድክም ሥጋን ግን አዘጋጀህልኝ» ዕብ. ፲ ፡ ፭ ያለው አብ ከመንፈስ ቅዱስ ጋር መተባበሩን ይገልጽልናል ፤ ዕብ. ፲ ፡ ፭ በቀላል አማርኛ ሲብራራ እግዚአብሔር አብ የኢየሱስን ሥጋ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት አዘጋጀ ማለት ነው ። ኢየሱስም በማርያም ማኅጸን በማደሩ ሥፍራ አለው ፤ ይህም በፈቃዱ ለአብ በመታዘዙ ዓለምን በመውደዱ ወደ

ዚህ ዓለም መጣ ። ሐዋርያው ጳውሎስ ይህን ሲገልጽልን «እርሱ በእግዚአብሔር መልክ ሲኖር ሳለ ከእግዚአብሔር ጋር መተካከልን መቀማት እንደሚገባ ነገር አል ቆጠረውም ነገር ግን የባርያን መልክ ይዞ በሰውም ምሳሌ ሆኖ ራሱን ባዶ አደረገ ፣ በምስሉም እንደሰው ተገኝቶ ራሱን አዋረደ» ፊልጵ. ፪ ፡ ፮—፯ ።

የኢየሱስ ክርስቶስ ከመንፈስ ቅዱስ መጸነስ እጅግ ከፍተኛና በጣም አስፈላጊ ዶክትሪን ነው ። ኢየሱስ ከኃጢአት ነፃ መሆኑን የምናስረዳበት ዋና ማስረጃ ነው ። ኢየሱስ ከመንፈስ ቅዱስ በመጸነስ ከአዳማዊ የኃጢአት ተፈጥሮ ነፃ ካልሆነ በስ ተቀር «አዳኝ» ሊሆን አይችልም ። ሰው ሲወለድ የኃጢአት ተፈጥሮ ይዞ ነው ፤ ክር ስቶስ ግን በመንፈስ ስለ ተጸነሰ ፍጹም ቅዱስ ነው ። ሰው በመሆኑ በነገር ሁሉ ተፈትኖአል ። ነገር ግን በአንዱ ኃጢአት እንኳን አልወደቀም ። ዕብ. ፬ ፡ ፲፭ ፤ ኃጢአት በውስጡ አልነበረም ፪ ቆሮ. ፭ ፡ ፳፩ ፤ ኃጢአትም አልሠራም ፩ ጴጥ. ፪ ፡ ፳፪ ፤ ነቀፋና ተንኮል ያልተገኘበት በግ ነው ፩ ጴጥ. ፩ ፡ ፲፱ ፤ እንዲሁም ቅዱስ ያለነቀፋ ንጹህ ከኃጢአተኞች የተለየ ነው ዕብ. ፯ ፡ ፳፮ ።

እንግዲህ ሃሳቡን ለማጠቃለል ኢየሱስ በተፈጥሮ ቅዱስ የአዳም ኃጢአት ያልተላለፈበት የኃጢአት ተፈጥሮም ያልነካው ነበር ። ከዚህ የምንመለከተው መን ፈስ ቅዱስ ከኢየሱስ መወለድ ከፍተኛ ሥፍራ እንደነበረው ነው ።

ለ/ የኢየሱስ እድገት ፤

ሉቃስ በወንጌሉ መንፈስ ቅዱስ ከኢየሱስ እድገት ጋር የተያያዘ መሆኑን ሲነግረን «ሕፃኑም አደገ ። ጥበብም ሞልቶበት በመንፈስ ጠነከረ ። የእግዚአብሔርም ጸጋ በእርሱ ላይ ነበረ» ይላል ሉቃ. ፪ ፡ ፵ ፤ ሉቃስ ሕፃኑም አደገ ሲል በሥጋ ፣ በመ ንፈስ ፣ በእውቀት ያለውን ሁሉ ያጠቃልላል ። ይህንንም ሉቃስ በቁጥር ፶፪ ላይ ሲናገር «ኢየሱስ ደግሞ በጥበብና በቁመት በሞገስም በእግዚአብሔርና በሰው ፊት አደገ» ይላል ። ኢየሱስ በሥጋው ማንኛውም ሕፃን በሚያልፍበት የእድገት ደረጃ ዎች ማለፍ ነበረበት ። በዚያው መጠን በመንፈስ ያድግ ነበር ፤ ይህም ማለት መለ ኮታዊነቱ ያድግ ነበር ማለት አይደለም ። ምክንያቱም የመለኮትም ምልአት ከማኅ ጸን ጀምሮ በርሱ ላይ ነበር ። ነገር ግን ሰው በመሆኑ የመንፈስ እድገት አስፈለገው ። መጽሐፍ ቅዱስ እንደሚነግረን ኢየሱስ ሙሉ ሰው ሆኖ በሚያገለግልበት ጊዜ የዳ ግም ምጽአቱን ጊዜ እንኳን ለይቶ አያውቀውም ነበር ። ኢሳያስ መንፈስ ዘወትር ከኢየሱስ እንደ ማይለይ ሲናገር «ከእሴይ ግንድ በትር ይወጣል ። ከሥሩም ቁጥቋጦ ያፈራል ። የእግዚአብሔር መንፈስ የጥበብና የማስተዋል መንፈስ የምክርና የኃይል መንፈስ የምክርና እግዚአብሔርን የመፍራት መንፈስ ያርፍበታል ።» ኢሳ. ፲፩ ፡ ፩—፪

ሐ/ የኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ መቀባት ፤

ሉቃስ እንደሚነግረን ምንም እንኳን ኢየሱስ ከሕፃንነት መንፈስ ቅዱስ ያረ ፈበት ቢሆንና በማስተዋል ፣ በእውቀት እያደገ ቢሄድም አገልግሎቱን ከመጀመሩ በፊት በመንፈስ ቅዱስ መቀባት አስፈልጉት ነበር ።

ከሕፃንነት ጀምሮ ያረፈበት መንፈስ ቅድስናውን ፍጹምነቱን የሚጠብቅ ሲሆን፥ በዮርዳኖስ ሲጠመቅ በመንፈስ የተቀባው ለአገልግሎቱ የሚያዘጋጀው ነበር ሉቃ. ፫ ፣ ፳፩—፳፪ ከዚህ በኋላ ነው ስለ ኢየሱስ አገልግሎት ሆነ ታምራዊ ሥራ የምናነበው ። ሉቃስ በመንፈስ ስለ መቀባቱ ከነገረን በኋላ በሁለተኛ የሚያስረዳን የሠላሳ ዓመት ሰው በሆነ ጊዜ መስበክ እንደ ጀመረ ነው ። ሉቃ. ፫ ፣ ፳፫ ፤ ከዚህ የምንረዳው መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን ለአገልግሎት እንዳዘጋጀው ነው ።

በዮርዳኖስ የሆነውን ስናስብ ኢየሱስ በእሥራኤል ሕዝብ ፊት በግልጽ በአደባባይ ለአገልግሎት ከመውጣቱ በፊት እንደ ንጉሥ ፣ እንደ ካህን ፣ እንደ ነቢይ መቀባት ነበረበት ማቴ. ፳፩ ፣ ፬—፭ ፤ ራዕይ ፫ ፣ ፯ ፤ ዕብ.. ፯ ፣ ፳፮—፳፯

ኢየሱስ በእግዚአብሔር መንፈስ መቀባቱን ያውቅ ነበርና የመጀመሪያውን ስብከት በናዝሬት ሲያደርግ የተናገረው ቃል በኢሳያስ ፷፩ ላይ ያለውን ነበር ። «የጌታ እግዚአብሔር መንፈስ በእኔ ላይ ነው ። ለድሆች የምሥራች እሰብክ ዘንድ እግዚአብሔር ቀብቶኛልና ልባቸው የተሰበረውን እጠግን ዘንድ ለተማረኩትም ነፃነትን ለታሠሩትም መፈታትን እናገር ዘንድ ልኮኛል»

በሦስተኛ ነጥብ ልንገነዘበው የሚገባ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን ታምራዊ አገልግሎት እንዲኖረው አድርጐት ነበር ። ኢየሱስ በብዔል ዘቡል በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል ላሉት ፈሪሳውያን ሲመልስ «በእግዚአብሔር መንፈስ አጋንንት የማወጣ ከሆንኩ የእግዚአብሔር መንግሥት ወደ እናንተ ቀርባለች» ሲል ተናገረ ማቴ. ፲፪ ፣ ፳፰ ። ኢየሱስ ይህን የተናገረው ተአምር የሚያደርገው መንፈስ ቅዱስ ሆኖ ሳለ ፈሪሳውያን በርኩስ መንፈስ ተሞልቶ ነው በማለታቸው ነው ። ጴጥሮስ ኢየሱስ ተአምራትን ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እንዳደረገ ሲናገር «እግዚአብብሔር የናዝሬቱ ኢየሱስን በመንፈስ ቅዱስ ፣ በኃይል ፣ ቀባው ። እርሱም መልካም እያደረገ ለዲያቢሎስ የተገዙትን ሁሉ እየፈወሰ ዞረ ። እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ነበርና» ሐዋ. ፲ ፣ ፴፰ ።

በተጨማሪ ወንጌሎችን በጥንቃቄ ስናነብ የምንመለከተው የኢየሱስ ስብከቶችና ተአምራቶች በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት እንደተደረጉ በግልጽ ለማየት እንችላለን ።

መ/ ኢየሱስና መንፈስ ቅዱስ ተለያይተው አያውቁም ፤

በመጨረሻ የምንመለከተው ኢየሱስ በመንፈስ እንዴት ይመራ እንደነበር ይሆናል ። ዛሬ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማድረግና ወደ እውነት ሁሉ እንዲመራን የእግዚአብሔር መንፈስ እንደሚያስፈልገን እንዲሁም መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስን በአገልግሎቱ ሁሉ መርቶታል ።

መጀመሪያው የኢየሱስ ወደ ምድረ በዳ መሄድ ነበር ፤ ሉቃስ እንደሚለው «ኢየሱስም በመንፈስ ተሞልቶ ወደ ምድረ በዳ ተመርቶ አርባ ቀን ከዲያቢሎስ ተፈተነ ሉቃ. ፬ ፣ ፩—፪ ፤ ማቴዎስ «በመንፈስ ተመርቶ» ማርቆስ ወዲያውኑ መን

ፈስ ወደ ምድረ በዳ ነዳው ይላል ። እንግዲህ ከሦስቱም ወንጌላት እንደምንመለከተው ኢየሱስ ወደ ምድረ በዳ የሄደው በመንፈስ ቅዱስ ተመርቶ ነው ። መንፈስ ቅዱስ ክርስቶስን ወደ ምድረ በዳ መርቶ አልተወውም ነገር ግን በምድረ በዳ ዲያብሎስን አሸንፎ «ኢየሱስም በመንፈስ ኃይል ወደ ገሊላ ተመለሰ» ሉቃ. ፬ ፡ ፲፬ ፤ ኢየሱስ ወደ ምድረ በዳ ከሄደበት ለአገልግሎት ወደ ገሊላ እስከተመለሰበት ጊዜ ድረስ መንፈስ ከእርሱ ጋር ነበረ ። ዲያብሎስን ድል ያደረገው በአምላክነቱ ብቻ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስም ከእርሱ ጋር ስለነበር ነው ።

የኢየሱስ ትምህርቶች እጅግ የሚደነቁና ጥበብ የተሞላባቸው ነበሩ ። በእጅ የተደረጉት ድንቆችና ተአምራቶች በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተደረጉና የመንፈስ ሥራ ምስክር ናቸው ። በሌላ አቅጣጫ ስንመለከት ኢየሱስ ካደረጋቸው ተአምራቶችና ፈውሶች አንዳንዶቹ በራሱ ከመንፈስ ቅዱስ ግንኙነት በሌላው ሁኔታ አድርጓል ። ለምሳሌ ከሚቀርቡት መካከል ለአሥራ ሁለት ዓመት ደም የፈሰሳት ሴት ፡ ማር. ፭ ፡ ፴ ፤ ደቀ መዛሙርቱን ከጠራ በኋላ የፈወሳቸው ሰዎች፥ሉቃ. ፮ ፣ ፲፱ በእነዚህ በሁለቱም ሁኔታዎች ማርቆስ ሉቃስም እንደገለጹት ከእርሱ ኃይል ወጥቶ እንደፈወሰ ነው ። ይህ የሚወጣው ኃይል ከእርሱ ጋር ማለት ከፍጥረቱ ጋር የተያያዘ መሆኑን እናያለን ።

ይህ ብቻ ሳይሆን ጌታ በግል ሕይወቱ መንፈስ ቅዱስ አብሮት ይታይ ነበር ። በዚህም በደስታው ፣ በኀዘኑ መንፈስ ቅዱስ ሲገለጥ እናያለን ። ለምሳሌ ሉቃ. ፲ ፣ ፳፩ ስናነብ «በዚያ ሰዓት ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሤት አደረገና ፡— የሰማይና የምድር ጌታ አባት ሆይ ይህን ከጥበበኞችና ከአስተዋዮች ሰውረህ ለሕፃናት ስለ ገለጥክላቸው አመሰግናለሁ» ሉቃ. ፲ ፣ ፳፩ ፤ ከዚህ ጥቅስ እንደምንመለከተው ኢየሱስ በመንፈስ ቅዱስ ሐሤት ሲያደርግ እናያለን ። በሌላ ሥፍራ ደግሞ ኢየሱስ በመንፈስ አማካኝነት ሲቃትት እናያለን «ኢየሱስም እርሷ ስታለቅስ ከእርሷም ጋር የመጡት አይሁድ ሲያለቅሱ አይቶ በመንፈስ አዘነ በራሱም ታወከ» ዮሐ. ፲፩ ፣ ፴፫ ። የእንግሊዝኛው መጽሐፍ ቅዱስ በመንፈሱ አዘነ ታወከ የሚለውን «በመንፈስ» ይለዋል ። ይህን ሃሳብ ከሮሜ ፰ ፣ ፳፮—፳፯ ያለውን ስንመለከት የምናገኘው ሃሳብ መንፈስ ቅዱስ በእርሱ ውስጥ ሆኖ እንደቃተተ ነው ። ስለዚህ ከመወለድ ጀምሮ እስከ አገልግሎቱ ጊዜ ያለውን ስናይ መንፈስ ቅዱስ ከኢየሱስ ጋር እንደሠራ በግልጽ እናያለን ።

ሠ/ የኢየሱስ ሞት ፤

የመንፈስ ቅዱስ ግንኙነት በኢየሱስ የአገልግሎት ዘመን የሚያቆም ሳይሆን ሥራውን ይቀጥላል ። ስለዚህ መንፈስ ቅዱስ ከሞቱ ጋር ግንኙነት እንዳለው እንመለከታለን ፤ የዕብራውያን ጸሐፊ መንፈስ ቅዱስ በሞቱ ያለውን ሥፍራ ሲነግረን በዕብ. ፱ ፣ ፲፬ እንዲህ ይላል «ነውር የሌለው ሆኖ ራሱን በዘላለም መንፈስ ለእግዚአብሔር አቀረበ ።»

እግዚአብሔር ይመስገን ኢየሱስ ፍጹምና ዘላለማዊ የሆነ መሥዋዕት ለእግዚአብሔር አቀረበ ። ይህም በመንፈስ! ቅዱስ አማካኝነት ነው ። የኢየሱስን ሞትና

መሥዋዕት ፍጹም የሚያደርገው ሌላው ነገር በፍጹም ነገር በፈቃደኝነት ፣ በፍቅር ፣ ለእግዚአብሔር በመታመንና በመታዘዝ ራሱን ማቅረቡ ነው ።

አስቀድሜ እንዳልኩት ወደዚህ ፍጹምነት ያደረሰው መንፈስ ቅዱስ ነበር ፤ መንፈስ ቅዱስ ኢየሱስ ፍጹም የሆነውን ሕይወቱን እንዲሰጥ አረድቷል ።

ረ/ ትንሣኤው ፤

መጽሐፍ ቅዱስ የኢየሱስን ትንሣኤ የአብ ሥራ ሐዋ. ፪ ፡ ፳፬ ፤ የልጁ ሥራ ዮሐ. ፲ ፡ ፲፯ ፡ ፲፰ እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ሮሜ. ፰ ፡ ፲፩ መሆኑን ይናገራል ። በኋለኛው ዘመን ክርስቲያን አብ በመንፈስ አማካኝነት ሕያው የሚያደርገው ከሆነ በኢየሱስም ትንሣኤ ከፍተኛ ሥፍራ እንዳለው የተረጋገጠ ነው ።

ይኸው መንፈስ እስከ እርገቱ ከእርሱ ጋር እንደነበር በኋላም ጌታ ለአባቱ ባደረገልን ጸሎት ሌላው አጽናኝ በበዓለ ሃምሳ ቀን በሙላት ወረደ ። ዛሬ እኛንም የመንፈሱ ተካፋዮች ያደረገን እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን ።

ክፍል ፪ ፤

ምዕራፍ ፯ ፤

የመንፈስ ቅዱስ ዘመን

በዚህ ባለንበት ዘመን መንፈስ ቅዱስ እንደ ሰደድ እሳት በታላቅ ፍጥነት አብያተ ክርስቲያናትን እያጥለቀለቀ ነው ። የሚያስደንቀው የተዘጉ በሮችን ሰብሮ እየገባ የገባበት አቅጣጫ ሳይታወቅ የሰውን ሥርዓት እየሰበረ የቤተ ክርስቲያን መሪና ሥራ አስኪያጅ እርሱ መሆኑ ነው ። ደክመው የነበሩ አብያተ ክርስቲያናት ዛሬ ከያዛቸው ብርድ ተላቀው የተቆለፈው ምላሳቸው በመንፈስ ተፈቶ ምስክርነታቸውን ሲሰጡ የተሳሰረው እጃቸው ተዘርግቶ ለበሽተኞች ሲጸልዩ ከማየት የበለጠ ነገር የለም ።

ነገር ግን ቤተ ክርስቲያን ለብዙ ዘመናት የሰዎች መጠቀሚያ ሆናና በሰው ሥርዓት ተገንዛ ኖራለች ። ከአራተኛው ክፍለ ዘመን መጨረሻ ጀምሮ መንፈስ ቅዱስ እንዴት ትክክለኛውን ሥፍራ እንዳጣና በ፳ኛው ክፍለ ዘመን በታላቅ ኃይል ፈንድቶ እንዴት እንደሠራ ከታሪክ ማስታወሻ በመጥቀስ በጥቂቱ ብናገር ደስ ይለኛል ።

የሐዋርያት ዘመን ካለፈ በኋላ ቀስ በቀስ ወደ ቤተ ክርስቲያን ዓላማዊ ነገሮች እየሾለኩ ገቡ ። ለቤተ ክርስቲያን ታላቅ ቁስል ከሆኑባት ነገሮች አንዱ ስደቱ በአዋጅ ቆሞ የቤተ ክርስቲያን ከመንግሥት ጋር መመሳጠር ነበር ። ከዚያ በፊት ቤተ ክርስቲያን መንፈሳዊ ጥራቷ እየተበረዘ በኃብት ተጥለቅልቃ ነበርና ተልዕኮዋን ረስታ የወንበዴዎችና የተኩላዎች ዋሻ ሆነች ፣ በዚያ መጠን የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ያብዛቸው እየጠፉ በሐዋርያት ሕይወት የተፈጸመው ድንቅ ተረት ከመሆን አላለፈም፤ «ብርና ወርቅ የለኝም ያለኝን ግን እሰጥሃለሁ» የሚለው የእነጴጥሮስን ንግግር በስድስተኛው ክፍለ ዘመን ብርና ወርቅ አለኝ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ግን የለኝም ወደሚለው ተለወጠ ። ለዚህም በሐዋርያት ዘመን መጨረሻ ለነበረው ለሎዶቅያ ቤተ ክርስቲያን የተጻፈው ደብዳቤ ማስረጃ ይሆናል ።

> «ሀብታም ነኝና ባለጠጋ ሆኜአለሁ አንድም ስንኳ አያስፈልገኝም የምትል ስለሆንህ ጐስቋላና ምስኪንም ደሀም ዕውርም የተራቆትህም መሆንህን ስለ ማታውቅ ባለጠጋ እንድትሆን በእሳት የነጠረውን ወርቅ ተጐናጽፈህም

የራቁትነትህ ኀፍረት እንዳይገለጥ ነጭ ልብስን እንድታይ ዐይኖችህን የምትኳለውን ኩል ከእኔ ትገዛ ዘንድ እመክርሃለሁ ።» (ራዕይ ፫ ፣ ፲፯—፲፰)

ይህ ጥቅስ ዛሬ ለብዙ አብያተ ክርስቲያናት መልእክት ይሆናል ። ምክንያቱም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች አያስፈልጉንም በማለት ራሳቸውን ያራቁ እጅግ ብዙዎች በመሆናቸው ነው።ከላይ እንደጠቀስኩት ቤተ ክርስቲያን ራቧን ውድቀት ላይ የጣለችው ከመንግሥት ጋር በተመሳጠረች ጊዜ ነው ። ለምሳሌ ያህል የቆስጠንጢኖስን ዘመን መጥቀስ በቂ ነው ።

ንጉሥ ቆስጠንጢኖስ ድልን ያገኘሁት በመስቀል ምልክት ነው ካለ በኋላ ክርስትናን በአዋጅ የሀገሪቱ ኃይማኖት መሆኑን አስታውቆ ቤተ ክርስቲያን ካለባት የስደት ችግር እንድትላቀቅ አደረገ ፤ በዚህ ጊዜ ክርስቲያን መሆን ውርደት መሆኑ ቀርቶ የሚያስከብር ስለሆነ ብዙ ሰዎች በጅምላ በወረፋ በመጠመቅ የቤተ ክርስቲያን አባል ሆኑ ። እነዚህ ጥራት የሌላቸው ሰዎች በብዛት ሲገቡ በዚያው መጠን ዓለማዊ ነገር ይዘው ገቡ ፤ በዚህ ጊዜ ቤተ ክርስቲያን ተዳከመች ። በመንፈስ የምትመራው ቤተ ክርስቲያን በሰው ጥበብና በሥጋ እየተመራች ወደማት ወጣው አዘቅት ገባች ። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ መታየት ቀርቶ ሰዎች በትክክለኛ ሕይወት መመላለስ እንኳን አቃታቸው ።

ይህ ሁኔታ እስከ አሥራ አምስተኛው ክፍለ ዘመን በጣም በሚያሳዝን ሁኔታ ቀጠለ ፤ ይህ ሁኔታ እንዲቀጥል ያልወደደ እግዚአብሔር ማርቲን ሉተር የሚባል ሰው አስነሳ ። ማርቲን ሉተር በክርስትና ትምህርት የገፋ መነኩሴ ነበር ። ይህ ሰው እግዚአብሔር በሰጠው መገለጥ ከመጽሐፍ ቅዱስ ውጭ የሆኑትን ሥርዓቶችና ድርጊቶች በመቃወም እውነትን ለተጠሙ ሰዎች አዲስ መስመር ከፈተ ። በዙዎች በዚህ ፋና በመመራት የሚያረካ ሕይወት አገኙ ። ይሁን እንጂ አሁንም ቤተ ክርስቲያን ወደ ሐዋርያት ልምምድ አልደረሰችም ነበር ። ሰማያዊ ኃይል አስፈልጓት ነበር ፤ ከታሪክ እንደምንረዳው በዘመናት መካከል አልፎ አልፎ አንዳንድ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ከመጠመቃቸው በቀር በሙላት ቤተ ክርስቲያን ወደዚህ ልምምድ አልገባችም ነበር ። ቤተ ክርስቲያን «መዳን በእምነት» የሚለውን እውነት የያዘች ብትሆንም ወደ መንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የደረሱትን ታሳድድ ነበር ።

እግዚአብሔር ቀናተኛ አምላክ ነውና ከአሥራ ዘጠነኛው ክፍለ ዘመን መጨረሻ ላይ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በአንዳንድ ሥፍራዎች ፈነዳ የሚያስደንቀው ይህ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ከመፈንዳቱ በጥቂት ጊዜ ይህ እሳት መያያዙና በዓለም ዙሪያ መዳረሱ ነው ። እግዚአብሔርን ልናመሰግነው የሚገባን ይህ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በሀገራችን መዳረሱና በየአብያተ ክርስቲያናት መታየቱ ነው ። ዛሬ እንደሚገመተው በዓለም ዙሪያ ከተለያዩ አብያተ ክርስቲያናት ፴፭ ሚሊዮን የሚሆኑ ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ ተጠምቀው በልሳን ይናገራሉ ።

ይሁን እንጂ ይህ ልምምድ በሁሉም ክርስቲያኖች ዘንድ ዛሬም ተቀባይነት አላገኘም ። ምክንያታቸውን ማወቅና መረዳት ይኖርብናል እንጂ መንቀፍ አይገባ

ባንም ። ለመሆኑ «በልሳን መናገር» የሚለውን ልምምድ የማይቀበሉ ወንድሞቻችን የሚሰጡት ምክንያት ምንድን ነው? ምክንያቶቹ ብዙዎች ናቸው ። ከእነርሱም መካከል ዋና ዋናዎቹን በመጥቀስ በጥያቄና መልስ መልክ እናያቸዋለን ። ከሚሰጡት ምክንያቶች ቀዳሚውና የመጀመሪያው ጌታን በተቀበልን ጊዜ ማለትም አዲስ ልደትን ባገኘን ጊዜ በመንፈስ ተጠምቀናል እንደገና ከመጀመሪያው የተለየ «የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት» የሚባል መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረው አይደለም የሚል ነው ። ይህ ሰፋ ያለ መልስ የያዘ በመሆኑ ራሱን በቻለ በአንድ አርእስት ሥር እንመለከተው ።

ሀ/ አዲስ ልደትና የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ፤

በአጭር አነጋገር በመንፈስ ቅዱስ ሙላት የሚያምኑ ክርስቲያኖች አንድ ሰው ጌታን በተቀበለ ጊዜ መንፈስ ከሚሠራበት ሌላ ሁለተኛ ልምምድ አለ ። ይህም የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ነው ይላሉ ። ሌሎች ክርስቲያኖች ደግሞ የሚሉት የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ጌታን በተቀበልን ጊዜ ያገኘነው አንድ ጊዜ ለሁሉም የተሰጠ ልምምድ ነው እንጂ ጌታን ከተቀበልን በኋላ የምናገኘው መንፈስ ቅዱስ የለም ። መንፈስ ቅዱስ ተከፍሎ ሊሰጥ አይችልም የሚል ነው ። የእነዚህን ሁለት ክፍሎች ልዩነትና እውነተኛውን ነገር በዝርዝር ከመነጋገራችን በፊት ልንጠቅሳቸው የሚገቡ ሦስተኛ ክፍሎች አሉ ። እነዚህ መሠረታቸው በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ከሚያምኑት ክፍል ሆኖ ከመጽሐፍ ቅዱስ ያፈነገጠ አስተሳሰብ ያላቸው ናቸው ።

እንደ ትምህርታቸው የአንድ ሰው ደኅንነት በኢየሱስ ክርስቶስ ማመኑ ሳይሆን በመንፈስ ቅዱስ መሞላቱና በልሳን መናገሩ ላይ የተመሠረተ ነው ። ይህ ትምህርት በመጽሐፍ ቅዱስ የማይገኝና አዲስ ኪዳን በየትኛውም ሥፍራ የማይደግፈው ነው ፤ ቃሉ የሚለው «ለተቀበሉት ሁሉ በስሙ ለሚያምኑት የእግዚአብሔር ልጆች ይሆኑ ዘንድ ሥልጣንን ሰጣቸው» ነው ። ኃጢአታቸውን በመናዘዝ ወደ ጌታ የሚመጡ እንደሚድኑ እንጂ በልዩ ቋንቋ የሚናገሩ ብቻ ይድናሉ የሚል የለም ።

በዚህ በኩል የተስተካከለ ሃሳብ ካለን ወደ ተነሳንበት ዋና ሃሳብ እንመለስና መሠረታዊ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ላይ ስለተመሠረቱት ሁለቱ ክፍሎች እንነጋገር ። በመጀመሪያ ደረጃ እጅግ አድርጐ አከራካሪ የሆነው ሃሳብ የመንፈስ ቅዱስ «ጥምቀት» የሚለው ቃል ነው ። ስለዚህ የመንፈስ ቅዱስ «ሙላት» ማለቱ የተሻለ ነው ። በተራ አነጋገር በሁለቱ ቃላት መካከል ልዩነት ያለ አይመስልም ። ነገር ግን በመጽሐፍ ቅዱስ በዶክትሪን ደረጃ ስንመለከተው ልዩነት አለው ። በአንደኛ ቆሮንቶስ ፲፪ ፣ ፲፫ ሐዋርያው ጳውሎስ እንደሚናገረው «አይሁድ ብንሆን የግሪክ ሰዎችም ብንሆን ፣ ባሪያዎችም ብንሆን ጨዋዎችም ብንሆን እኛ ሁላችን በአንድ መንፈስ አንድ አካል እንድንሆን ተጠምቀናልና ሁላችንም አንድን መንፈስ ጠጥተናል» ይላል ። ከዚህ ጥቅስ አንዳንድ ነጥቦችን እንመለከታለን ።

፭ ፤ ይህ ጥምቀት ለሁሉ አማኞች የተሰጠ እንጂ በተለይ የጥቂቶች ብቻ አይደለም ።

፮ ፤ ይህ ጥምቀት አማኙን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት የክርስቶስ አካል ያደርገዋል ። በአዲስ ኪዳን እንደምናነበው አዲስ ልደትን ያገኘ ሰው ወዲያው መንፈስ ቅዱስን ተቀብሏል ። ይህም መንፈስ የክርስቶስ አካል ያደርገዋል ።

እዚህ ላይ ጌታን የተቀበሉ በመንፈስ ተጠምቀዋል ከተባለ ሁለተኛው ልምምድ ከዳኅንነት በኋላ የምናገኘው ምን ሥፍራ ይኖረዋል? የሚል ጥያቄ ይኖራል ። እርግጥ ቀደም ብዬ የጠቀስኩት ሁለተኛው ክፍል ይህን ጥያቄ አይቀበለውም ። ምክንያቱም ሁለተኛ ጥምቀት የለም ስለሚሉ ነው ። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ይህን ልምምድ «ሙላት» ይለዋል ። በኋላም እንደምንመለከተው ይህ ሙላት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የሚከተሉት ሲሆን ከእነዚህም መካከል አንዱ በቋንቋ መጸለይ ነው ።

«በመጠመቅ» ና በ«መሞላት» መካከል ያለውን ልዩነት ካየን በሁለተኛው ልምምድ ላይ ስላለው ልዩነት ለመግለጽ እፈልጋለሁ ። በመንፈስ ቅዱስ መሞላትና በልሳን መጸለይ የማይቀበሉ ክፍሎች እምነት «አንድ ጥምቀት ብዙ መሞላት» የሚለው ነው ። ይህም ማለት ጌታን ስንቀበል በመንፈስ ተጠምቀናል ። በየጊዜው ግን በመንፈስ እንሞላለን የሚል ነው ። ነገር ግን የሚያሳዝነው ብዙዎች አንድም ቀን እንኳን በመንፈስ አለመሞላታቸው ነው ። እዚህ ላይ እግዚአብሔር በፈቀደ ጊዜ ይሙላኝ እንጂ ልጠይቀው አይገባኝም ወይም አያስፈልገኝም የሚሉ አሉ ። ይህን የእግዚአብሔር ቃል እንዲመልሰው ማድረግ በቂ ነው ። «ለምኑ ይሰጣችሁማል ፤ ፈልጉ ታገኙማላችሁ ፤ መዝጊያን አንኳኩ ይከፈትላችኋል. . . በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ መንፈስ ቅዱስን ይሰጣቸው? ሉቃ. (፲፩ ፥ ፱ ፤ ፲፫) ከዚህ ቃል እንደምንረዳው የመለመን ፤ የመፈለግ ፤ የማንኳኳት ኃላፊነት አለብን ይህም እግዚአብሔርን መጠበቅ ማለት ነው ። ሐዋርያትም ከጌታ የሱስ የተሰጣቸው ትዕዛዝ በኢየሩሳሌም ሆነው መንፈስ ቅዱስን እንዲጠብቁ ነው ። ሉቃ. ፳፬ ፥ ፵፱ ።

ነገር ግን ሰዎች አንድ ጥምቀት ብዙ መሞላት የሚለውን በዶክትሪን ደረጃ የተቀበሉት ቢሆንም ጌታ እንዲሞላቸው በየጊዜው የጠየቁበትና የተሞሉበት ጊዜ የለም ። እንግዲህ ይህን ሁለተኛ ልምምድ «ጥምቀት» እንበለው «ሙላት» ወደ ልምምድ እስካልመጣን ድረስ ለመመስከር ለማገልገል ኃይል አይኖረንም ። በቤተ ክርስቲያን ታሪክ እንደምንመለከተው ከየትኛውም ቤተ ክርስቲያን ይሁኑ እግዚአብሔር የተጠቀመባቸው ሰዎች በመንፈስ የሚሞሉ ነበሩ ፤ ከእነዚህም መካከል ለመጥቀስ ያህል ፊኒ ፥ ዲ ፥ ኤል ሙዲ ፥ ቶሪ በቂ ማስረጃ ናቸው ። ዛሬ ስንት አገልጋዮች ናቸው እንደ ደረቅ አጥንት ሆነው ሕይወት የሌለው ስብከት የሚያቀርቡ? ምክንያቱ አንድና ግልጽ ነው ። ሕይወት ከሚሰጠው መንፈስ ቅዱስ መራቃቸው ነው ።

ለ/ <u>የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ለሐዋርያት ብቻ የተሰጡ አይደሉም</u> ፤

በሁለተኛ ደረጃ የመንፈስ ቅዱስን ሙላት የሚቃወሙ ክፍሎች የሚያቀርቡት ምክንያት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ለመጀመሪያ ይቱ ቤተ ክርስቲያን ብቻ የተሰጡ በመሆናቸው ስጦታዎቹ በሃያኛው ክፍለ ዘመን ላለችው ቤተ ክርስቲያን አይሰጥም የሚል ነው ። ይህ አነጋገር ለሰው አእምሮ እንደሚመች የተቀነባበረ እንጂ የመጽሐፍ ቅዱስ ድጋፍ ያለው አይደለም ። ስለ መንፈስ ቅዱስ በተሰጡት ተስፋዎች ሆነ በክርስቶስ ትምህርት ስጦታዎቹ ለተወሰነ ዘመን ብቻ እንደሚሠሩ የተገለጠበት ቦታ የለም ። ይልቁን የእግዚአብሔር ቃል የሚለው «እውነት እላችኋለሁ በእኔ የሚያምን እኔ የማደርገውን ሥራ እርሱ ደግሞ ያደርጋል ፤ ከዚህም የሚበልጥ ያደርጋል» ነው ። ዮሐ. ፲፬ ፥ ፲፪ ። ጌታ እዚህ ላይ ለይቶ ለሐዋርያት አልተናገረም ነገር ግን <u>«በእኔ የሚያምን»</u> ነው የሚለው ፤ ጌታ ኢየሱስ በማር. ፲፮ ፥ ፲፯ «ያመኑትንም እነዚህ ምልክቶች ይከተሏቸዋል» በማለት ስለ ልዩ ቋንቋ ፥ ስለፈውስ ፥ ስለ አጋንንት ማስወጣት ይናገራል ፥ ይህ ሥልጣን ለሐዋርያት ብቻ የተሰጠ እንደ ሆነ አይናገርም ። ነገር ግን <u>«ያመኑትንም»</u> በማለት ይናገራል ።

መጽሐፍ ቅዱስ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ እውነት ነው እንቀበላለን የሚሉ ብዙዎች ናቸው ነገር ግን ከላይ የተጠቀሱትን ጥቅሶች እንዳሉ የሚቀበሉ ጥቂቶች ናቸው ። ማለት ለጥቅሶቹ ማብራሪያና ትርጉም በመስጠት ያልፏቸዋል ማለት ነው ። ለምሳሌ በዮሐንስ ፲፬ ፥ ፲፪ ያለውን ጥቅስ የክርስቶስ ሥራ መፈወስ ፥ ታምር ማድረግ ብቻ ሳይሆን ማስተማርና መስበክ ጭምር ነው ። ስለዚህ ማስተማርና መስበክን ማለቱ ነው የሚሉ አሉ ፤ እርግጥ ነው መሠረተ ሃሳቡ ትክክል ነው የክርስቶስ ሥራ ማስተማርና መስበክ ነበር ይሁን እንጂ መፈወስና ተአምራትንም የሚጨምር ነበር ።

ሐዋርያው ጳውሎስ ለኤፌሶን ቤተ ክርስቲያን እንደጻፈው ጌታ ኢየሱስ ለቤተ ክርስቲያን አምስት የአገልግሎት ስጦታዎችን ሰጥቷል ። እነርሱም ሐዋርያት ፥ ነቢያት ፤ ወንጌል ሰባኪዎች ፤ እረኞችና አስተማሪዎች ናቸው ። ከእነዚህ መካከል አንዱ ነቢያት ናቸው ፤ የወንጌል ሰባኪዎች ፥ የእረኞች የአስተማሪዎች አገልግሎት ዛሬም እንዳለ ካመንን ፥ ለምን የነቢያትን ገንጥለን እናወጣዋለን? ምናልባት የነቢይነትን አገልግሎት የሚቀበሉም ቢኖሩ ከመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ባለማያያዝ ነው ማለትም «ትንቢት» ለሚለው ቃል መስበክ የሚል ትርጉም በመስጠት ነው ፤ ምንም እንኳን ይህ አነጋገር እንደ ሐዋርያት ሥራ ፲፭ ፥ ፴፪ መሠረት እውነት ያዘለ ቢሆንም የነቢይ ትርጉም በዚህ አያቆምም ። ምክንያቱም ነቢያት በመገለጥ ስጦታዎች የተሞሉ ናቸውና ።

በዚህ አንጻር ይህን ከተመለከትን ወደተነሳንበት ሃሳብ በመመለስ የመንፈስ ቅዱስን ስጦታዎች ዋጋ ቢስ ያደርጋል ከሚባሉት ጥቅሶች አንዱ በአንደኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ አሥራ ሦስት የሚገኘውን እንመልከት ። ቃሉም እንዲህ ይላል ። «ፍቅር ለዘወትር አይወድቅም ትንቢት ቢሆን ግን ይሻራል ፥ ልሳኖች ቢሆኑ ይቀራሉ ፥

እውቀትም ቢሆን ይሻራል ። ከእውነት ከፍለን እናውቃለን ፡ ከትንቢትም ከፍለን እንናገራለንና ፍጹም የሆነ ሲመጣ ግን ተከፍሎ የነበረው ይሻራል» ፩ ቆሮ. ፲፫ ፡ ፰—፱ ።

በመጀመሪያ ልንገነዘበው የሚገባ ነገር ምዕራፍ ፲፪ ፡ ፲፫ ፡ ፲፬ ለያይተን የምን መለከታቸው ምዕራፎች አለመሆናቸውን ነው ፤ በስተቀረ ጳውሎስ ለቆርንቶስ ቤተ ክርስቲያን የላከውን መልዕክት ለመጨበጥ አንችልም። ዝርዝር ሁኔታውም እንደ ዚህ ነው ። ጳውሎስ በአሥራ ሁለተኛው ምዕራፍ ስጦታዎችን በመዘርዘር ምንም የተለያዩ ስጦታዎች ቢኖሩም አንድ መሆናችንን የሰውነታችን ብልቶች ምሳሌ በማድረግ እንዴት በኅብረት እንደሚሠሩ ይናገራል ። ጳውሎስ አብልጠው ሊሹት ስለሚያስፈልገው ስጦታ መናገር ይፈልግና ይህን ሃሳብ ለአሥራ አራተኛው ምዕራፍ በመተው ከሁሉ የሚበልጥ መንገድ አሳያችኋለሁ ይላል ። ይህ የሚበልጥ (የአሠራር) መንገድ ፍቅር ነው ። በአጠቃላይ ጳውሎስ በአሥራ ሦስተኛው ምዕራፍ ለመናገር የሚፈልገው ሁለት ነገር ነው ።

፩ኛ/ በፍቅር የማይገለጽ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ዋጋ የማይሰጠው ከመሆኑም በላይ ዋጋ የለውም ።

፪ኛ/ በጌታችን በኢየሱስ መገለጽ ስጦታዎች ሁሉ ይቆማሉ ። ምክንያቱም የስጦታዎቹ ጌታና ሰጪ ከእኛ ጋር ስለሆነ ነው ፤ በዚያ ፈውስ አያስፈልገንም ፡ መታነጽ በልሳን መቃተት አያስፈልገንም ምክንያቱም ሁሉ በሁሉ የሆነው ከእኛ ጋር ነው ፤ በዚያ ሁሉም ሲቀሩ ፍቅር ብቻ ከእኛ ጋር ጸንቶ ይኖራል ። ምክንያቱም ፍቅር ከእግዚአብሔር ባሕርይ አንዱ በመሆኑ ነው ። በአጠቃላይ ሐዋርያው ለቆሮ ንቶስ ቤተ ክርስቲያን ያስተላለፈው መልዕክት በስጦታዎች አጠቃቀም ላይ ፍቅር በጣም አስፈላጊ መሆኑን ነው ።

ስለዚህ አሥራ አራተኛውን ምዕራፍ ሲጀምር «ፍቅርን ተከታተሉ መንፈሳዊ ስጦታንም ይልቁንም ትንቢት መናገርን በብርቱ ፈልጉ» ፩ ቆሮ. ፲፬ ፡ ፩ በማለት ይናገራል ። በዚህም ፍቅርና መንፈሳዊ ስጦታዎች አብረው እንደሚሄዱ መግለጹ ነው ። በተረፈ ስጦታዎች የማያስፈልጉና የተሻሩ ቢሆኑ ጳውሎስ በአሥራ አራተኛው ምዕራፍ በቁጥር አሥራ ስምንት ላይ «ከሁላችሁ ይልቅ በልሳኖች እናገራለሁ እግዚአብሔርን አመሰግናለሁ» ባላለም ነበር ።

በተረፈ «የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ለሐዋርያት ዘመን ብቻ የተሰጡ ናቸው የሚለውን ሀሳብ ውድቅ የሚያደርገው ሌላው ሀሳብ በየትኛውም ሐዋርያ አለመደገፉ ወይም አለመነገሩ ነው ። ይህም ማለት የመጨረሻው ሐዋርያ ሲሞት የመንፈስ ቅዱስም ስጦታ ከእርሱ ጋር አብሮ አልሞተም ። ይልቁንም ሐዋርያት ትተውልን ያለፉት ትምህርት ከእናንተ የታመመ ማንም ቢኖር የቤተ ክርስቲያንን ሽማግሌዎች ወደ እርሱ ይጥራ በጌታም ስም እርሱን ዘይት ቀብተው ይጸልዩለት የእምነት ጸሎት ድውዩን ያድናል ፡ ጌታም ያስነሳዋል ኃጢአትም ሠርቶ እንደሆ ይሠረይ

ለታል» ያዕ. ፭ ፡ ፲፬—፲፭ የሚል ነው ። ይህ ቃል ዛሬም ነገ ላለችው ቤተ ክርስቲያን የተሰጠ ነው ። ምክንያቱም ኢየሱስ ክርስቶስ ትላንትና ዛሬም እስከ ዘላለምም ያው ነው ።» (ዕብ. ፲፫ ፡ ፰)

በአጠቃላይ ለመናገር መንፈስ ቅዱስ ዛሬም በሐዋርያት ዘመን እንደሠራ በሙላት ለመሥራት ከየቤተ ክርስቲያኑ ደጃፍ ቆሞ ያንኳኳል ። ብንፈቅድለት ወደ ሕይወታችንና ወደ ቤተ ክርስቲያናችን ብንጋብዘው ብዙ ድንቅ ያሳየናል ። ታዲያ መንፈስ ቅዱስን ለመቀበል ተዘጋጅተናል?

ምዕራፍ ፫ ፤

በልሳን መናገር

«የመንፈስ ቅዱስ ሙላት» የሚለው አርእስት በሚነሳበት ሁሉ ቀዳሚውና ዐቢይ የውይይት ርእስ የሚሆነው በልሳን መናገር የሚለው ነው ። በልሳን ወይም በልዩ ቋንቋ መጸለይ ከመንፈስ ቅዱስ ሙላት ጋር የተያያዘ ነው ። መጀመሪያ በልዩ ቋንቋ የተናገሩት ሐዋርያት ሲሆኑ ቃሉ እንደሚናገረው «በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው መንፈስም ይናገሩ ዘንድ እንደሰጣቸው በሌላ ልሳኖች ይናገሩ ጀመር» ሐዋ. ፪ ፥ ፬ ይላል ። እንደዚሁም በምዕ. ፲ ፥ ፵፮ ፥ ፲፱ ፥ ፮—፯ ተመሳሳይ ነገር ተገልጦ ይገኛል ። እንግዲህ ዛሬም በልዩ ቋንቋ መናገርን ከመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለይተን አናየውም ። በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላታችን ምልክቱ ምንድን ነው? የሚለውን ጥያቄ ቀየት ብዬ የምመልሰው በመሆኑ ለጊዜው በልሳን መናገር ወይም መጸለይ የተጨበጠና እውነተኛ ልምምድ ነው? ወይስ የስሜት ጉዳይ ነው? የሚለውን ጥያቄ ብመልስ ደስ ይለኛል ።

ሐዋርያት የተለማመዱት ወይም ያለፉበት ልምምድ እንደ ቀላል የሚቆጠር አልነበረም በመጀመሪያ በቋንቋ ሲናገሩ የሰሟቸው ሰዎች «እነዚህ የወይን ጠጅ ጉሽ ጠግበዋል አሉ» ይህን ቋንቋ ለአድማጮቹ የሚገባ አልነበረም ። በሌላ አቅጣጫ ደግሞ የተገረሙ የተደነቁ ሰዎች ነበሩ (የሚያፌዙ ግን አልነበሩም) መገረማቸው ሐዋርያት በገዛ ቋንቋቸው ሲናገሩ በመስማታቸው ነበር ። በበዓለ ሃምሳ ቀን በልዩ ቋንቋ ጸለዩ በአምልኮታቸውም ስሜት ነበር ። በአምልኮት ላይ ስሜት የሚለውን ነገር አውልቀን ልንጥለው አንችልም ፤ ልንቃወመው የሚገባን ከቁጥጥር ውጭ የሆነውን ስሜት ነው ። በዚህ ቀን ሐዋርያት የተናገሩት ቋንቋ መንፈስ እንደሰጣቸው ይሁን እንጂ የታወቀና ግልጽ የሆነ ቋንቋ ነበረ በሐዋርያት ሥራ ፪ ፥ ፰—፲፩ ባለው እንደተገለጸው በአሥራ አራት ልዩ ልዩ ቋንቋ ነበር የተናገሩት ። ከነዚህም መካከል ኢጣሊያኛ ፥ ዓረብኛ ፥ የጺርሺያ ቋንቋ ይገኙበታል ።

«ኢየሱስ ክርስቶስ ትላንትናም ዛሬም እስከ ዘለዓለምም ያው ነው» ዕብ. ፲፫ ፥ ፰ ዛሬም ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ የሚናገሩት በዓለም ውስጥ በሚገኝ ቋንቋ ነው ። ነገር ግን ሰውየው የሚናገረው እስካልገባን እንደ ዕብድ እንቆጥረዋለን ፩ ቆሮ. ፲፬ ፥ ፳፫ ። ጆን ሼል ሽሪል በመባል የታወቀ ጋዜጠኛ በልሳን መናገር የሚለው ነገር እጅግ ያስደነቀውና ብዙ ጥናት ያደረገ በኋላም ራሱ በመንፈስ ቅዱስ የተሞላ ሰው ነው ። ይህ ሰው ጥናቱን ያደረገው በልሳን መናገር እውነተኛ የተጨበጠ ልምምድ ነው? ወይስ ስሜታዊያን አፋቸውን በማኰላተፍ የሚፈጥሩት ቋንቋ ነው?

በሚል ጥያቄ ተነሣስቶ ነው ። ጋዜጠኛው ጆን ከብዙ ጥናትና እርሱ ራሱ በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላ በኋላ «በልዩ ቋንቋዎች ይናገራሉ» የሚል መጽሐፍ ጻፈ ። ከዚህ በታች ከዚህ መጽሐፍ ከገጽ ፲፪—፲፫ ያለውን የአስደናቂ ጥናት ውጤት በመተርጐም አቀርባለሁ ።

«ለብዙ ጊዜ የድምጽ መቅጃ ቴፕሪኮርደሬን ተሸክሜ በተለያዩ ሥፍራዎች በመዞር በልሳን ሲናገሩ የቀዳሁት የብዙ ሰዎች ድምጽ ነበረኝ ። የቀዳሁትን ድምጽ ለቋንቋ ሊቃውንት በማሰማት ምን እንደሚሉ ለማወቅ ፈለግሁ ። ይህን ባሰብኩ ከሦስት ሳምንት በኋላ ለማግሮ ሂል መጻሕፍት አሳታሚዎች የኃይማኖት መጻሕፍት ዋና አዘጋጅ የሆነው ዴሬድ ስኮትን ከስድስት ቋንቋ ሊቃውንት ጋር በኮሎምቢያ ዩኒቨርስቲ ፋኩሊቲ ክለብ ውስጥ በአንድ ልዩ የምግብ መብያ ክፍል አገኘኋቸው ። ከስድስቱ የቋንቋ ሊቃውንት ሦስቱ በዚሁ በኰሎምቢያ ዩኒቨርሲቲ የቋንቋ ጥናት መምህራን ነበሩ ። ሁሉም በተለያየ የቋንቋ ጥናት የቆዩ ተጠሪ ሊቃውንት ናቸው ።

በቴፕ ቀድቼ ያመጣሁትን የተለያዩ የልሳን ንግግሮች ተራ በተራ እየከፈትኩ አሰማኋቸው ። አንዳንዶቹ ማስታወሻ ይወስዱ ነበር ። በመጨረሻም ሁሉንም ሰምተው ቴፑ ሲያልቅ በሉ እንግዲህ ቋንቋውን ታውቁት እንደሆን ንገሩኝ አልኳቸው ፤ ሁሉም ቋንቋዎቹን እንደማያውቁ ነገሩኝ ፤ ይሁን እንጂ የሆነ አንድ አስደናቂ ነገር ነበር ። አንዱ ከመካከላቸው ተነሳና ምንም ቋንቋውን አልወቀውና ቃሉ አይያዝልኝ እንጂ አንዳንዶቹ በጣም አስደሳችና ዘመናዊ ቅኔዎችን ይመስላሉ ። በተለይ በአንደኛው የቴፕ ክር ውስጥ የሰማሁት የሴትየዋ ጸሎት ጠቅላላ ስሜትና የቃሉ አወራረድ ፍቅር የሞላበትና በጣም ውብ የሆነ መዝሙር ሆኖ አግኝቼዋለሁ» በማለት ተናገረ ። ሌሎቹም ቢሆኑ ከሁለት ድምጽ በስተቀር የሰሟቸው ቃሎች ተለይተው አይታወቁ እንጂ የቋንቋ መልክ እንደነበራቸው ተናግረዋል ፤ የቋንቋ መልክ አላየንባቸውም የተባሉት ሁለቱ የተለያዩ ድምጾች ሊቃውንቱን ለማደናገርና ለማስመሰል ባለቤቴን ኤልሳቤጥንና ልጄን ስኮትን ሰዎች በልሳን ሲናገሩ እንደሰሙት አድርጌ የቀዳሁት ድምጽ ነበር ። ይሁን እንጂ ሊቃውንቱ ከዚያ ሁሉ ድምጽ መካከል ሁለቱን ለይተው ይህ ጩኸት ነው እንጂ ቋንቋ አይደለም በማለት ተናገሩ ። በመጨረሻም ተነስተው ልንለያይ ስንል ከመካከላቸው አንዱ «በዓለም ውስጥ ሰዎች የሚነጋገሩባቸው ከሁለት ሺህ ስምንት መቶ በላይ የሆኑ የታወቁ ቋንቋዎች አሉ ። እኛ ከእነዚህ ውስጥ የምናውቀው እጅግ በጣም ጥቂቱን ነው ። በእነዚህም ቴፖች ውስጥ እውነተኛ የሆነ ቋንቋ ቢገኝበትም ለማወቅና ለመረዳት ከአእምሮአችን በላይ ይሆናል» በማለት ተናገረ ። መጽሐፍ ቅዱስም ቢሆን በልሳን የሚነገር ቃል ሁሉ ትርጉም መታወቅ አለበት ወይም የተነገረውን ቃል ሊተረጉም የሚችል ሰው ሁልጊዜ ይገኛል አይልም ። ምናልባትስ ደግሞ ሐዋርያው ጳውሎስ እንዳለው በልሳን የሚናገር ሰው በመላእክት ቋንቋ የሚናገር ቢሆን? በማለት አሰብኩ» ሲል ታሪኩን በአጭሩ ይጨርሳል ። የጋዜጠኛውን የጆን ሼሪልን ጥናት በአጭሩ ከተመለከትን እንደ መጽሐፍ ቅዱስ እውነተኛ ልምምድ መሆኑን በማስረጃ እንመልከት ።

ሀ/ በልሳን መጸለይ ምንድን ነው?

በልሳን መናገር (መጸለይ) ምን እንደሆነ ግልጽ ለማድረግ በብዙ ገጾች ከመግለጽ ነጥብ በነጥብ ማቅረብ የሚሻል ስለ መሰለኝ እንደሚከተለው አቅርቤዋለሁ ። ሀሳቡ የተወሰደው «ዘ ኔም እፍ ዘ ጌም ኢዝ ፓወር» ከሚለው መጽሐፍ ከገጽ ፳፫ ነው ።

፩/ ልሳን ለሰሚው ብቻ የማይገባ ቋንቋ ሳይሆን አድማጩም ሊረዳው የማይችል ቋንቋ ነው ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር ተናጋሪውን ይረዳዋል ። ትርጉሙ ለሰዎች ይታወቅና ሰዎች ይታነጹበት ዘንድ ለሌላው ሰው የመተርጐምን ስጦታ ይሰጠዋል ። መተርጐሙም ራሱን የቻለ የጸጋ ስጦታ ነው ። ፩ ቆሮ. ፲፬ ፥ ፪ ፥ ፩ ቆሮ. ፲፪ ፥ ፲ ።

፪/ ልሳን ለአማኙ ለግል አምልኮት የተሰጠ ነው ። ፩ ቆሮ. ፲፬ ፥ ፬ ። መጽሐፍ ቅዱስ በጉባዔ ጸሎት እንዳንጠቀምበት ያስተምረናል ። ፩ ቆሮ. ፲፬ ፥ ፳፰ ፥ ፴፱ ። ይህም አማኙን የማያስጨንቅ የማያስጮህ ፥ ፍጹም ትክክለኛ ልምምድ ነው ። ሌላ ተጨማሪ የሚታይ የስሜት ሥራ ቢኖር ኃላፊነቱ የተናጋሪው እንጂ የመንፈስ ቅዱስ አይደለም ። ፩ ቆሮ. ፲፬ ፥ ፳፫ ፥ ፱ ፤

፫/ ይህ ልምምድ በመንፈስ ቅዱስ በተሞሉ ላይ የሚታይ ሲሆን መንፈስ ቅዱስ በዚያ ሰው ላይ ማደሩ አንደኛው ምልክት ነው ።

በአጭር አነጋገር በልሳን መናገር ከላይ በተገለጹት ሦስት ነጥቦች ይጠቃለላል ። በልሳን መናገር ትክክለኛና ከመጽሐፍ ቅዱስ የተያያዘ ቢሆንም በታወቁ ክርስቲያን ክፍሎች ተቀባይነት አላገኘም ። ካለፉት ዓመታት ልምምዶች እንደታየው በልሳን ከሚናገሩ ክርስቲያኖች ብዙ ምስቅልቅል ፥ የዲስፕሊን ጉድለት ታይቷል ። በእውነት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በጥሩ ሁኔታ የቀረቡበት ጊዜ በጣም ጥቂት ነው ለማለት ይቻላል ። ብዙ የቤተክርስቲያን መሪዎች «ጴንጤዎች በጣም አስቸጋሪ ሰዎች ናቸው» የሚለው አነጋገራቸው እውነት ነው ። ብዙዎቹ ፩ ቆሮ. ፲፫ ላይ ቆመው አሥራ ሦስተኛና አሥራ አራተኛውን ምዕራፍ የዘነጉ ይመስላሉ ፤ ይህም ማለት ስጦታውን ሲይዙ በፍቅርና በዲስፕሊን መጠቀምን የረሱ ይመስላሉ ። ለዚህም ስህተት ምክንያት የሆነው መንፈስ ቅዱስ የሞላብኝ ሰው ነኝ የሚለው የብልጫ ስሜት ነው ።

ለ/ መንፈስ ቅዱስ ለአንድ ቤተ ክርስቲያን የተሰጠ አይደለም ።

በመንፈስ ቅዱስ ሙላት የምናምን ክርስቲያኖች ስለ ሌላው ቤተክርስቲያን ለማወቅ ስንፈልግ የምንጠይቀው ጥያቄ «በመንፈስ ቀዱስ ያምናሉ?» የሚል ነው ። በመንፈስ ቅዱስ የማያምን ቤተ ክርስቲያን የለም ፥ ሁሉም አማኞች ስለ ቤተ ክርስቲያን ሲናገሩ ታሪኩን የሚመሠርቱት ከበዓለ ሃምሳ ነው ልዩነቱ ድርጊቱ ሁለተኛ ይደገማል? አይደገምም? የሚል ነው ። ታዲያ ወደ ወንድሞቻችን ወደ

ሌሎች አብያተ ክርስቲያናት ስንቀርብ አቀራረባችን የበላይነት ስሜት ይዘን ከሆነ ልንረዳ የሚገባን ሁለት ነገር አለ ። አንደኛ ጌታን በተቀበሉ ጊዜ ኢየሱስን ያወቁት በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ነው ። እርሱም የርስቱ ወራሾች አድርጓቸዋል ። ሁለተኛ የተቀበልናቸው መንፈስ የስጦታዎች ከጸጋ የተነሣ እንጂ ከሌሎች የተሻልን ስለሆንን አይደለም ።

ሌላው ነጥብ ደግሞ ልንገነዘበው የሚገባ ይህን ልምምድ ለወንድሞቻችን በንግግር ሆነ በሥራ ስናቀርብ ፍጹም ፍቅር በተሞላበት ሁኔታ መሆን አለበት ። ብዙዎች የሚሉት «ስለ ልምምዳቸው ሲናገሩ ይቆጣሉ ። ወደ ቤተ ክርስቲያናችን ሲመጡ ልምምዳቸውን በሥርዓት አያቀርቡልንም» ነው ። እኛ በመንፈስ ቅዱስ ሙላት የምናምን በመንፈስ ቅዱስ ፍሬ ተሞልተን ስጦታውን ብናቀርብ ችግሩ ይቃለላል ። ሌላ ጉዳይ መንፈስ ቅዱስ ለአንድ ቤተ ክርስቲያን የተሰጠ ይመስል ከቤተ ክርስቲያናችን ወይም ከድርጅታችን ስም ጋር እናያይዘዋለን ። ይህ በመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የሚያምኑ አብያተ ክርስቲያናት ስሜት ነው ። ይህ ሊሆን ግን አይገባውም ። የእግዚአብሔር መንፈስ በድርጅት ስም አይታሠርም የጌታ ፈቃድ ስለሆነ አብያተ ክርስቲያናትን ሁሉ ያጥለቀልቃል ።

በሌላ አንጻር ወደዚህ ልምምድ ያልደረሱ አብያተ ክርስቲያናት እንዲያውቁት የሚያስፈልገው የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በልሳን መናገርና ስጦታዎች በአእምሮአችን እንዳስቀመጥነው ለእነከሌና ለእነከሌ ማለትም ለሁለትና ለሦስት የክርስቲያን ድርጅቶች የተሰጠ አይደለም ። እኛ ሁለት እርምጃ ወደናንተ ስንመጣ እናንተም ሁለት እርምጃ ብትመጡ የምንገናኝበት መካከለኛ ሥፍራ መኖሩ አያጠራጥርም ። በዓለ ሃምሳ የሁሉም ክርስቲያን ልምምድ ነው ። ራሱ ጴንጤቆስጤ የሚለው ስም ለአንድ ዲኖሚኔሽን ሊሰጥ የማይገባ ነው ፤ ይህ ልምምድ በካቶሊክ ፥ በኦርቶዶክስ ያሉ ወንድሞቻችንን ጭምር ያጠቃልላል ። የእኔ ጥያቄ አንድ ሰው በመንፈስ ሲሞላ ስለምን ጴንጤ የሚል ስም ይሰጠዋል? ሰውየውስ ስለምን ራሱን ከነበረበት ቤተ ክርስቲያን ያገልላል? ይህ የሚያሳየው ስለ መንፈስ ቅዱስ በቂ ትምህርት አለመስጠቱን ነው ።

ዛሬ መንፈስ ቅዱስ ወደ የአብያተ ክርስቲያናት በመግባት ታላቅ መንፈሳዊ እንቅስቃሴ ሊያደርግ ይፈልጋል ፤ ነገር ግን እርስዎና የቤተ ክርስቲያን አባሎች ምን ያህል ለዚህ ልምምድ ልባችሁን ትከፍታላችሁ ። ለምሳሌ ባሉበት ቤተ ክርስቲያን በቡድን በመከፋፈል ስለመንፈስ ቅዱስ ሙላት ውይይት ብታደርጉ በሕይወታችሁ አዲስ ምዕራፍ ይከፈታል ።

ሐ/ እንዴት በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ይቻላል ?

በዚህ ዐቢይ ጥያቄ ላይ የተመሠረቱ ብዙ የሚጠየቁ ጥያቄዎች አሉ ። ከእነዚህ መካከል ዋናዎቹ ፤

፩ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለመቀበል ከእኔ የሚጠበቀው ምንድነው?

፪. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት እንዳላገኝ እንቅፋት የሚሆኑ ነገሮች የትኞቹ ናቸው?

፫. የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ለመቀበል የሰው ርዳታ ወይም መመሪያ አስፈላጊ ነው?

፬. በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት ምስክሩ ምንድን ነው?

፭. በልሳን ሳልናገር በመንፈስ ቅዱስ መሞላት አልችልም?

፮. እንዴት በመንፈስ ቅዱስ መሞላት እችላለሁ?

እነዚህን ጥያቄዎች እያንዳንዳቸውን በመውሰድ ተራ በተራ ለመመለስ እሞክራለሁ ።

፩/ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለማግኘት ከእኔ የሚጠበቀው ምንድነው?

ምንም አይጠበቅም ። ደኅንነት የእግዚአብሔር ስጦታ እንደሆነ እንዲሁም የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በእምነት የምንቀበለው የጸጋ ስጦታ ነው ። በድካማችን ፥ በመጨነቅ ወይም በጥረታችን የምናገኘው ሳይሆን በኢየሱስ ክርስቶስ ባለን እምነት የምንቀበለው ነፃ ስጦታ ነው ።

ይህንንትን ለመቀበል እምነት እንደሚያስፈልገን እንዲሁም ይህን ሙላት ለመቀበል መጽሐፍ ቅዱስ ከእኛ የሚጠይቀው ነገር አለ ። ለዚህም ዮሐ. ፯ ፥ ፴፯—፴፱ ያለውን እንመልከት ። «ከበዓሉም በታላቁ በኋለኛው ቀን ኢየሱስ ቆሞ «ማንም የተጠማ ቢኖር ወደኔ ይምጣና ይጠጣ ። በእኔ የሚያምን መጽሐፍ እንዳለ የሕይወት ውሃ ወንዝ ከሆዱ ይፈልቃል ብሎ ጮኸ» ከዚህ ጥቅስ ሦስት ነገሮችን እንመለከታለን ።

፩. መጠማት ፦ አንድ ሰው ውሃ የሚጠጣው ሲጠማ ነው ። ጥማት ከሌለው ለመጠጣት ፍላጐት አይኖረውም ። ስለዚህ የመንፈስ ቅዱስን ሙላት የሚፈልጉ ሁሉ በጥማት ተሞልተው መምጣት ይኖርባቸዋል ። በተቀር ለመሞከር ያህል መምጣቱ ውጤት አይኖረውም ፤ ኢየሱስ የሚያረካው ለመሞከር የሚመጡትን ሳይሆን አምነውና ተጠምተው የሚቀርቡትን ነው ።

፪. መምጣት ፦ ለመቀበል መምጣት ያስፈልጋል ፤ ወደ ጌታ ፊት መቅረብ እንደሚያስፈልግ ቃሉ በግልጽ ይናገራል ። «የሚያስፈልገኝ ከሆነ ይሙላኝ» የሚለው አነጋገር ተቀባይነት የለውም ። በእውነት መንፈስ ቅዱስን ተጠምተን ከሆነ ጥማቱ ወደጌታ ያመጣናል ስለዚህ መጠየቅ አስፈላጊ ነው ፤ ሉቃስ በወንጌሉ ይህን ግልጽ ያደርገዋል «ለምኑ ይሰጣችሁማል ፥ ፈልጉ ታገኙማላችሁ ፥ መዝጊያን አንኳኩ ይከፈትላችኋል» ኢየሱስ የተናገረው መንፈስን ስለሚጠይቁ መሆኑን ሲያረጋግጠው ቁጥር ፲፫ እንዲህ ይላል ፦ «በሰማይ ያለው አባት ለሚለምኑት እንዴት አብልጦ ይሰጣቸው?

፫. መጠጣት ፦ ከተማመን እግዚአብሔር ፊት ከቀረብን የሚቀጥለው እርምጃ መጠጣት ብቻ ነው ። የተጠማ ሰው ብርጭቆ ውሃ በፊቱ ተቀምጦ ውሃ

ከወዴት አገኛለሁ ብሎ ይጨነቃልን? እንዲሁም በእውነት ጥማትና መሰበር በእግዚአብሔር ፊት የቀረብን ከሆነ መጨነቅና ድካም አስወግደን ይህን መንፈስ መጠጣት ይኖርብናል ።

፪/ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት እንዳላገኝ እንቅፋት የሚሆኑ ነገሮች የትኞቹ ናቸው?

በእውነት ብዙ እንቅፋቶች አሉ ። ከእነዚህም መካከል ከጌታ ጋር የተስተካከለ ግንኙነት አለመኖር ፤ ንስሐ ያልገባንበት ኃጢአት ፥ ዓለማዊ ልምዶች ፥ የክርስቶስን አምላክነት በሚያስክድ ትምህርት መያዝና ይቅርታ አለማድረግን የመሳሰሉ ናቸው ።

ሌላው ደግሞ ሊጠቀስ የሚገባው በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ላይ የሚቀርበው ትችት ወይም ትምህርት ነው ። ሰዎች አእምሮአቸው አንድ ጊዜ በተሳሳተ ትምህርት ከተበከለ በኋላ ማስተማር የማይቻል ነው ፥ ስለዚህ ሰዎች ቀደም ብሎ ብዙ ትክክለኛ ያልሆኑ ነገሮችን ስለሰሙ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የሚለው ነገር አይዋጥላቸውም ።

፫/ የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ለመቀበል የሰው እርዳታ ፥ መመሪያ አስፈላጊ ነው ?

የሚገርመው ጌታን ለሚቀበሉ መመሪያ ወይም ትምህርት መስጠቱ እንዲህ ያለውን ጥያቄ አያስነሳም ። ዛሬ በሚሊዮን የሚቆጠሩ ጽሑፎች እንዴት መዳን እንደሚቻል ፥ እንዴት ጌታን እንደምንቀበል ተጽፈው ብዙ ጥቅም እየሰጡ ነው ። እንደዚሁም አንድ ሰው መንፈስ ቅዱስን እንዴት መቀበል እንደሚችል መመሪያ ትምህርት ቢሰጠው ስህተት አይደለም ።

ነገር ግን የሚጸለይለት ሰው በስሜት ተውጦ በማያስተማምን ሁኔታ በልሳን ለመናገር እንዳይሞክር መጠንቀቅ ያስፈልጋል ። ለምሳሌ አንድን ሰው በመደጋገም ሃሌ ሉያ እንዲል ማድረጉ ፍጹም ስህተት ነው ። አንደኛ አንድን ቃል በመደጋገም ብንናገር አዲስ ቃል እንደሚሰጥ አያጠራጥርም ። እንዲህ ያለ መመሪያ ተሰጥቷቸው የሚሞሉ ሊኖሩ ይችላሉ ፤ ነገር ግን ሌላውን ሰው እንዲሁም የተሞላውን የሚያጠራጥር ነው ። ሁለተኛ ሌሎች ሰዎች በልምምድ ላይ እምነት እንዳይኖራቸው ማድረግ ይሆናል ።

፬/ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ምልክቱ ምንድነው?

በመጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ ብሎ እንደሚታየው የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ምልክቱ በልሳን መናገር ነው ። በበዓለ ሃምሳ ቀን መቶ ሃያ የሚሆኑ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ ወዲያው በልሳን ተናገሩ ሐዋ. ፪ ፥ ፬ ፤ በብሉይ ኪዳን ሌሎቹ ስጦታዎች ሠርተዋል ። ነገር ግን ፩፻፳ መንፈስ ቅዱስ በሙላት ሲወርድባቸው ለመጀመሪያ ጊዜ በአዲስ ቋንቋ ሲናገሩ እናያለን ።

በሐዋርያት ሥራ በአምስት ሥፍራዎች ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ እናያለን ። በሦስቱ በልሳን እንደተናገሩ በግልጽ ስናነብ በሁለቱ ግን እንደሦስቱ ሳይሆን በልዩ መንገድ ተገልጾ እናነባለን ። የመጀመሪያው ሦስቱ በበዓለ ሃምሳ ሐዋ. ፪ ፥ ፬ ፤ በቆርኖሊዎስ ቤት ፥ ፲ ፥ ፵፬—፵፮ ፤ በኤፌሶን ፲፱ ፥ ፮ ፤ ጳውሎስ ሐናንያ እጁን ጭኖበት ሐዋ. ፱ ፥ ፲፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፬ ፥ ፲፰ ፤ አምስተኛው በሰማርያ ፰ ፥ ፲፬—፲፯ ፤ በፊሊጶስ ስብከት ብዙዎች ከተለወጡ በኋላ ጴጥሮስና ዮሐንስ በሰማርያ የሆነውን በሰሙ ጊዜ ወደ ሰማርያ መጥተው ለመንፈስ ቅዱስ ጸለዩላቸው ። በዚህ ሥፍራ በልሳን መናገር በቀጥታ አልተገለጸም ቢሆንም ቃሉ ሰምዖን ስለተባለው ሰው ሲናገር «ሲሞንም በሐዋርያት እጅ መጫን መንፈስ ቅዱስ እንዲሰጥ ባየ ጊዜ ገንዘብ አመጣላቸውና እጄን የምጭንበት ሁሉ መንፈስ ቅዱስን ይቀበል ዘንድ ለእኔ ደግሞ ይህን ሥልጣን ስጡኝ» አለ ። ፲፰—፲፱ ፤ ስሞን ያየው ነገር ሌላ ሳይሆን ሰዎች በልሳን ሲናገሩ ነው ። ኢየሱስ በማር. ፲፮ ፥ ፲፯—፲፰ አማኞች ከሚከተላቸው ምልክት አንዱ በልዩ ቋንቋ መናገር መሆኑን ይገልጻል ፣

> «የሚያምኑትንም እነዚህ ምልክቶች ይከተሉአቸዋል ፦
>
> በስሜ አጋንንትን ያወጣሉ ፥ በአዲስ ቋንቋ ይናገራሉ ፤
>
> እባቦችን ይይዛሉ ፥ የሚገድልም ነገር ቢጠጡ አይጎዳቸውም ፥ እጃቸውን በድውዮች ላይ ይጭናሉ እነርሱም ይድናሉ» ማር. ፲፮ ፥ ፲፯—፲፰ ።

ስለዚህ እንደ እግዚአብሔር ቃል የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ምልክቱ በልሳን መናገር ነው ፤ ከመንፈስ ቅዱስ ሙላት ብዙ የጸጋ ስጦታዎች የሚገለጹ ሲሆን ልሳን ግን ቀዳሚ ምልክት ነው ።

፭/ በልሳን ሳልናገር በመንፈስ ቅዱስ ለመሞላት አልችልም?

ከባድና መስቀለኛ ጥያቄ ነው ። ከባድና መስቀለኛ የሚያደርገው ከላይ በሰጠሁት የመጽሐፍ ቅዱስ ማብራሪያ በመንፈስ የተሞሉ ሁሉ በልሳን እንደተናገሩ የገለጽኩ ሲሆን ባለፈው የቤተክርስቲያን ታሪክ ሆነ ዛሬም በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው በልሳን የማይናገሩ ክርስቲያኖች አልፎ አልፎ መገኘታቸው ነው ። እኔ በግሌ ሁለትና ሦስት የሚሆኑ አገልጋዮች አውቃለሁ የእግዚአብሔር ኃይልና የመንፈስ ቅዱስ ሥራ በሕይወታቸው የሚታይ ፥ ነገር ግን በልሳን አይናገሩም ። አንደኛውን ወንድም እንዳናገርሁት «የመንፈስ ቅዱስ ኃይል በእኔ እንዳለ በሕይወቴ ተገልጦ ሲሠራ አይቻለሁ ። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ «በልሳን የሚናገር ራሱን ያንጻል» ስለሚል የዚህ በረከት ተካፋይ እንድሆን በልሳን እንድናገር እየጸለይኩ ነው» ብሏል ።

ከላይ እንደዘረዘርኩት ሰዎች በልሳን ሳይናገሩ በመንፈስ ቅዱስ ሊሞሉ እንደሚችሉ ገልጫለሁ ፥ ይሁን እንጂ እንዲህ ያለውን ሙላት አናስተምርም ፥ አናደፋፍርም ።

፮/ እንዴት በመንፈስ ቅዱስ መሞላት እችላለሁ?

ሰዎች መንፈስ ቅዱስን በተለያየ መንገድ ስለሚቀበሉ ሰው ሠራሽ ፎርሙላ ልናወጣለት አንችልም ። በሐዋርያት ሥራ እንደምንመለከተው ሐዋርያት በጸሎት ላይ ሳሉ በመንፈስ ተሞሉ ፥ ሐዋ. ፪ ፥ ፬ ፤ ጳውሎስ ሐናንያ እጁን በጫነበት ጊዜ በመንፈስ ተሞላ ሐዋ. ፱ ፥ ፲፯ ፤ ፩ ቆሮ. ፲፬ ፥ ፲፰ ፤ ቆርኖሊዎስና አብረውት የነበሩ የጴጥሮስን ስብከት ሲያደምጡ ተሞሉ ፤ ዛሬም መንፈስ ቅዱስ እንደወደደ በተለያየ መንገድ ወደ ሰዎች ይመጣል ። ይህንንም «ምስክርነት» ከሚለው ርዕስ ሥር የአንዳንድ ሰዎችን ምስክርነት በማንበብ ለመረዳት እንችላለን ።

ይሁን እንጂ መሠረታዊ የሆኑ በመጽሐፍ ቅዱስ የተደገፉ መመሪያዎች አሉ ። የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የፈለገ ሰው ከሁሉ በፊት ከእግዚአብሔር ጋር የሚገናኝበት ጊዜና ሥፍራ እንዲኖረው ያስፈልጋል ። ብዙዎች በዕለት ጸሎታቸው ስለዚህ ጉዳይ ጠቅሰው ከመጸለይ በቀር የተወሰነ ጊዜ ወስደው በእግዚአብሔር ፊት የቀረቡበት ጊዜ የለም ። ይህን ልዩ ጊዜ የምናሳልፈው የጸጥታ ሥፍራ እስካገኘን ድረስ በቤትም ሆነ በቤተክርስቲያን ልዩነት የለውም ። በሁለተኛ ደረጃ ስለ መንፈስ ቅዱስ የተሰጡትን የተስፋ ቃሎች ደጋግሞ ማንበብ ነው ። እነዚህ የተስፋ ቃሎች ስለልሳን እምነት ከመፍጠራቸውም እግዚአብሔርን በመታመን እንድንጠባበቅ ይረዱናል ። ሌላው አስፈላጊ ነጥብ በጸሎት መንፈስ ቅዱስን መጋበዝ ነው ። መንፈስ ቅዱስን እየጋበዝን ልንጠራጠር አይገባንም ። አንዳንድ ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ከተሞሉ በኋላ እንኳን በፍርሃትና በጥርጥር ስለተያዙ አፋቸውን ከፍተው እግዚአብሔር በሰጣቸው ልሳን አይናገሩም ። እንግዲህ እምነታችን በሥራ የሚገለጸው እዚህ ላይ ነው ። ሐዋ. ፪ ፥ ፬ የሚለው «በመንፈስ ተሞሉ» «በልሳኖችም ተናገሩ» ነው ። መንፈስ ከወረደባቸው በኋላ የመናገሩ ኃላፊነት የእነርሱ እንጂ የመንፈስ ቅዱስ አልነበረም ። አንዳንዶች ከተሞሉ በኋላ አንድን ፊደል ብቻ በመደጋገም ይናገራሉ ። ይህ ከፍርሃትና ከጥርጥ የሆነ እንጂ መንፈስ የሰጣቸው ቋንቋ በውስጣቸው እንደታሠረ ነው ። ስለዚህ በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላን በኋላ በእምነት በመናገር ወደ ሙላት በረከት እንመጣለን ።

ከላይ እንደገለጽኩት መንፈስ ቅዱስ እንደ ወደደ በተለያየ መንገድ ወደ ሰዎች ይመጣል ። አንዳንዶች ሲጸልዩ ሌሎች በመኝታቸው ውስጥ እንዳሉ አንዳንዶችም ሥራ እየሠሩ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተዋል ። ዛሬ የልብዎን መዘጋጀት በማየት መንፈስ ቅዱስ በማንኛውም ሥፍራና ሁኔታ ወደርሶ ሊመጣ ይችላል ፤ ከዚህ በታች በመንፈስ ቅዱስ የተሞሉ የአንዳንድ ክርስቲያኖች ምስክርነት አቀርባለሁ ። ልምዳቸው ዛሬ ለብዙዎች በረከት እንደሚሆን አምናለሁ ።

መ/ ምስክርነት ፤

ጸሐፊው የራሱን ምስክርነት በመስጠት ይጀምራል ። የዛሬ አሥራ አንድ ዓመት በሕይወቴ የተፈጸመውን ምንም ጊዜ የማነሳው በአዲስ ስሜት ነው ። ቀኑ ቅዳሜ ወደ አሥራ አንድ ሰዓት አካባቢ ነው ፥ ከጓደኛዬ ጋር ከቤት መንፈሳዊ ነገሮችን ስንወያይ ቆይተን ወደቤቱ መሄጃው ሰዓት ስለደረሰ ለመሄድ ተነሳ ልሸኝህ በማለት

እኔም አብሬው ተነስቼ አብረን እናዘግም ጀመርን ። ጌታን ከተቀበልን ጥቂት ጊዜ ስለነበር ስላገኘነው አዲስ ሕይወት እየተወያየንና እግዚአብሔርን እያመሰገንን ስንጓዝ ጓደኛዬ በልሳን ትናገራለህ ወይ? ሲል ጠየቀኝ ። ጥያቄው አዲስ ስለሆነብኝና ስላልገባኝ በልሳን መናገር ምን ማለት ነው? ስል ጠየቅሁት ። እርሱ በክርስትናው ከእኔ ቀደም ያለ ነበርና በጥቂቱ አስረዳኝ እንደሚጸልይልኝም ነገረኝ።በጣም ደስ አለኝ እኔም በልሳን መናገር እፈልጋለሁና ምን ብዬ ልጸልይ ስል በየዋህነት ጠየቅሁት ። እርሱም «በልሳን አናግረኝ» ስትል ጸልይ አለኝ ።

ይህን መልስ እንደሰጠኝ ወዲያው ሰላምታ ሰጥቼው ተለየሁት ። ስሉነገረኝ ጸሎት እያሰላሰልኩ በፍጥነት ወደ ቤት ሄድኩ። የነገረኝን ጸሎት ተንበርክኬ ለመጸለይ ቸኩልኩ በመጨረሻም ሌሊት በስምንት ሰዓት ተነስቼ ለመጸለይ ወሰንኩ ። በዚያም ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ እንደሞላ እርግጠኛ ነበርኩ ። ለሊት ለጸሎት በመነሳቴ ወስኘ ተኛሁ ፣ የሚያስገርመው ልክ ከሌሊቱ ስምንት ሰዓት ሲሆን አንድ ነገር ቀሰቀሰኝ ከእንቅልፌም እንደነቃሁ መጸለይ እንዳለብኝ አስታወስኩ ለመነሳት ፈለግሁ ነገር ግን አንድ ነገር አሰብኩ በአልጋዬ ውስጥ እንዳለሁ ብጸልይስ አልኩ ፣ ጓደኛዬ እንደነገረኝ «በልሳን አናግረኝ» በማለት ጸለይኩ ፤ ከዚህ በኋላ የሆነው አስገራሚ ነገር ነበር ።

ይህ ጸሎት ከአፌ እንደወጣ ፣ የብርሃን ኳስ የመሰለ ነገር ጣራውን ቀዶ ሲወርድ ታየኝ ። ወደ እኔ እየቀረበ ሲመጣ የሰው ቅርጽ እየያዘ መጣ ። በዚህ ሁሉ ጊዜ የተሰማኝ ስሜት የፍርሃት ሳይሆን የደስታ ነበር ። ከተኛሁበት አልጋ ዐይኔን አንስቼ ስመለከት ወደኔ ሊቀርብ ሁለት ሜትር ያህል ሲቀረው በአየር ላይ ቆሞ ወደታች ወደኔ ተመለከተ ። በዚህ ጊዜ በብርሃን የተሞላ ሰው መሆኑ ታወቀኝ ። አትኩሮ ሲመለከተኝ አንድ ዓይነት ኃይል አጥለቀለቀኝ ፣ እጅግ ፈነደቅሁ ፣ በመንፈስ ተሞላሁ ፣ ሳቅሁ ፣ በደስታ ተፈራገጥኩ ። ያም በብርሃን የተጥለቀለቀ ሰው መሞላቴን ካረጋገጠ በኋላ ወደ ላይ አረገ ። የመጣበትን የብርሃን ኳስ ቅርጽ ይዞ በመጣበት ሁኔታ ተመለሰ ። ጠዋት ለጸሎት ስንበረከክ መንፈስ ቅዱስ አንደበቴን ለውጦ በአዲስ ቋንቋ አናገረኝ ። በሕይወቴ ሆነ በአገልግሎቴ ዛሬ የሚያበረታኝ ይህ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ነው ።

ሌላው የዚህ በረከት ተካፋይ የሆኑት የሃምሳ አለቃ ገዛኸኝ ደስታ እንዲህ ሲሉ ምስክርነታቸውን ይሰጣሉ ።

«በ፲፱፻፶፱ ዓ. ም. እግዚአብሔር በመንፈስ ቅዱስ ኃይል ቃሉን እየዘራ ብዙ ነፍሳትን ወደ መንግሥቱ መልሶአል ። በዚያን ጊዜ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ ፬ ፣ ፳፫—፳፬ የሚገኘው ወንጌል በመንፈስ ቅዱስ ኃይልና በሥልጣን ይሰብክ ነበር በዚህም የተነሳ ብዙ ሰዎች ከነፍስ በሽታ ከኃጢአት ከሥጋ ሕመም ፣ ከድንቁርና ፣ ከሽባነት ፣ ከዕውርነትና ከአጋንንት እስረኛነት እየተፈቱ ተፈውሰዋል ፤ እኔም በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ ስም አምኜ ከሠይጣን ባርነት ከኃጢአት ሰንሰለትና ከዘለዓለም ሞት ነፃ የወጣሁት ያኔ ነው» በማለት ስላገኙት ደኅንነት ከተናገሩ በኋላ በመንፈስ ቅዱስ እንዴት እንደ ተሞሉ ሲመሰክሩ እንዲህ ይላሉ ።

«በመንፈስ ቅዱስ የተሞላሁት ወዲያው እንዳመንኩ አይደለም ። ቃሉን ደጋግሜ ሰምቼ የውሃ ጥምቀት ከወሰድኩ በኋላ ነው ። አንድ ቀን ከአንድ ወንድም ጋር እቤቴ ውስጥ ለጸሎት ተንበርክከን እያመሰገንን ሳለን ከማመኔ በፊት የሠራኋቸው የረሳኋቸውና ያልተናዘዝኳቸው ክፉ ነገሮች ወደ አእምሮዬ እየመጡ አንድ በአንድ ሕይወቴን እየለቀቁ ሲሄዱ ታወቀኝ ፣ ወዲያው በናፍቆትና በጉጉት እጠባበቀው የነበረው የእግዚአብሔር መንፈስ ለመጀመሪያ ጊዜ ወረደብኝ ። በማግስቱ በሙሉ ወንጌል ቤተ ክርስቲያን የአዳር ጸሎት ነበር ። እግዚአብሔር በዚያች ሌሊት ሞልቶ እስኪትረፈረፍ ድረስ ባረከኝ ፣ በሰላምና በደስታ ጐርፍ ተጥለቀለኩ ። በጌታ በኢየሱስ በኩል ከአብ የወጣ የእውነት መንፈስ ስለጐበኘኝ ሰውነቴ በእግዚአብሔር ኃይል ተሞላ ፣ ወዲያው በከፍተኛ ድምጽ ባለማቋረጥ በልሳን ስናገር አብረውኝ ይጸልዩ የነበሩት ወንድሞችና እህቶች እግዚአብሔርን ያመሰግኑ ነበር ።»

«የእግዚአብሔር መንፈስ ያደረገልኝ ቃሉን ማስተማር ፣ ወደ እውነት መምራት ፣ ማጽናናትና ስሳሳት መገሰጽ ብቻ ሳይሆን በደስታ ቃላት ሊገልጸው በማይችል ኃይልና ብርታት ሞልቶ አጽንቶኛል» በማለት የሃምሳ አለቃ ገዛኸኝ ፣ ልጁን ፣ መንፈሱን ፣ ቃሉን የሰጠኝ እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን» በማለት በምስጋና ምስክርነታቸውን ይደመድማሉ ።

ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ካነሳን ሳንጠቅሰው የማናልፈው የአቶ ዘለቀ ዓለሙ ምስክርነትን ነው ፤ አቶ ዘለቀ ራሱ በመንፈስ ቅዱስ መሞላት ብቻ ሳይሆን ፣ ሌሎችም ወደዚህ ልምምድ እንዲመጡ ብዙ አገልግሎት የሰጠና እግዚአብሔር የሚጠቀምበት ወንድም ነው ። ስለዚህ በአንድ የጸሎት ምሽት ተገናኝተን እንዴት በመንፈስ ቅዱስ እንደተሞላ ሲያጫውተኝ እንዲህ ሲል ምስክርነቱን ጀመረ ።

የአሥራ አራት ዓመት ወጣት በነበርኩበት ጊዜ እርካታ በሕይወቴ ባለማግኘቴ እጨነቅ ነበር ፤ ከመጨነቄም የተነሳ ራሴን ለመግደል የሞከርኩበት ጊዜ ነበር ። በሐረር ሁለተኛ ደረጃ በምማርበት ጊዜ በውስጤ ለመንፈሳዊ ነገር ያለኝ ጥማት እየጠነከረ ሄደ ። በዚህ ጊዜ በነበርኩበት ትምህርት ቤት ሕይወታቸው በእግዚአብሔር መንፈስ የተለወጠ ክርስቲያን ወጣቶች ነበሩ ። እነዚህ ወጣቶች ባካባቢዬ ከነበሩት ሁሉ የተሻለ ጠባይ ያላቸው ሆነው ስላገኘኋቸው ከእነርሱ ጋር መሆን የሚሻል ሆኖ ስላገኘሁት ፣ ከእነርሱ ጋር መሆንን ወሰንኩ ፣ በውሳኔዬ መሠረት በሚያደርጉት ስብሰባ ላይ ለመገኘት ወደሚሰበሰቡበት ሥፍራ ሄጄ ስብሰባውን ተካፈልኩ ። ስብሰባውን ለጥቂት ጊዜ ከተካፈልኩ በኋላ ጥዬ ወጣሁና ብቻዬን ጭር ባለ መንገድ ላይ አዘግም ጀመር ። አቶ ዘለቀ በስብሰባው ላይ ጌታን ሳይቀበል ወጥቶ ብቻውን በሚራመድበት ጊዜ እግዚአብሔር እንዴት እንደተገናኘው ሲናገር ፣

በመንገድ ላይ እያዘገምኩ ሳለ በእውነት እግዚአብሔር ሕይወትና እርካታ ሊሰጠኝ ይችላል? እያልኩ አለቅስ ጀመር ፤ ወዲያው በዚያ ጭር ባለው መንገድ ላይ ተንበርክኬ ጸለይኩ ። ወዲያውኑ አንድ ሸክም ከላዩ ላይ ሲወርድ ታወቀኝ ፣ ወዲያው በራዕይ መስቀል ታየኝ ፣ በዚያ ጊዜ «ልጄ በመንፈስ ቅዱስ አጠምቅሃለሁ» የሚል ድምጽ ሰማሁ ። አቶ ዘለቀ ይህን አስደናቂ ምስክርነቱን ሲሰጠኝ በመደነቅ

አያምጠው ነበር ። ከዚያም ከተማሪዎች የመኝታ ቤት ጀርባ ተንበርክኬ እጸልይ ጀመር ፣ ወዲያው ጌታ እንደተናገረኝ በመንፈስ ቅዱስ አጠመቀኝ ። በዚህ ጊዜ አቶ ዘለቀን በሰውነትህ ላይ የእግዚአብሔር ኃይል ተሰምቶህ ነበር? ብዬ ለጠየኩት ጥያቄ በአንድ ዓረፍተ ነገር ሲመልስልኝ ፣ «እንደ ኤሌክትሪክ ኃይል ከላይ እስከታች ድረስ ወረረኝ» አለኝ ። ነገር ግን በልሳን የተናገርኩት በመንፈስ ቅዱስ በተሞላሁ ማግሥት ነው ። በማለት ስለመንፈስ ቅዱስ ሙላት ያለውን ምስክርነት ያመመልኝ ።

በእውነት ዛሬ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት የብዙ ሰዎችን ምስክርነት ለመጻፍ ይቻላል ፤ እግዚአብሔር ዛሬም ለሚቀርቡት መንፈስ ቅዱስን በማፍሰስ ስለራሱ ይመሰክራል ።

ምዕራፍ ፱ ፤

የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለምን ይጠቅማል?

በዚህ ምዕራፍ ለመናገር የምፈልገው ስለ መሠረታዊ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ዶክትሪን አይደለም ፤ ነገር ግን ይህ ምዕራፍ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በአንድ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ የሚያመጣውን ለውጥና የሚሰጠውን ጥቅም የሚያብራራ ይሆናል ። ስለዚህ ይህ ገለጻ አንድ ሰው ጌታን በተቀበለ ጊዜ በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ከሚያገኘው ልምምድ የተለየ ይሆናል ። ይህን ከተረዳንና ካስተዋልን የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የሚሰጠውን ጥቅም እንመልከት ።

የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለክርስቲያኑ ኃይል ይሰጠዋል ፤ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ከኃይል ጋር በማያያዝ ይናገራል ። «እነሆም አባቴ የሰጠውን ተስፋ እኔ እልክላችኋለሁ እናንተ ግን ከላይ ኃይል እስክትለብሱ ድረስ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» ሉቃ. ፳፬ ፣ ፵፱ ፤ ይህ ኃይል የሚለው ካልተብራራ በስተቀር የምንመለከተው በአንድ አቅጣጫ ብቻ ይሆናል ።

፩. የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በኃጢአት ላይ ኃይል እንዲኖረውና ክርስቲያኑ የድል ሕይወት እንዲመላለስ ያደርገዋል ። ብዙ ሰዎች ጌታን እየወደዱ ሳሉ በኃጢአት እየተሸነፉ የሚመላለሱት ድካም በተሞላበት ሕይወት ነው ። ያ የተሸነፉበት ኃጢአት እግዚአብሔርን እንደማያስደስተው ቢያውቁም ኃጢአትን ለመቃወም ወይም ላለማድረግ ኃይል አይኖራቸውም ። ነገር ግን እንዲህ ያለው ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ በሚሞላበት ጊዜ የሚሞላው በኃይል በመሆኑ በሚቸገርበትና በሚወድቅበት ኃጢአት ኃይልና ድል ያገኛል ። ይህም ማለት ክርስቲያኑ የቅድስና ሕይወት እንዲኖር ያስችለዋል ።

፪. ጌታ ኢየሱስ ለደቀመዛሙርቱ «እስከ ዓለም ፍጻሜ ምስክሮቼ ትሆናላችሁ» ሲል ካለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ይህን ተልእኮ ሊፈጽሙት እንደማይችሉ ስለሚያውቅ «ኃይል እስክትለብሱ በኢየሩሳሌም ከተማ ቆዩ» ሲል ተናገራቸው።የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ክርስቲያኑ የምስክርነት ሕይወት እንዲኖረው ያደርጋል ። ብዙ ክርስቲያኖች ስለጌታ ክብር ቢመሰክሩ ደስ ይላቸዋል ። ነገር ግን ኃይል አጥተው አንደበታቸውን መክፈት አቅቷቸው ይቸገራሉ ። ነገር ግን መንፈስ ቅዱስ በላያቸው ሲወርድ ፍርሃታቸውን ወደ ድፍረት በመለወጥ እንዲመሰክሩ ይረዳቸዋል ። መንፈስ ቅዱስ በምስክር ሕይወት የሚያመጣው ለውጥ ድፍረትን መስጠት ብቻ ሳይሆን መስካሪው በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የተሞላ ቃላትን በመናገር የሰውየው ሕይወት በቀላሉ እንዲነካ ያደርጋል ።

፫. ሌላው የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚታየው በክርስቲያኑ የጸሎት ሕይወት ነው ። ብዙ ክርስቲያኖች በተለመደው በቀን አንዴም ሆነ ሁለቴ ከሚያደርጉት ጸሎት በስተቀር ረጅም ጸሎት ማድረግ የሚሰለችና አድካሚ አድርገው ይቆጥሩታል ። ይህ የሆነው በጸሎት የሚያግዝ ኃይል ስለሌላቸው ነው ። ጌታ ኢየሱስ በጌቴሴማኒ ለአንድ ሰዓት ከእርሱ ጋር በጸሎት ሊተጉ ያልቻሉትን ደቀ መዛሙርቶች «ለአንዲት ሰዓት እንኳን ከእኔ ጋር ልትተጉ አልቻላችሁም» ሲል ተናገራቸው ። ደቀ መዛሙርቱ ይህ የሆነባቸው ከሥጋ ድካም የተነሳ መሆኑን ስለአወቀ «መንፈስ ተዘጋጅታለች ሥጋ ግን ደካማ ነው» ሲል ተናገራቸው ። ዛሬ በእንደዚህ ያለ ድካም ውስጥ ላሉት መንፈስ ቅዱስ ቢጋብዙት ኃይልን ሊሰጣቸው ዝግጁ ነው ።

ሐዋርያው ጳውሎስ መንፈስ በጸሎታችን እንደሚያግዘን ሲናገር «መንፈስ ድካማችንን ያግዛል ። እንዴት እንድንጸልይ እንደሚገባን አናውቅምና ነገር ግን መንፈስ ራሱ በማይነገር መቃተት ይማልድልናል» ሮሜ. ፰ ፡ ፳፮ ይላል ። መንፈስ ቅዱስ በምን አቅጣጫዎች ለክርስቲያኑ ሕይወት ፣ ኃይል እንደሚሰጥ ከተመለከትን ሌሎች ነጥቦችን እንመልከት ።

ጌታ ኢየሱስ በሌላ ሥፍራ የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ከስደት ጋር ያያይዘዋል ።

በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ ፲ ፣ ፮ እንደሚናገረው «እንዳትሰናከሉ ይህን ተናግሬአችኋለሁ ፣ ከምኩራባቸው ያወጧችኋል ፣ ከዚህ በላይ ደግሞ የሚገድላችሁ ሁሉ እግዚአብሔርን የሚያገለግል የሚመስልበት ጊዜ ይመጣል ፣ እኔ ግን እውነት እነግራችኋለሁ ፡ እኔ እንድሄድ ይሻላችኋል ። እኔ ባልሄድ አጽናኙ ወደ እናንተ አይመጣምና ፤ እኔ ብሄድ ግን እርሱን እልክላችኋለሁ ። (ዮሐ. ፲፮ ፡ ፩—፯ ፡ ፯) ፬. ሐዋርያት የደረሰባቸውን ስደት በደስታ ሊቀበሉ የቻሉት በመንፈስ ቅዱስ ኃይል በመሞላታቸው ነው ። መንፈስም ስደቱን ይቋቋሙት ዘንድ በየጊዜው በኃይል ይሞላቸው ነበር ። የሐዋ. ሥራ ምዕራፍ አራት እንደሚነግረን «ተፈትተውም ወደ ወገኖቻቸው መጡና የካህናት አለቆችና ሽማግሌዎች ያሉአቸውን ሁሉ ነገሩአቸው እነርሱም በሰሙ ጊዜ በአንድ ልብ ሆነው ድምጻቸውን ወደ እግዚአብሔር ከፍ አደረጉ ።.........ከጸለዩም በኋላ ተሰብስበው የነበሩበት ሥፍራ ተናወጠ ፡ በሁሉም መንፈስ ቅዱስ ሞላባቸው» ሐዋ. ፬ ፡ ፳፫—፳፱ ፡ ፴፩ ይህን በመሰለ ሁኔታ በመንፈስ ቅዱስ ይሞሉ ነበርና ፡ ይህ መንፈስ እስከሞት ድረስ እንዲጸኑ አስቻላቸው ። ጌታ ኢየሱስ ዘር ሊዘራ ወጣ በሚለው ምሳሌ እንደገለጸው ሰዎችን ከክርስቶስ ከሚለያቸው አንደኛው ምክንያት አንዱ ስደት ነው ። ጌታም ሲናገር እንደዚህ አለ «በጭንጫ ላይ የተዘራው ይህ ቃሉን ሰምቶ ወዲያው በደስታ የሚቀበለው ነው ። ነገር ግን ለጊዜው ነው እንጂ በእርሱ ሥር የለውም በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ስደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላል» ማቴ. ፲፫ ፡ ፳፩ ።

ሰዎች ጌታ ኢየሱስን እንደ ግል አዳኛቸው እንዲቀበሉ ወንጌልን እንሰብክላቸዋለን የሚድኑም አሉ ። ነገር ግን ወደ ሁለተኛው ልምምድ ካላመጣናቸው የምናጎልባቸው በረከት ብቻ ሳይሆን የሚያጸናቸውን ኃይል ነው ። ለሐዋርያት

ይህ ሙላት ካስፈለጋቸው በዚህ ዘመን የምንኖር ምን ያህል ያስፈልገን? እጥፍ እንደሚያስፈልገን አያጠራጥርም ።

ቀደም አድርጌ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት በጸሎት ሕይወት እንዴት እንደሚረዳ ገልጫለሁ አሁን ደግሞ የመንፈስ ቅዱስ ሙላት የእግዚአብሔርን ቃል እንዴት ግልጽ እንደሚያደርግልን ጥቂት ብናገር ደስ ይለኛል ።

ብዙ ክርስቲያኖች መጽሐፍ ቅዱስን ደጋግመው ካነበቡትና ካጠኑት በኋላ አዲስ ያነባበብ ዘዴ እርዳታ በመፈለግ ወደ ቤተ ክርስቲያን መሪዎቻቸው የሚሄዱ ብዙዎች ናቸው ። በከፊል ለችግራቸው መፍትሄ ያገኙ ይሆናል ። ነገር ግን የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ለዚህ ችግር በቂ መልስ ይሰጣል። ፭. መንፈስ ቅዱስ በክርስቲያኑ ሕይወት ከሚያደርገው ነገር የመጀመሪያው ለእግዚአብሔር ቃል ፍጹም የሆነ ጥማት መስጠት ነው ። ይህ ጥማት ክርስቲያኑን ወደ እግዚአብሔር ቃል እንዲያዘነብል ያደርገዋል ፡ ቃሉን በሚያነብበት ጊዜ ሕይወት ያገኝበታል ። በየጊዜው በጸሎት መንፈስ ሲያነብ ክርስቲያኑ ለሕይወቱ እጅግ ጠቃሚ የሆኑ መመሪያዎችን በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ከቃሉ ያገኛል ። መጽሐፍ ቅዱስ ለክርስቲያኑ ዘወትር የማይጠገብ ቅዱስ መጽሐፍ ይሆናል ። በአጠቃላይ ስናገር መንፈስ ቅዱስ ለክርስቲያኑ የቃሉን ጥማት ያሳድራል ። በሚያነብበትም ጊዜ አዲስ መገለጥን ይሰጠዋል ።

የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ክርስቲያኑን ወደ እግዚአብሔር ፈቃድ የሚመራ ኃይል ነው ። ብዙ ጊዜ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ በመቸገር በሃሳብ ውስጥ እንዋዥቃለን። ፮. መንፈስ ቅዱስ በዚህ ጊዜ ክርስቲያኑን በተአምራዊ መንገድ ወደ እግዚአብሔር ፈቃድ ያደርሰዋል ። ቃሉም እንደሚናገረው «ልብንም የሚመረምረው የመንፈስ ሃሳብ ምን እንደሆነ ያውቃል ። እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ ስለቅዱሳን ይማልዳል» ሮሜ. ፰ ፡ ፳፯ የዚህ ጥቅስ ሃሳብ ግልጽ እንደሚያደርግልን መንፈስ ቅዱስ የመንፈስ ሃሳብ ምን እንደሆነ ስለሚያውቅ ጸሎታችንን ከእኛ ሃሳብ ወደ እግዚአብሔር ሃሳብ (ፈቃድ) እንዲያዘነብል ያደርጋል ።

፯. ሳይጠቀስ ሊዘነጋ የማይገባው ዋና ነገር መንፈስ ቅዱስ ለክርስቲያን የሚሰጠው የነፍሳት ፍቅርና የአገልግሎት ጥማት ነው ። ይህ ልምምድ ያላቸው ሰዎች በሕይወታቸው የተትረፈረፈውን ሙላት ሲያዩ ሌሎች ያሉበትን የኃጢአት ኑሮ በማየት ወንጌላዊ የሆኑ ብዙዎች ናቸው ። ሐዋርያት «ለፍጥረት ሁሉ ወንጌልን ስበኩ» የሚለውን የጌታ ቃል ከበዓለ ሃምሳ በፊት እንደ ሸክም ሳይቆጥሩት አልቀረም ። ኢየሱስ በመንፈስ መሞላታቸው በብዙ መስመር ለሕይወታቸውና ለአገልግሎታቸው አስፈላጊ መሆኑን ስለ አወቀ እስከ በዓለ ሃምሳ በኢየሩሳሌም እንዲቆዩ ተናገረው ።

በእርግጥም መንፈስ ቅዱስ በሙላት ከወረደባቸው በኋላ የኢየሱስን ትንሣኤና አዳኝነቱን በድፍረት ተናገሩ እንጂ ዝም አላሉም። ላሳደዷቸውም ፈሪሳውያን «እኛ ግን የሰማነውንና ያየነውን ከመናገር ዝም አንልም» ሲሉ ተናገሩ ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ በመንፈስ ኃይል ተሞልተው እስከ ምድር ዳርቻ ወንጌልን ሰበኩ ።

ድውያንን ፈወሱ አጋንንትን አወጡ ። ዛሬ በመንፈስ ቅዱስ ከተሞሉ በኋላ የነፍሳት ፍቅር ይዟቸው በአዲስ ኃይል አገልግሎታቸውን የሰጡ በሀገራችን አሉ ። ከእነ ዚህም መካከል አንዱ እስቲ የሚሰጡትን ምስክርነት እንመልከት ።

አቶ ካሣ አጋፋሪ «ወደ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ከመምጣቴ በፊት ያሳለፍኩት ሕይወት ሆነ የሰጠሁት አገልግሎት የሚያረካ አልነበረም ይላል ። እዘምር ነበር ፣ እሰብክም ነበር ይሁን ሁሉ በቤተ ክርስቲያን ሳደርግ እንጂ ወጥቼ ስለ ክርስቶስ አልመሰከርኩም ። ምክንያቱም ኃይልና ድፍረት ስለ አልነበረኝ ነው ።

በዚህ ዓይነት የማያረካ ሕይወት ውስጥ እንዳለሁ ለትምህርት ወደ ባሕር ዳር ፖሊቴክኒክ ሄድኩ ። በዚያ ሥፍራ ሕይወታቸው የሚማርክ ክርስቲያኖች ጋር ተገናኘሁ ፣ በዚህ ጊዜ ስለ እኔ ክርስትና ራሴን መጠየቅ ጀመርኩ ። ቃሉን በማንበብና በአካባቢዬ ያሉትን ክርስቲያኖች ሕይወት በመመልከት ያለሁት በደረቅ ሕይወት ውስጥ መሆኑን ተገነዘብኩ ። እነዚህ ክርስቲያኖች በትምህርት ቤት ውስጥ ተገናኝተው የሚጸናኑበት የስብሰባ ጊዜ ነበራቸው አብሬአቸው እሰበሰብ ጀመር ። ነገር ግን አንድ ቀን ያደረግነው ስብሰባ እጅግ ለየት ያለና በሕይወቴ ታላቅ ሥፍራ የምሰጠው ነው ። ይህ ስብሰባ ከሌሎቹ ሁሉ የሚለየው ሁላችን በመንፈስ ቅዱስ አሳሳቢነት ኃጢአታችንን መናዘዛችን ነው ፣ ቃላት ሊገልጸው በማይችል ሁኔታ ለአምስት ሰዓት ኃጢአታችንን ስንናዘዝ መንፈስ ቅዱስ ለአንድ በረከት ያዘጋጀን እንደነበር አያጠራጥርም ።

ከዚህ በኋላ ነው ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት ከቃሉ በመረዳት መጸለይ የጀመርነው ። ስለ መንፈስ ቅዱስ ሙላት በመጸለይ ላይ እንዳለን የዓመቱ የትምህርት ጊዜ በማለቁ ትምህርት ቤት ስለተዘጋ ወደ ናዝሬት ከተማ ሄድኩ ። በዚያም ጊዜ ከባሕር ዳር የበለጠ ታላቅ ነገር በናዝሬት ክርስቲያኖች ላይ አየሁ ፣ ወጣቶቹ በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው በልሳን ሲናገሩ ፣ እግዚአብሔርን በመንፈስና በእውነት ሲያመልኩ ሳይ በሕይወታቸው መባረክ ብቻ ሳይሆን እኔም የዚህ በረከት ተካፋይ መሆን እንዳለብኝ ተረዳሁ ። ስለዚህም እንዲጸለዩልኝ ጠይቄ ብዙ ጊዜ ተጸልዮልኝ አልተሞላሁም ። ቢሆንም ስራመድ ስቀመጥ ፣ ስሠራም አስብ የነበረው ስለ መንፈስ ቅዱስ ነበር ። በዚህ ሁኔታ እንዳለሁ አዋሳ የሚደረገውን ዓመታዊ ኰንፍራንስ ለመካፈል ሄድኩ ፣ በዚያ በድንቅ አኳኋን እግዚአብሔር በመንፈስ ሞላኝ ።

ከዚያ በኋላ የሰጠሁትን አገልግሎት ከፊተኛው ጋር ሳወዳድረው ትልቅ ልዩነት አያለሁ ፣ ይህ ብቻ ሳይሆን በግል ለመመስከር የድል ሕይወት ለመመላለስ መንፈስ ቅዱስ አስችሎኛል» በማለት አቶ ካሣ ምስክርነቱን ይደመድማል ።

በመጨረሻ ለመጥቀስ የምፈልገው የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ኢየሱስን እንደሚያከብር ነው ። ብዙ ክርስቲያኖች ኢየሱስን እንደ አስተማሪ ፣ ጓደኛ ፣ እረዳት አድርገው ይቀበሉት እንጂ የሕይወታቸው ጌታና ገዢ አድርገው አልተቀበሉም ። በመንፈስ ቅዱስ ሙላትና ጌታ ኢየሱስን የሕይወታችን ገዢና ጌታ አድርጐ በመቀበል መካከል ትልቅ ግንኙነት አለ ። ኢየሱስ ስለዚህ ሲናገር «እርሱ (መንፈስ

ቅዱስ) ያከብረኛል ። ከእኔ የሆነውንም ወስዶ ለእናንተ ያስተውቃችኋል» አለ ። ዮሐ. ፲፮ ፥ ፲፬ ። የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ባለን እረክተን ጌታ ኢየሱስን የሕይወታታችን ገዢ እንድናደርገው ይረዳናል ።

አገልግሎቴን በመንፈስ ቅዱስ ሙላት ያልጀመርኩ ቢሆን ኖሮ ዛሬ ወዳለሁበት የሕይወት ደረጃ እደርሳለሁ ብዬ አልልም ፤— መንፈስ ቅዱስ በሰጠኝ እርካታ ብቻ ነው ስለ ጌታ ሁሉን እንደ ረብ ለመቁጠር የቻልኩትና በየጊዜው በፊቴ የሚቆሙትን ምድራዊ ነገሮች መስዋዕት ለማድረግ ያስቻለኝ መንፈስ ቅዱስ ነው ።

የመንፈስ ቅዱስ ሙላት ጥቅሙ ይህና ይህ ነው ብሎ ለመናገር ቢያስፈልግ ራሱን የቻለ አንድ መጽሐፍ ይወጣዋል ። ምናልባት ይህን ዝርዝር ካነበብክ በኋላ እነዚህ ሁሉ ዝርዝር ስሰጥ እኔ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል የለኝም? መንፈስ አይመራኝም? መንፈስ ቅዱስ ለእኔስ ቃሉን አይገልጽልኝም? የሚል ጥያቄዎች ይኖራሉ። እነኝህ ጥያቄዎች የሚቀርቡት በመንፈስ ቅዱስ ሙላት በማያምኑ ክርስቲያኖች ነው ። ቀደም ብዬ ጌታን በተቀበሉና በመንፈስ በተሞሉ መካከል ያለውን ልዩነት ገልጫለሁ ። ጥያቄውን በአጭሩ ለማጠቃለል ያህል እነዚህ ሁሉ ነጥቦች ወይም የመንፈስ ቅዱስ ሥራዎች ጌታን በተቀበለ ክርስቲያን ሕይወት ሊታዩ ይችላሉ ። ነገር ግን በሙላት በግልጽ የሚታዩት በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላ በኋላ ነው ።

ምዕራፍ ፲ ፤

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች

ክርስቲያኖች በመንፈስ ቅዱስ ከተሞሉ በኋላ ወዲያው ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ማሰብ ይጀምራሉ ። ይህም ደግሞ በመንፈስ ቅዱስ አሳሳቢነት ነው ። መንፈስ ቅዱስ ወደ ሰዎች ሕይወት ሲመጣ ስጦታዎችን ይዞ ነው ። ስጦታ የሚለው ቃል በግሪክ «ካሪስማ» የሚል ነው ። ሌላው ተመሳሳይ ትርጉም ያለው መገለጥ የሚለው ሲሆን የግሪኩ ቃል «ፋኒሮሲስ» የሚል ቃል ነው ።

«ስጦታ» የሚለው ቃል የጸጋ ስጦታዎች የተሻለን ወይም ጥሩዎች ስለሆንን የሚሰጡን ሳይሆን እግዚአብሔር ለልጆቹ የሚሰጠው የጸጋ ስጦታ መሆኑን ይገልጽልናል ። ስጦታ ከእግዚአብሔርር ጋር ያለንን የልጅነት ግንኙነት የሚገልጽ ነው ። ወላጆች ለልጆቻቸው ስጦታ የሚሰጡት ከሌሎች የተሻሉ ጥሩዎች ስለሆኑ ሳይሆን ልጆቻቸው በመሆናቸው ብቻ ነው ። መገለጥ የሚለው ቃል ማሳየት ፣ ማሳወቅ ፣ መግለጥ የሚል ትርጉም ይሰጠዋል ። እነዚህ ሁለት ቃላት እግዚአብሔር በልጆቹ የሚገልጸውን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ግልጽ ያደርጉልናል ። ይህን ሙላት የተቀበልን ክርስቲያኖች ልንገነዘበው የሚገባን ፣ ጌታ እነዚህን ስጦታዎች የሰጠን የእግዚአብሔርን ፍቅር ለሰዎች እንድንገልጽ ነው ።

እግዚአብሔር የመንፈስ ቅዱስን ስጦታዎች ለማንም ለግል መጠቀሚያ አልሰጠም ። ነገር ግን ለቤተክርስቲያን መታነጽያና ፤ መገንቢያ ይሆን ዘንድ ሰጥቷል ። አንድ ክርስቲያን እያደገና በሕይወቱ እየጐለመሰ ሲሄድ ስጦታዎች በሕይወቱ እየተገለጡ ይሄዳሉ ። ይህ ክርስቲያን ሌሎችም ወደዚህ ሙላት እንዲገቡ ማደፋፈር ይኖርበታል እንጂ ሰዎች ወደ እርሱ ብቻ እንዳያተኩሩ ሊጠነቀቅ ይገባዋል ። እግዚአብሔር እንዲጠቀምባቸው የሚፈልጉ ሁሉ እግዚአብሔርን ማድመጥ ይኖርባቸዋል ። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በሕይወታቸው ሊሠራ ሲጀምር የሚሳሳቱ ሊኖሩ ይችላሉ ። ነገር ግን ይህ ክርስቲያኑን ሆነ በአካባቢው ያሉትን ሊያስደነግጣቸው አይገባም ። ምክንያቱም ስጦታዎቹ ፍጹም ቢሆኑም ፍጹም የሆነ ሰው ስለሌለ ነው ። ስለዚህ በስጦታዎች ማደግና መጐልመስ እንዳለ መገንዘብ አለብን ።

ሌላው ልንገነዘበው የሚገባ ነገር ስጦታዎች አንድ ክርስቲያን ከእግዚአብሔር ጋር ያለውን ግንኙነት ሆነ ቅድስና መለኪያ አለመሆናቸውን ነው ። ሮሜ. ፲፩ ፡ ፳፱ ላይ እንደተጻፈው «እግዚአብሔር በጸጋው ስጦታና በመጠራቱ አይጸጸትም» ስጦታዎችን ክርስቲያኑ በድካምና በጥረቱ ያገኛቸው ባለመሆናቸው በሕይወቱ የመንፈስ ፍሬ እንዳለ ማየቱ ትክክለኛ ነው ። ክርስቲያኖች ሰጭውን ጌታ እንጂ ስጦታዎችን አንከተልም ። ስጦታዎች እንደ እግዚአብሔር ቃል ሲገለጡ እጅግ ያማሩ ናቸው ። የእግዚአብሔርም ሕዝብ ከስጦታዎቹ በመጠቀም ይጽናናል ፣ ይባረካል ፣ ይታነጻል ። እዚህ ላይ ከሁለቱ ስህተቶች መጠንቀቅ ይኖርብናል ። አንደኛ

ስጦታዎችን ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ መጠቀም ፣ ሁለተኛ ስጦታዎችን በመቃወም ከቤተ ክርስቲያን አለመጥፋትና አለመናቅ ናቸው ። «መንፈስን አታጥፉ ፣ ትንቢትን አትናቁ ፣ ሁሉን ፈትኑ መልካሙንም ያዙ ከማናቸውም ዓይነት ክፉ ነገር ራቁ» ፩ ተሰሎ. ፭ ፣ ፲፱—፳፪ ።

እንግዲህ ወደ ዋናው ሃሳብ እንምጣና የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች እነማናቸው ስንል ዝርዝራቸውን በ፩ ቆሮ. ፲፪ ላይ እናገኛለን ። ከዚህ በታች ያለው የስጦታዎች ዝርዝር አቀማመጥ በአንደኛ ቆሮንቶስ ምዕራፍ ፲፪ እንደተዘረዘረው ሳይሆን ለጥናት እንደሚያመች አስቀምጬዋለሁ ።

ሀ የመነዳት ወይም የትንቢት ስጦታዎች ፤

፩. የልሳናት ስጦታ (ትክክለኛውን ትርጉም ለማግኘት የእንግሊዝኛውን መጽሐፍ ቅዱስ አንብብ)
፪. የመተርጐም ስጦታ
፫. የትንቢት ስጦታ ፤

ለ የመገለጥ ስጦታዎች ፤

፩. መናፍስትን የመለየት ስጦታ ፤
፪. እውቀትን የመናገር ስጦታ
፫. ጥበብን የመናገር ስጦታ ፤

ሐ የኃይል ስጦታዎች ፤

፩. የፈውስ ስጦታዎች (ትክክለኛውን ትርጉም ለማግኘት የእንግሊዝኛ መጽሐፍ ቅዱስ ተመልከት)
፪. ተአምራትን የማድረግ ስጦታ
፫. የእምነት ስጦታ ፤

ከላይ ከተዘረዘሩት ስጦታዎች መካከል ሰባቱ በብሉይ ኪዳን ሠርተዋል ። ሁለቱ በብሉይ ኪዳን ያልተገለጹት በልሳናት መናገርና ፣ የመተርጐም ስጦታዎች ናቸው ። እግዚአብሔር አስቀድሞ በነቢያቱ ሕይወት በሚያስደንቅ ሁኔታ ይሠራ ነበር ፤ ቢሆንም በክርስቶስ ደም የተዋጀችው ቤተ ክርስቲያን በብሉይ ስለሌለች ስጦታዎቹ በአንድ ሰው በኩል ብቻ የሚሠሩ ነበሩ ፤ ስለዚህም በየዘመኑ የተነሱትን ነቢያት መጥቀስ በቂ ነው ። ሙሴ ፣ ኢያሱ ፣ ኤልያስ ፣ ኢልሳዕ እንዲሁም ሌሎቹ ።

እነዚህ ሁሉ ተልእኳቸውን እስኪፈጽሙ ስጦታዎች ሠርተውባቸዋል ። ነገር ግን ለጉባዔ የተሰጡ አልነበሩም ። ስለዚህ በብሉይ ኪዳን የስጦታዎች አጠቃቀም መምሪያ ወይም ፕሪንስፐል ተጽፎ አናይም ፣ ምክንያቱም አሕዛብ በክርስቶስ አስታራቂነት የርስቱ ተካፋዮች እንዲሆኑ አልተጠሩምና ፤ ያለ አሕዛብ መጠራት ቤተ ክርስቲያን ሙላት እንደማይኖራት ከሩቅ የወሰነ እግዚአብሔር እስከ በዓለ ሃምሳ ቀን መንፈሱን አላፈሰሰም ። ክርስቶስ ደሙን በመስቀል አፍስሶ ቤተ ክርስቲያንን ከዋጀ በኋላ በመንፈስ ቅዱስ መሠረታት ያን ጊዜ በሙላትና በኃይል በመ

ንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሽልማት ለራሱም ቅድስትና ነውር የሌለባት ቤተ ክርስቲያን መሠረተ ። ስለዚህ በተሻለውና በበለጠው ኪዳን ውስጥ በመሆናችን እግዚአብሔርን ልናመስግነው ይገባል ። «የምታዩትን የሚያዩ ዓይኖች ብጹዓን ናቸው ።» እላችኋለሁና እናንተ የምታዩትን ብዙዎች ነብያትና ነገሥታት ሊያዩ ወደዱ አላዩምም ፤ የምትሰሙትንም ሊሰሙ ወደው አልሰሙም» አለ ። (ሉቃ. ፲ ፣ ፳፫—፳፬) እግዚአብሔር ይመስገን ፣ ዛሬ ይህ ሙላት ለእያንዳንዳችን የተሰጠ እንጂ ለአንድ ሰው ወይም ለጥቂቶች የተሰጠ አይደለም ። ክርስቶስ ያላቸው ሁሉ ሰማያዊ በረከት ሁሉ የእነርሱ ነው ።

፩/ <u>የመነዳት ወይም የትንቢት ስጦታዎች</u> ፤

ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በየተራ በተከፈሉበት አርእስት ሥር እንመለከታቸዋለን ። ከዚህ አርእስት ሥር ስለ ልሳናት ፣ መተርጐምና ትንቢት ስጦታዎች እንመለከታለን ።

እነዚህ ስጦታዎች በሀገራችን ባለው የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ከፍተኛ ሥፍራ የሚሰጣቸው ስለሆኑ ከሌሎች ስጦታዎች ይልቅ አብልጠን ልንነጋገርባቸው ያስፈልጋል ። በልሳናት መናገር ከዘጠኙ ስጦታዎች አንደኛው በመሆኑ ጳውሎስ በቆሮንቶስ ፲፪ በሰጠው ዝርዝር ላይ ይገኛል ። በመንፈስ ቅዱስ አማኞች መካከል ስለዚህ ስጦታ የተለያየ ትርጉም ይሰጣል ፤ አንዳንዶች ሁሉም በመንፈስ ቅዱስ በተሞሉ ጊዜ በልሳን አይናገሩም ፣ ነገር ግን ስጦታ በመሆኑ የሚሰጣቸው አሉ ይላሉ ። ሌሎችም የለም በመንፈስ ቅዱስ የሚሞሉ ሁሉ በልሳን ይናገራሉ ፣ ነገር ግን አንዳንዶች በልዩ ልሳኖች የመናገር ስጦታ ይሰጣቸዋል ፣ ይህም መጀመሪያ በመንፈስ ቅዱስ ሲሞሉ ከሚሰጣቸው ሌላ ነው ይላሉ ። ሃሳቡን ለመግለጽ እንጂ ሁለቱም ወገኖች በልሳን መናገር የሚለውን ትምህርት የሚቀበሉ በመሆኑ ችግር የለውም ።

<u>የመተርጐም ስጦታ</u> ፤

በልሳናት የመናገር ስጦታ ለቤተ ክርስቲያን ጥቅም ሊሰጥ የሚችለው ሲተረጐም ብቻ ነው ። በመንፈስ ቅዱስ በተሞላን ጊዜ የምንቀበለው ራሳችንን ለማነጽ የሚጠቅም ነው ። «በልሳን የሚናገር ራሱን ያንጻል» ፩ ቆሮ. ፲፬ ፣ ፬ ነገር ግን በልሳ ሳኖች የሚናገር ለጉባዔ ይናገራል ። ለዚያውም የሚተረጉምለት ቢኖር ወይም ራሱ ቢተረጉም ነው ። ስለዚህ ሐዋርያው ጳውሎስ በልሳን የሚናገር እንዲተረጉም ይጸልይ ይላል ። ዛሬ በሀገራችን ባለው እንቅስቃሴ የመተርጐም ስጦታ እንደሚገባ ሲሠራ አይታይም ። ይህም የሚያሳየው ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው በልሳን ሲናገሩ በትንሹ እንደሚረኩና በጸጋ ስጦታዎች እንደማያድጉ ነው ። ሐዋርያው ጳውሎስ «በልሳን የሚናገር እንዲተረጉም ይጸልይ» ሲል የጉባዔውንና የማኅበሩን ጥቅም በመመልከት ነው ። በቍጥር ፳ መጨረሻ ላይ ስለዚህ ሲናገር «ማኅበሩ ይታነጽ ዘንድ ንግግሩን ባይተረጉም በልሳኖች ከሚናገር ትንቢት የሚናገር ይበልጣል»

ይላል ። እዚህ ላይ ማስተዋል የሚኖርብን ሐዋርያው ጳውሎስ የሚመለከተው የጉባዔውን ጥቅም ነው ። ብዙዎቻችን ስጦታው የተሰጠን ማኅበሩን ለማገልገል ፣ ለጉባዔው መታነጽያ መሆኑን እንዘነጋለን ። ይህም የሚታየው በጉባዔው ስብሰባ ላይ ነው ። ለራሳችን በዝግታና ሌላውን በማይረብሽ ሁኔታ ልንጸልይ ሲገባን ምዕመንን ስናውክና ስንረብሽ እንታያለን ። በልሳኖች መናገር ምላት የሚኖረው ሲተረጐም ብቻ ነው ። ስለዚህ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች የመተርጐም ስጦታ እንዲሠራ አጥብቀው መጸለይና ማደፋፈር ይኖርባቸዋል ። የመተርጐም ስጦታ ለብዙዎች በረከትና የጸሎት መልስ አምጥቷል ።

ምንም ጊዜ ቢሆን <u>ደጋግሜ ብናገር ደስ የሚለኝ ስጦታዎቹ ለማኅበሩ ጥቅም የተሰጡ መሆናቸውን ነው ።</u> ሐዋርያው ጳውሎስ ደጋግሞ በአሥራ አራተኛው ምዕራፍ (፩ኛ ቆሮ) እንደሚገልጸው ማንኛውም መገለጥ ለቤተ ክርስቲያን እንደሚጠቅም ሆኖ መቅረብ እንዳለበት ነው ። በቍጥር ፳፮ ላይ ሲናገር «በምትሰበሰቡበት ጊዜ ለእያንዳንዱ መዝሙር አለው ፣ ትምህርት አለው ፣ መግለጥ አለው ፣ በልሳን መናገር አለው ፣ መተርጐም አለው ፤ <u>«ሁሉ ለማነጽ ይሁን»</u> ይላል «በልሳን መናገር አለው» የሚለውን በትክክል ልንተረጉመው ይገባል ፤ ይህ «በልሳን መናገር» በጉባዔው መካከል የምንናገረው ሲሆን መልእክት የያዘ ነው ። ስለዚህ ከግላዊ ጸሎት ለየት ያለ ነው ። ወዲያው መልእክቱ በልሳን ከተሰጠ በኋላ የሚተረጉመው መልእክቱን ለጉባዔው ያቀርባል ። ትርጉሙ በሚሰጥበት ጊዜ ጉባዔው መታነጽ ብቻ ሳይሆን ችግሩ የሚፈታለት ጸሎቱ የሚመለሰለት ሰው ሊኖር ይችላል ።

በልሳን የሚናገሩ ሰዎች በዓለም ውስጥ በሚገኝ ቋንቋ እንደሚናገሩ መረዳት ይኖርብናል ይህም በበዓለ ሃምሳ ቀን በሚገባ ተገልጧል «እያንዳንዱ በገዛ ቋንቋው ሲናገር ይሰማ ስለነበር የሚሉትን አጡ» ሐዋ. ፪ ፣ ፮ ። ዛሬም ይህን የመሰለ ሁኔታ ይታያል ። ከእነዚህ መካከል ለምስክር ያህል አንድ አቀርባለሁ ። አንድ ወጣት በጃፓን ሀገር ለሥራ በቆየበት ጊዜ አንዲት ጃፓናዊት ያገባል ። ይህ ወጣት ከጥቂት ጊዜ በኋላ ጌታን በመቀበል ክርስቲያን ይሆናል ። ሚስቱ በዚህ ቅር ይላትና በመካከላቸው በየጊዜው ክርክር ይነሳል ። እርስዋ የቡድሀ እምነት ተከታይ ስትሆን እምነቷን አጠንክራ የያዘች ነበረች ። ባልዋ ለጸሎት በሚንበረከክበት ጊዜ እርሷም የቡድሃ ጸሎቷን ታደርስ ነበር ።

ከእለታት አንድ ቀን በዚያው አካባቢ የምትኖር ክርስቲያን ሴት ወደነዚህ ወጣት ባልና ሚስት ቤት መጣች ። ሰዓቱም የጸሎት ሰዓት ስለነበር ከእግዚአብሔር ቃል ከተነጋገሩ በኋላ ለጸሎት ተንበረከኩ ። በዚህ ጊዜ ጃፓናዊቷ ወጣት ከባሏ ጐን ተንበርክካ የቡድሃ ጸሎቷን ታደርስ ጀመር ። ጥቂት ከጸለዩ በኋላ ክርስቲያኗ ሴት በልሳን መናገር ጀመሩ ። ጥቂት እንደጸለዩ ጃፓናዊቷ ወጣት በድንጋጤና በመደነቅ ባሏን ሰማኝ ፣ ይህች ሴት የምትናገረው በጃፓንኛ ቋንቋ ነው ። የምትናገረውም ለኔ ነው ። ቋንቋውም ፍጹም ጥራት ያለው በመቅደስ የምንጠቀምበት ጃፓንኛ ነው በማለት ተርበተበተች ። ባሏ አትኩሮ ሲመለከታት ንግግሯን በመቀጠል ፣ ቡድሃ እስከ ዛሬ ምንም አልጠቀመሽ ኢየሱስን ለምን አትሞክሪም አለችኝ» አለ

ችው ። ከዚህ ተአምራዊና ኃይለኛ ድርጊት በኋላ ይህች ሴት ክርስቲያን መሆኗ የማያጠራጥር ነው ። በእርግጥ ክርስቲያን ሆነች ። ዛሬ ከባሏ ጋር በመተባበር የእግዚአብሔርን ታላቅነት ለሰዎች ሁሉ ትናገራለች ።

ይህ በመተርጐም ስጦታ አማካኝነት የተገኘ ፍሬ ባይሆንም በልሳን የተሰጠው መልእክት በዚህች ሴት ሕይወት ውስጥ ትርጉም አግኝቶ ፍሬ አፍርቷል ። በዚህ አንፃር ልገልጸው የሚገባ ነገር ቢኖር የመተርጐም ስጦታ ያለው ሰው ትርጉሙ እንዴት ወደ ክርስቲያኑ እንደሚመጣ መነጋገሩ አስፈላጊ ይመስለኛል ። የልሳን ትርጉም ስጦታው ወዳለው ክርስቲያን እንዴት ይመጣል?

ከሁሉ በፊት መገንዘብ የሚኖርብን የመተርጐም ስጦታ ያለው ክርስቲያን በፈለገው ጊዜ ወይም ሰዎች በልሳን በተናገሩ ጊዜ ትርጉሙ ወደርሱ አይመጣም ፤ በልሳን መልእክት ሲሰጥ መንፈስ መገለጥን ሲሰጠው ብቻ ይተረጉማል ። ከሁሉ በፊት ልንገነዘበውና ልንጠነቀቅበት የሚገባ ጉዳይ ነው ። ይህን ከተረዳን የመተርጉም ስጦታ ምን እንደሆነና እንዴት ትርጉሙ ስጦታው ወዳለው ክርስቲያን እንደሚመጣ ነጥብ በነጥብ አቀርባለሁ ።

፩. «በልሳናት የተነገረውን መተርጐም» የሚለው ስጦታ አስተርጓሚ ማለት አይደለም ። ይህም እንግሊዘኛ ችሎታ ያለው ሰው ሌላውን እንግሊዝኛ ተናጋሪ ወደ አማርኛ እንደሚያስተረጉመው ማለት አይደለም ።

፪. ስጦታው ወዳለው ክርስቲያን ትርጉም ወደ አእምሮው በመንፈስ ቅዱስ አማካኝነት ሊመጣ ይችላል ። ይህም ማለት የመጀመሪያ ሦስት ወይም አራት ቃላት ብቻ ሊሰጡት ይችላሉ ። በዚያን ጊዜ ክርስቲያኑ በእምነት የተሰጠውን ሦስትና አራት ቃላት መናገር ሲጀምር የተቀረው መልእክት ወደ ሕይወቱ ይፈሳል ።

፫. ትርጉሙ በምሳሌ ወይም የመልእክቱ ሃሳብ ወደ አእምሮው ሊመጣ ይችላል ። እዚህ ላይ እንድንገነዘበው የሚያስፈልግ አንድ ነገር አለ ። ስጦታው ያለው ክርስቲያን ሲተረጉም በዘልማድ የሚጠቀምባቸው ብዙ ጊዜ ከእርሱ የምንሰማቸውን ቃላት ሊጠቀም ይችላል ። በዚህ ጊዜ የተናገረው ከስሜቱ ነው በሚል ትችት እንዳንያዝ እንጠንቀቅ ። ምክንያቱም መንፈስ ቅዱስ ለተርጓሚው የሰጠው የመልእክቱን ሃሳብ ነው ። ስለዚህ ክርስቲያኑ በራሱ ቃላት ትርጉሙን ያመጣል ።

፬. መልእክቱ ወደ ጉባኤ በልሳን ከመምጣቱ በፊት ተርጓሚው ትርጉሙ ቀደም ብሎ ይሰጠዋል ። በዚህ ጊዜ ከራሱ ወይም ከእግዚአብሔር የመጣ መልእክት መሆኑን በጸሎት በሚፈትንበት ወቅት በልሳን መልእክት ይመጣል ። በዚህ ጊዜ በመንፈስ በመሞላት ኃይልና እምነት በማግኘት ትርጉሙን ይሰጣል ።

፭. አንዳንድ ጊዜ በልሳን የተሰጠው መልእክት አጭር ሆኖ ሳለ ትርጉም ረጅም ሲሆን አንዳንዶች ይገረማሉ ። ለዚህ ብዙ ምክንያት መስጠት ይቻላል ፤ ከእነዚህም መካከል ተርጓሚው መንፈስ የሰጠውን ትርጉም ወይም ሃሳብ ለመግለጽ ረጅም ዓረፍተ ነገር ስለሚጠቀም ነው ። ወይም ተርጓሚው በትንቢት መንፈስ በመሞላት

አዲስ መገለጥን አግኝቶ ይሆናል ። እነዚህ ዋና ምክንያቶች ሲሆኑ ሌሎቹም መንፈስ ብቻ ሊገልጸው የሚችል ምክንያቶች ይኖራሉ ።

የትርጉም ስጦታ ዓላማ ከትንቢት ስጦታ የተለየ አይደለም ። ትርጉሙ ቤተ ክርስቲያንን ለማነጽ ፣ ለመምከር ፣ ለማጽናናት የሚነገር ነው ። ፩ ቆሮ. ፲፬ ፣ ፫—፭ ፤ ከዚህም በተለይ በብዙ መንገድ እግዚአብሔር ሊሠራ ይችላል ። ዋናውና ተፈላጊው መልእክቱ ለእግዚአብሔር ጉባዔ የሚጠቅም መሆኑ ነው ።

ስለዚህ ስጦታ ከተነጋገርን አንድ ልሰጠው ያለኝ ምስክርነት አለ ። ይህም በቁጥር አራት ላይ «ትርጉሙ መልእክቱ በልሳን ከመሰጠቱ በፊት ሊሰጥ ይችላል» ላልኩት በቂ ማስረጃ ሊሆን ይችላል ። አንድ ጊዜ የዩኒቨርሲቲ ክርስቲያን ተማሪዎች በኅብረት ባደረጉት ኮንፍራንስ ላይ እንድናገር ጠይቀውኝ በስብሰባቸው ላይ ተገኘሁ ። የሰጡኝ አርእስት ቀደም ብዬ በሌላ ሥፍራ የተናገርኩበት ስለ ነበር ብዙም አልተዘጋጀሁበትም ። በምስብክበት ጊዜ ስብከቱ እነርሱ እንደተጠበቁት እኔም እንዳሰብኩት አልሆነም ። መልእክቴን ለመጨረስ ስቃረብ ይህ በጣም ተሰማኝ ። መልእክቱን ጨርሼ የመዝጊያ ጸሎት ሳደርግ የእግዚአብሔር መንፈስ ወደእ መጣ ። በዚያው ጊዜ አንድ መልእክት ተሰጠኝ ። ምንም ጊዜ ቢሆን እንደማደርገው በጸጥታ የመልእክቱን ቃል በመመርመር ላይ እንዳለሁ ከጉባዔው መካከል አንዱ በልሳን መልእክት አመጣ ። በዚህ ጊዜ ሳልጠራጠር ቀደም ብዬ እግዚአብሔር የሰጠኝን ቃል ተናገርኩ ። ከዚያም ትርጉሙ ቀጠለ ። እግዚአብሔርም ከጠበቅነው በላይ የሆነ በረከት ሰጠን ፤ በእውነት እጅግ ደስ የሚያሰኝ ጊዜ ነበር ። የመተርጐም ስጦታ በእንደዚህ ያለ ጊዜ ለሰዎች የሚያስፈልገውን መልእክትና በረከት እንዲያገኙ ያደርጋል ።

በልሳናት ስለመናገርና መተርጐም ስጦታ በ፩ኛ ቆሮንቶስ ፲፬ ላይ ሐዋርያው ጳውሎስ ድንጋጌ አውጥቷል ። መልእክቱ እንዴት እንደሚመጣ ከተነጋገርን ስለሚቀርብበትም ሁኔታ መነጋገር ግድ ይኖርብናል ። ተርበን ምግብ ለመብላት ተቀምጠን ሳለን በጥሩ ሁኔታ ባያቀርቡልን ለመብላታችን የጓጓነውን ያህል አንበላም ። እንደዚሁም መልእክቱ ሰዎችን የሚያንጽና የሚገነባ ሆኖ ሳለ በጥሩ ሁኔታ ካላቀረብነው ሰዎች ከመጠቀም ይልቅ ይሰናከላሉ ። ብዙውን ጊዜ ስጦታው ኖሮን ሳለ ጥሩ አቀራረብ ስለሌለን ሰዎች እንዲተቹ ይገደዳሉ ። ወደተነሳንበት ዋና ሀሳብ እንምጣና ሐዋርያው ጳውሎስ ፩ ቆሮ. ፲፬ ፣ ፳፯ በልሳን ስለ መናገርና ስለ መተርጐም ስጦታ አቀራረብ በሚገባ ገልጿል ። «በልሳን የሚናገር ቢኖር ሁለት ወይም ሦስት ሆነው በተራቸው ይናገሩ አንድም ይተርጉም» ስጦታው በዚህ ዓይነት ሁኔታ በቤተ ክርስቲያን ከተገለጸ ሁከት አይኖርም ። መንፈስ ቅዱስ ታላቅ ኃይል ነው ። ይህን ኃይል ለመልካም ልንጠቀምበት እንችላለን ። ይህን ካላወቅን ግን ብዙ እናጠፋና ራሳችንንም ችግር ውስጥ እንጥላለን ።

በዚህ የመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ አካባቢ ብዛት ያላቸው ወጣቶች ናቸው ። እንደ ዕድሜያቸውም በዚያው መጠን በክርስትና ሕይወታቸውም ወጣት ናቸው ።

እነዚህ ወጣቶች በጌታ ፍቅር ተይዘው በመንፈስ ቅዱስ ተሞልተው ከማየት የበለጠ ነገር የለም ። ቢሆንም እጅግ ስለሚሮጡና ስለሚቸኩሉ ብዙ ያጠፋሉ ። እዚህ ላይ በብዙ ልምምድ ውስጥ ያለፉ መሪዎች ትምህርት ከመስጠት መቆጠብ የለባቸውም ። በሌላ አንጻር በዕድሜ የበሰሉ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ሊረዱት የሚገባ በቤተ ክርስቲያናቸው እንዲህ ያለ ልምምድ ያላቸው ወጣቶች ቢኖሩ ልዩነት ከመፍጠር ስህተቱ ከስጦታው ሳይሆን ከሰዎቹ መሆኑን አውቀው በትዕግሥትና በፍቅር መያዝ ያስፈልጋል ። ስጦታው ፍጹም ነው ተጠቃሚዎቹ ግን ፍጹማን አይደሉም ።

የትንቢት ስጦታ ፤

ይህ ስጦታ ለቤተ ክርስቲያን እጅግ አስፈላጊና ጠቃሚ ነው፤ሐዋርያው ጳውሎስ በ፩ ቆሮንቶስ አሥራ አራተኛው ምዕራፍ ላይ ከየትኛውም ስጦታ ይልቅ ስለ ትንቢት ስጦታ ይናገራል ። «ፍቅርን ተከታተሉ፥መንፈሳዊ ስጦታንም ይልቁንም ትንቢት መናገርን በብርቱ ፈልጉ» «መንፈሳዊ ስጦታን በብርቱ የምትፈልጉ ከሆናችሁ ቤተ ክርስቲያንን ለማነጽ እንዲበዛላችሁ ፈልጉ...... ስለዚህ ወንድሞች ሆይ ትንቢት ለመናገር በብርቱ ፈልጉ።» ሐዋርያው እንደዚህ በመሳሰሉ ጥቅሶች ክርስቲያኖች ስጦታን የሚፈልጉ ከሆነ ስለ ትንቢት ስጦታ እንዲጸልዩ ያሳስባቸዋል ። ምክንያቱም ቤተ ክርስቲያን እንዲታነጽበት ነው ።

ስለ ስጦታው አስፈላጊነት ከተነጋገርን ትንቢት ምንድን ነው? በሚል ሃሳብ ተነስተን ስጦታውን እንግለጸው ። ትንቢት እግዚአብሔር ስለ ራሱ ምስክር የሚሰጥበትና የሚገልጥበት መንገድ ነው ። ይህም በመሆኑ በብሉይ ሆነ በአዲስ የእግዚአብሔር መንፈስ በሰዎች ላይ ሲወርድ ከእግዚአብሔር መንፈስ ጋር በመዛመድ በሰዎች ሕይወት ውስጥ ተገልጧል ዘኍል. ፲፩ ፥ ፳፮ ፤ ሳሙ. ቀዳማዊ ፲ ፥ ፲ ፤ ሐዋ. ፲፱ ፥ ፮ ፤ በዮሐንስ ራዕይ «የኢየሱስ ምስክር የትንቢት መንፈስ ነው» የሚል የምናገኘው ለዚህ ነው ራዕይ ፲፱ ፥ ፲ ስለዚህ ትንቢት እግዚአብሔር ራሱን ከሚገልጥበት መንገድ አንዱ ነው ።

ትንቢት ምንድን ነው? ብለን ስንጠይቅ ሐዋርያው ጴጥሮስ «ትንቢት ከቶ በሰው ፈቃድ አልመጣምና ዳሩ ግን በእግዚአብሔር ተልከው ቅዱሳን ሰዎች በመንፈስ ቅዱስ ተነድተው ተናገሩ» በማለት ትርጉሙን ይሰጠናል ። ይህ የትንቢት መሠረታዊ ትርጉም ነው ። ነገር ግን ይህን ትርጉም በሁለት አንጻር ልንመለከተው ይገባል ። ምክንያቱም በእግዚአብሔር ቃል ላይ የሰፈሩት ትንቢቶችና ዛሬ የሚነገሩት ልዩነት አላቸው ።

፩. በእግዚአብሔር ቃል ላይ የሰፈሩት ትንቢቶች ልንመረምር ልንፈትን አንችልም ። ምክንያቱም ተፈትኖ ያለፈ የነጠረ ቃል በመሆኑ ነው ።

፪. እያንዳንዱ ምዕመን በእግዚአብሔር ቃል በተሰጠው መብት መሠረት ዛሬ የሚነገሩትን ትንቢቶች መመርምር ፥ መፈተን ይችላል ። ቢሆንም ዛሬም የሚነገሩት ትንቢቶች በእግዚአብሔር ቃል ተፈትነው ካለፉ በኋላ የሚሰጣቸው ክብደት

በጴጥሮስ መልእክት ላይ እንደተገለጠው ነው ። አንዳንዶች «ትንቢት» የሚለውን ቃል «ሰባኪ» በሚል ይተረጉሙታል ፤ ፍጹም ስህተት ነው ። ስብከት አዘጋጅተን አጥንተን የምናቀርበው ነው ። ትንቢት ግን በዚያኑ ደቂቃ መንፈስ ቅዱስ ስጦታው ላለው ሰው የሚሰጠው ቃል ነው ። ሃሳቡ በተናጋሪው አእምሮ የሌለና ራሱም የሚገረምበትና እግዚአብሔርን የሚያመሰግንበት ሊሆን ይችላል ። ስለዚህ በብሉይ ሆነ በአዲስ አዘጋጅቶ የተነበየ የለምና ይህ ትርጉም ውድቅ ነው ።

ስለ ትንቢት ስጦታ ከተነጋገርን ሌላው ሳናነሳ የምናልፈው የሚሰጠውን ጥቅም ነው ። መቼም ትንቢት ሲባል ወደ አእምሮአችን የሚመጣው የወደፊቱን መግለጽ የሚል ሃሳብ ነው ። በብሉይ ኪዳን የሚሰጠው ትርጉም ይህን የመሰለ ቢሆንም ወደ አዲስ ኪዳን ስንመለስ ሰፋ ያለ ትርጉምና አገልግሎት እንዳለው እናያለን ። ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ሲናገር «ትንቢት የሚናገር ግን ለማነጽና ለመምከር ፥ ለማጽናናት ፥ ለሰው ይናገራል» ይላል ። ልሳን አማኙ ለእግዚአብሔር እንዲናገር የሚያስችለው ሲሆን ትንቢት ግን እግዚአብሔር ለቤተ ክርስቲያን ከሚናገርበት መሣሪያዎች አንዱ ነው ።

ቀደም ብዬ እንደገለጽኩት ሐዋርያው ጳውሎስ በአንደኛ ቆሮንቶስ ላይ ስለ ትንቢት ስጦታና ጥቅም መላልሶ ገልጧል ፤ በአዲስ ኪዳን ጥቅሙን በሥራ የሚያሳዩ ማስረጃዎች አሉ ። አንድ ጊዜ በኢየሩሳሌም የነበሩት ነቢያት ወደ አንጾኪያ በወረዱ ጊዜ ከመካከላቸው አጋቦስ የሚባል ነቢይ ተነስቶ ታላቅ ራብ እንደሚሆን ተነበየ ። በትንቢቱም መሠረት ደቀ መዛሙርት መዋጮ አደረጉ ሐዋ፥ ፲፩ ፥ ፳፯—፳፰ ሳኦል በአንጾኪያ ቤተ ክርስቲያን ከወንድሞች ጋር ሲጸልይ ጌታ በትንቢት ጥሪውን አረጋገጠለት ፤ ሐዋ. ፲፫ ፥ ፩ ፤ ጳውሎስ ወደ ኢየሩሳሌም እንዳይወጣ ትንቢት ተነገረው ሐዋ. ፳፩ ፥ ፬ ፥ ፲፩ ፤ ጢሞቲዎስ በትንቢት ስጦታ አማካኝነት ስለ አገልግሎቱ ጌታ አረጋገጠለት ። (ጢሞ. ፬ ፥ ፲፬) ከእግዚአብሔር ቃል ከዚህም የበለጠ ማስረጃ ለመስጠት ይቻላል ። ነገር ግን መለስ ብለን ዛሬ ይህ ስጦታ የሰጠውን ጥቅም ለምስክር ያህል ባቀርብ ደስ ይለኛል ።

ከዛሬ አሥር ዓመት በፊት በቤተ ክርስቲያን በአንድ የጸሎት ፕሮግራም ላይ ለእግዚአብሔር ልሰጠው ስላለኝ አገልግሎት ስጸልይ አንድ ትንቢት ተነገረ ። ትንቢቱም የክርስቲያኖችን ድካምና ለአገልግሎት አለመዘጋጀት እግዚአብሔር ሊሠራ እንደሚፈልግ ፥ ሰው እንዳጣ ፡ በዚያ ፈንታ ሐሜት ፥ ጥላቻ በቤተ ክርስቲያን እንዳለ የሚገልጽ ነበር ። ይህን ትንቢት በሰማሁ ጊዜ የተሰማኝ ስሜት እጅግ ታላቅ ነበር ። መጽሐፍ እንደሚለው አጥንትና ጅማትን እንደሚለይ ነበር ። መዶሻ ድንጋይ እንደሚያደቅ አደቀቀኝ ። በሕይወቴ ያለውን ጉድለት አሳየኝ ። ስብሰባው አልቆ ወደቤቴ ከሄድኩበት ጊዜ አንስቶ ለአገልግሎት እስከወጣሁበት ጊዜ ድረስ ያ ትንቢት ለእግዚአብሔር ሥራ እንድዘጋጅ አድርጎኛል ። ይህ ብቻ ሳይሆን ስለ ጥሪዬ በምመሰክርበት ጊዜ ሁሉ ከምስክርነቴ ለይቼው አላውቅም ።

ዛሬም የትንቢት ስጦታ በቤተ ክርስቲያን መታነጽን ፥ መገንባትን ይሰጣል ። እንደዚሁ ተመሳሳይ የሆኑ ብዙ ምስክሮችን ማቅረብ ይቻላል ፤ ነገር ግን ስለትን

ቢት ስጦታ ከተነጋገርን እንዴት ትንቢት መናገር እንደሚገባን ጉባዔው የተነገረውን ትንቢት እንዴት መለየት እንደሚችል እንነጋገር ።

ሀ/ እንዴት ትንቢት መናገር ይገባናል?

ትልቅ ትምህርት የሚያስፈልገው በዚህ ዐ ብይ ሃሳብ ላይ ነው ። ሐዋርያው ጳውሎስ ለቆሮንቶስ ሰዎች በጻፈው ላይ «በእያንዳንዳችሁ ትንቢት ልትናገሩ ትችላላችሁ» ብሏል ። ይህም ማለት ስጦታው በአንድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ለብዙ ሰዎች ሊሰጥ ይችላል ማለት ነው ፤ እንግዲህ በአንድ ጉባዔ ውስጥ ብዙ ስጦታው ያላቸው ሰዎች ኖረው በዚያው መጠን ትንቢቱ እንደ እግዚአብሔር ቃል ካልቀረበ ብዙ ትርምስምስ በጉባዔው ይፈጠራል ። ቀደም አድርጌ እንደገለጽኩት ስጦታዎች ፍጹም ሆነው ሳለ ከእኛ ከአቅራቢዎቹ ስህተት በመኖሩና የአቀራረብ ጥበብ ስለሚጐለን ሰዎች ስለ ትንቢት ያላቸውን አስተሳሰብ ዝቅተኛ እንዲሆን እናደርጋለን ።

ወደዚህ ሥፍራ ደርሼ ስጽፍ ጌታን የማመሰግነው የራሴን ልምምድ ለሰዎች ለማካፈል ዕድል በማግኘቴ ነው ። በሕይወቴ እግዚአብሔር በጸጋው ካስቀመጣቸው ስጦታዎች አንዱ የትንቢት ስጦታ በመሆኑ ከአጠፋሁትም ሆነ ካስተካከልኩት በመግለጽ ለአንባቢዎቼ እንደ ምሳሌ ባቀርብ ብዙ ትምህርት ያገኛሉ ብዬ እላለሁ ። በ፲፱፻፺፱ ዓ. ም. በግንቦት ወር እግዚአብሔር ይህን ስጦታ በሕይወቴ ያስቀመጠበት ሰዓቱና ቦታው አሁንም ትዝ ይለኛል ። እጅግ ደስ የሚያሰኝ በረከት ነበር ። ነገር ግን ከዚያ በኋላ ባደረኩት ስህተት ብዙ አጠፋሁ ። እግዚአብሔር በዚህ ሁሉ ጊዜ ባለማወቅ እንደማደርገው ያውቅ ነበርና ምህረቱን ከእኔ አላሸሸም ። ብዙ ማጥፋቴን በተረዳሁ ጊዜ ከእግዚአብሔርና ከቃሉ ለመማር ወስኜ ለሁለት ዓመት ስጦታውን ለመጠቀም አልፈለኩም ። ይህም በሕይወቴ እጅግ ረድቶኛል ። በእነዚያ ዓመታት ውስጥ ነው ፣ በመጽሐፍ ቅዱስና የእግዚአብሔር ሰዎች በጻፉት መጻሕፍቶች እንዲሁም በጸሎት እግዚአብሔር አስተካከሎኝ፤ የስሜትን ሥራ ከመንፈስ ለይቼ ለማወቅ የቻልኩት ፣ በእነዚያ ሁለት ዓመታት ውስጥ ነው የእግዚአብሔር ቃል ወደኔ ሲመጣ ከመናገር ይልቅ ለራሴ በመያዝ እጠብቀው ነበር እንጂ አልቸኩልም ነበር ። ከሁለት ዓመት በኋላ ከአንድ ወንድም ጋር ስንጸልይ በማያጠራጥር ሁኔታ እግዚአብሔር የሰጠኝን እንድናገር ተናገረኝ ። ከዚያ ጊዜ ጀምሮ እስከዚህ ጊዜ እግዚአብሔር በሰጠኝ ጸጋ ቤተ ክርስቲያንን አገለግላለሁ ።

ስለዚህ ካገኘሁት ልምምድና ከእግዚአብሔር ቃል እንደተረዳሁት የትንቢት ስጦታ ያላቸው ወንድሞችና እህቶች መረዳት ያለባቸውን አምስት ነጥቦች አቀርባለሁ ።

፩. <u>የእግዚአብሔር ቃል ከሁሉ በላይ መሆኑን መረዳት</u> ፣ የትኛውም ስጦታ ያለው ክርስቲያን ሊገነዘብ የሚገባው ዋናና ቀዳሚ ነገር የእግዚአብሔር ቃል የስጦታዎች ሁሉ መፈተኛ ሚዛን መሆኑን ነው ። ይህም ሲሆን የክርስቲያኑ ሕይወት መሠረት የሚያገኘው በመገለጥ ሳይሆን በእግዚአብሔር ቃል ነው ። ሐዋርያው ጴጥሮስ እንደሚናገረው ፣ «ከእርሱም ይልቅ እጅግ የጸና የትንቢት ቃል አለን»

ይላል ፪ኛ ጴጥ. ፩ ፣ ፲፱ ስለዚህ ስጦታ ያለው ክርስቲያን የእግዚአብሔርን ቃል የማጥናት ኃላፊነት አለበት ።

በጥንት የነበሩ ነቢያት ዋና ሥራቸው በእሥራኤል አደባባዮች ቆመው መተንበይ ብቻ ሳይሆን ብዙ ጊዜያቸውን የሚያሳልፉት መጻሕፍትን በመመርመር ነበር ። ስለዚህም ሐዋርያው ጴጥሮስ ሲናገር «ትንቢት የተናገሩ ነቢያት ስለዚህ መዳን ተግተው እየፈለጉ መረመሩት» ይላል ፩ ጴጥ. ፩ ፣ ፲ ፤ ስጦታ ያለው ክርስቲያን መሠረት የሚመረመረው የተናገረውን ትንቢት ወይም የሰጠውን መገለጥ ሌሎች ለመለየት ወደ እግዚአብሔር ቃል ሄደው ሲያመዛዝኑ ነው ። አንዳንዶች ትንቢታቸው ሆነ የሰጡትን መገለጥ ሌሎች በማኅበር ሆነ በግል ሲፈትኑት አይደሰቱም ። ይህን ከመጠራጠር ፣ ከአለማመን ይቆጥሩታል ። የሚደሰቱት ትንቢታቸውን ሰዎች በሃሌ ሉያና በአሜን ብቻ ሲቀበሉት ነው ፤ ነገር ግን እያንዳንዱ ክርስቲያን ትንቢቶችን ሆነ መገለጦችን የመመርመር ፣ የመፈተን መብት በእግዚአብሔር ቃል ተሰጥቶታል ። «መንፈስን አታጥፉ ፣ ትንቢትን አትናቁ ፣ ሁሉን ፈትኑ ፣ መልካሙን ያዙ» (፩ ተሰሎ. ፭ ፣ ፲፱—፳፩) በተጨማሪም ፩ ቆሮ. ፲፬ ፣ ፳፱ ፤ ፩ ዮሐ. ፬ ፣ ፩ ፤ የእግዚአብሔር ቃል ከመገለጥ ፣ ከትንቢት ሁሉ በላይ ነው ።

፪. የትንቢት መገለጥ እንደተገኘ ወዲያው ከመተንበይ በእግዚአብሔር ፊት መቆየት

ብዙዎች የመጀመሪያውን ሁለትና ሦስት ቃላት እንደተቀበሉ ካለምንም መቆየት ወዲያው ተነስተው ይተነብያሉ ። እንዲህ ያሉ ሰዎች እግዚአብሔር ተናግሮአቸው እስኪጨርስ ትዕግሥት ስለሌላቸው ከእግዚአብሔር በሰሙት አንድ ዓረፍት ነገር ቢጀምሩ ከእነርሱ በሆነ አምስት ዓረፍተ ነገር ይጨርሳሉ።በእግዚአብሔር ፊት በጸጥታ ለተወሰኑ ደቂቃዎች መቆየት የሚያስፈልግበት ምክንያቶች አሉ ። ፩ኛ/ እግዚአብሔር ለጉባዔው እንድናስተላልፍ የሚሰጠን ቃል አድምጠን ለመጨረስ ፣ ፪ኛ/ እግዚአብሔር የሰጠንን ብቻ ለመናገር ከሥጋችን እንዳንጨምር ራሳችንን በእግዚአብሔር እጅ አሳልፈን ለመስጠት ፣ ፫ኛ/ መልእክቱን የምናስተላልፍበት ትክክለኛ ጊዜና ሁኔታ ለመፈለግ ናቸው ።

፫. <u>እግዚአብሔር የሰጠንን ብቻ መናገር</u> ፤

አንዳንድ ሰዎች ከተነበዩ ለረጅም ጊዜ መተንበይ እንዳለባቸው ያስባሉ ። ነገር ግን ከእግዚአብሔር ቃል እንደምናነበው ነብያት እግዚአብሔር ከሰጣቸው አላሳነሱም አልጨመሩም ። ዛሬ የእግዚአብሔርን ድምጽ የምንሰማው በረጅም ትንቢት ውስጥ ብቻ አይደለም ። ነገር ግን እግዚአብሔር በጥቂቱ በመናገር መጠገንን ፣ መፈወስን ይሰጠናል ።

ከአምስት ዓመት በፊት ጥቂት ወንድሞች ሆነን በአንድ የመናፈሻ ሥፍራ ስንጸልይ አንድ አጭር ትንቢት ተነገረ ፤ ቃሉም የሚለው «ለብዙ ሰዎች በረከት አደርጋችኋለሁ» ነበር ። አንድ ዓረፍተ ነገር ነው ። ነገር ግን ከእግዚአብሔር የመጣ መልእክት ነበር ። በዚያን ጊዜ ቤተ ክርስቲያን በስደት ላይ ነበረችና የጌታን ወን

ጌል የት ቆመን ሰብከን ለብዙዎች በረከት እንሆናለን? የሚል ጥያቄ በሁላችን አእ ምሮ ሳይመጣ አልቀረም ፤ ነገር ግን በማንኛችንም ዘንድ ከመሠረተ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን ወንድሞች ጋር በመሥራት ለብዙዎች በረከት እንሆናለን ብለን አልገ መትንም ። ዛሬ ከአምስት ዓመት በኋላ የዚህች ቤተ ክርስቲያን መጋቢ ሆኜ ራሴን ሳገኘው በእግዚአብሔር ሥራ እደነቃለሁ ። እግዚአብሔር በዚህም በዚያም መንገድ ይሠራል ሰው ግን አያስተውልም ።

ሰዎች ለትንቢታቸው መርዘም ሁለት ችግሮች አሉ ። ፩ኛ/ ትንቢት የሚናገ ረው ሰው የተሰጠው ቃል አጭር ሆኖ ሳለ ያንኑ ቃል በመደጋገም ይናገራል ። ምና ልባት ሃሳቡን በሌላ ቃላት ቢናገረውም የሚደግመው ያንኑ ሃሳብ ነው ። የእግዚ አብሔር መንፈስ እንድንደግመው ካልተናገረን በስተቀር ሃሳቡን ሆነ ቃሉን መደጋገም አይጠቅምም ። በዚህ ላይ ሳይጠቀስ የማይታለፈው ወይም ይህ ስጦታ ያላቸው ሊገነዘቡ የሚገባው ቃሉ በታላቅ የመንፈስ ቅዱስ ኃይል ወደ ክርስቲያኑ ሲመጣ በነፍስና በአጥንት ውስጥ እንደ ሚነድ እሳት መሆኑን ነው ። ስጦታው ያለው ክርስቲያን የትንቢቱ ቃል በውስጡ በታላቅ ኃይል ሲያስተጋባ የትንቢቱን ቃል ይናገራል ። ከተናገረም በኋላ ያንኑ ድምጽ በውስጡ ሊሰማ ይችላል ። ይህ የሚሆንበት የትንቢቱ ቃል በመንፈስ ኃይል የተሞላ ስለሆነ ነው እንጂ ያንኑ ቃል ተነስቶ መናገር ስላለበት አይደለም ። ብዙውን ጊዜ ይህ የሚሆነው ክርስቲያኑ ስጦ ታውን በተቀበለ ሰሞን ነው ። ፪ኛ/ አንዳንድ ሰዎች በተነበዩ ቁጥር ሳይናገሩት የማ ያልፉት ዓረፍተ ነገር አላቸው ። ዛሬ በሀገራችን ካሉት ሰባኪዎች አንዱ ድሮ ትን ቢት በሚናገርበት ጊዜ ሳልናገረው የማላልፈው አንድ ጥቅስ ነበር አለ ። እርሱም በትንቢተ ሚልክያስ ላይ ያለው «እንደ ምድጃ እሳት የሚነድ ቀን ይመጣል» የሚለው ነው ። እንግዲህ ሌላውም ከመጽሐፍ ቅዱስ ሆነ ከራሱ ሳይጠቅሰው የማያልፈው ዓረፍተ ነገር ካለ እግዚአብሔር የሰጠው አጭር መልእክት ሆኖ ሳለ ተናጋሪው ስለ ሚጨምርበት ይረዝማል ። ስለዚህ የትንቢት ስጦታ ያላቸው ክርስ ቲያን እህቶችና ወንድሞች እግዚአብሔር የሰጣቸውን ብቻ መናገር ይኖርባቸዋል ። ሚክያስ ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ይሆነናል ። «ሕያው እግዚአብሔርን! አምላኬ የሚለውን እርሱን እናገራለሁ» ዜና መዋልዕ ካልዕ ፲፰ ፣ ፲፫ ፤

፬. ትንቢት በምናቀርብበት ጊዜ ሁከት አለመፍጠር ፤

ሁልጊዜ ሁከት የሚፈጥሩት አድማጮች ምዕመን ብቻ አይደሉም ። አንዳን ዴም ተናጋሪው ችግር የሚሆንበት ጊዜ አለ ። ይህም የሚሆነው ሕዝቡ ለማዳመጥ በፍጹም ጸጥታ ሳለ ተናጋሪው አስፈላጊ ባልሆነ በታላቅ ድምጽ መተንበይ ይጀ ምራል ። በእውነት ለሚያደምጥ ጩኸት እንጂ ትንቢት አይመስልም ። ተናጋሪውም እጅግ ስለሚጮኸ በዚያው ድምጽ ሊቀጥል አይችልም ። ማሃል ላይ ሲደርስ ጉሮሮው ይዘጋል ወይም ትን ይለዋል ወይ ጉሮሮው ስለታፈነ ሁሉን ረስቶ መሳል ይጀም ራል ። ይህ ሁሉ የታየ ነገር ነው ። እንግዲህ እዚህ ላይ ማሰብ የሚገባን ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ ስብሰባው የመጡ ሰዎች መኖራቸውን ነው ። ከትንቢቱ ሊጠቀሙና

ሊነኩ ሲችሉ ባዩት ነገር ስቀውና አፌዘው ሁለተኛ ወደ ጸሎት ቤት ለመሄድ መቼም ቢሆን ፈቃደኛ አይሆኑም ። ለዛውም ደግሞ «መንፈስ ቅዱስን የሰደበ አይ ሠረይለትም» የሚለውን ጥቅስ እንጠቅስባቸዋለን ። መንፈስ ቅዱስን ያሰደብን እኛ ስንሆን እርግማቱን ከእኛው ብንጀምር ይሻላል ። በአሥር ሰዎች መካከል ትንቢት የሚናገር በአንድ ሺህ ሕዝብ ፊት እንደሚናገር ያህል ድምጹን ከፍ ማድረግ አይኖ ርበትም ። ምናልባት ብዙ ሕዝብ በተሰበሰበበት መልእክት ቢሰጠን ወደፊት በመሄድ ከመሪው ፈቃድ በመጠየቅ በድምጽ ማጉያው መልእክቱን ለማስተላለፍ ይችላል ።

በዚሁ አንጻር መታየት ያለበት በሰውነት የሚደረገው እንቅስቃሴ አስፈላጊ አለመሆኑን ነው ። አንዳንዶች ሲተነብዩ የተቀመጡበትን ወንበር ካልደበደቡ እንገታቸውን ካላሽከረከሩ መተንበይ የሚቻል አይመስላቸውም ። እኔ እንዳለፍኩ በት ልምምድ ከሆነ አንገት ማሽከርከሩና ወንበር መደብደቡ ትንቢቱን ሞቅ የሚ ያደርግ ይመስላል ። የዛሬ አሥራ አንድ ዓመት ስወዘውዘው የነበረ ወንበር እስከ አሁን ተጣሞ ለምስክር ይገኛል ። እንደ እውነቱ እንዲህ ያለው ነገር ሁከት ከመፍ ጠሩ በስተቀር ጥቅም አይሰጥም ። እግዚአብሔር የሰላም አምላክ እንጂ የሁከት አምላክ አይደለም ።

፭. ስጦታውን ለግል ጉዳይ አለመጠቀም ፤

እልፎ አልፎ የሚታየው ስህተት ስጦታውን ለግል ጉዳይ መጠቀሚያ መሆኑ ነው ። ስለ ትዳር ፣ ስለ ሥራ ፣ ስለ ገንዘብ ጉዳይ የሚነገሩ ትንቢቶች አደገኛ ናቸው ። አንዳንድ ክርስቲያኖች የእግዚአብሔርን ፈቃድ በአንዳንድ ግላዊ ጉዳዮች ላይ ለማወቅ ስጦታው ካለው ክርስቲያን ጋር ይጸልያሉ ። ዓላማው በትንቢት ስጦታ አማካኝነት ከእግዚአብሔር ለመስማት ነው ። ፍጹም ስህተት ነው ። ትንቢት በልባችን የተገለጸውን ያረጋግጥልናል እንጂ ለመመሪያ አንጠቀምበትም ። ይህም በእግዚአብሔር ቃል ግልጽ ሆኖ የሚታይ ነው ፤ ለማስረጃ ያህል በሐዋ. ፲፫ ፣ ፪ ያለውን እንመልከት ፣ «በርናባስንና ሳኦልን ለጠራኋቸው ሥራ ለዩልኝ» የሚል ትንቢት ተነገረ ። ይህ ትንቢት በርናባስን ሆነ ሳኦልን የሚያስደነግጥ አልነበረም ። ምክንያቱም ቀደም ብሎ ጥሪውን ሰምተው ነበር ። ትንቢቱ ጥሪውን አረጋገጠላ ቸው ።

ነገር ግን በትንቢት ስጦታ የእግዚአብሔርን ፈቃድ ለማወቅ የሚፈልግና ለመ መራት የሚወድ ቢኖር ራሱን ከፈተና ላይ ከመጣሉም ሌላ ፈተናው እግዚአብሔር በኃላፊነት የማይጠየቅበት ነው ።

ለ/ «ሁሉን ፈትኑ» ትንቢትን ማድመጥና መመርመር

ባለፉት ገጾች ስለ ትንቢት መናገር አንዳንድ ነጥቦችን በመጥቀስ አብራርቻ ለሁ ። በዚያው አንጻር እንዴት ትንቢት መስማት እንዳለብንና ትንቢትን ስለመመ ርመር መነጋገር አስፈላጊ ነው ።

ከሁሉ አስቀድሜ ትንቢትን እንዴት ማድመጥ እንደሚገባን መነጋገር ይኖርብናል ። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ሲገለጡ ሥርዓት የሚያፈርሱ ተናጋሪዎች ብቻ ሳይሆኑ አድማጭ ምዕመናኖችም ጭምር ናቸው ። ብዙ ጊዜ በመሪዎች እንደ ተገለጠው ትንቢት ሲነገር ሃሌ ሉያ በማለት የሚያስተጋባው የምእመን ድምጽ አስፈላጊ ካለመሆኑም በብዙ አቅጣጫ ችግር ይፈጥራል ። ፩ኛ/ ተናጋሪው አንድ ቃል ሲናገር ምዕመኑ በሃሌሉያና በአሜን የሚያስተጋባ ከሆነ ክርስቲያኑ ወደ እግዚአብሔር ከመመልከት ወደራሱ እየተመለከተ ቀስ በቀስ ከመንፈስ ቁጥጥር በመውጣት በስሜት በመሞላት ብዙ ነገር ከሥጋው ይጨምራል ። ፪ኛ/ ትንቢቱን ለማድመጥ የሚፈልጉ ክርስቲያኖች የተናጋሪው ድምጽ በሃሌሉያና ፥ በአሜን ፥ ስለሚዋጥ ለማድመጥም ሆነ ለመመርመር አይቻልም ። እንግዲህ ይህንና ሌሎች ችግሮችንም የሚፈጥር ከሆነ ምዕመን በፍጹም ሊያስተካክሉት የሚገባ ነገር ነው ። አንዳንዶች ገና ተናጋሪው ትንቢቱን ሲጀምር የጀመረውን ዓረፍተ ነገር ሳይጨርስ መጮህ ይጀምራሉ ። አንዳንዶች ስጦታው ያላቸው እንዲህ ዓይነቱ ሁከት ሲነሳ የተሰጣቸውን መልእክት ሳይጨርሱ ይቀመጣሉ ምክንያቱም በሚሆነው ሁከት መንፈሳቸው ስለሚረበሽ ነው ።

እጅግ አድርጌ የምፈራው ይህን ሁከት ሰይጣን እንዳይጠቀምበት ነው ። በአንዳንድ ሥፍራ እንደታየው ክርስቲያኖች ያልሆኑ ጌታን ያልተቀበሉ ፥ ነገር ግን በአጋንንት መንፈስ የተሞሉ ተነስተው እርግማንና ፍርድ የተሞላበት ትንቢት ሲናገሩ ተሰምተዋል ። በፍጹም ከኃላፊነቱ ለመሸሽ አንችልም ። የእግዚአብሔር ቃል ሁሉ ይታነጹ ዘንድ በአግባብና በሥርዓት ይሁን ይላል ። በአግባብና በሥርዓት የምናደርገው ነገር ሰዎችን ይማርካል ። በእውነት እግዚአብሔር በመካከላቸው ነው ብለው እግዚአብሔርን ያከብራሉ ። በአንዳንድ ትላልቅ ስብሰባ ላይ በመካፈላችን የማይደሰቱ ሰዎች አሉ ምክንያቱም ሁከት ፈጣሪዎች በመባል በመታወቃችን ነው ። እነዚህ ጴንጤዎች መጡብን ከመባል መጡልን መባሉ የተሻለ ነውና የእግዚአብሔርን የጸጋ ስጦታዎች በአግባብ በመጠቀም ሌሎች ወንድሞቻችንን ለዚህ በረከት እንማርካቸው ።

እንዴት ትንቢቶችን ማድመጥ እንደሚገባን ከተረዳን ትንቢቶች ከእግዚአብሔር እንደሆኑ ወይም እንዳልሆኑ እንዴት ማወቅ እንችላለን? የሚለውን ሃሳብ እንነጋገርበት ብዙ ክርስቲያኖች እንደሚመስላቸው መለየት የሚችሉ ወይ የሚገባቸው የመናፍስት መለየት ስጦታ ያላቸው ብቻ ናቸው ብለው ያስባሉ ። ነገር ግን የእግዚአብሔር ቃል ይህን አያስተምረንም ። ቃሉ የሚለው «ወዳጆች ሆይ ፥ መንፈስን ሁሉ አትመኑ ፥ ነገር ግን መናፍስት ከእግዚአብሔር ሆነው እንደ ሆነ መርምሩ» ፩ ዮሐ. ፬ ፥ ፩ ፤ የጌታ የሆኑ ሁሉ በጉባዔው የተቀመጡት ለመመርመር፥ ለመለየት ሥልጣን አላቸው ። ፩ ቆሮ. ፲፬ ፥ ፳፱ ፥ ፩ ተሰሎ. ፭ ፥ ፲፱ ስለዚህ እያንዳንዱ ክርስቲያን ትንቢቶች ሆኑ መገለጦች ወደርሱ ሲመጡ መመርመር ፥ መለየት አለበት ።

እንዴት ትንቢት መናገር ይገባናል የሚለውን ሃሳብ ከተነጋገርንበት በመጨረሻ ልንነጋገርበት የሚገባ ነጥብ እንዴት ትንቢትን መመርመር እንደሚገባን ነው ።

አስቀድሜ እንዳልኩት ትንቢትን መለየት የተሰጠው መናፍስት መለየት ላላቸው ብቻ ሳይሆን ለእያንዳንዱ ክርስቲያን ነው ። የእግዚአብሔር ቃል ከሁሉ በላይ ነው ። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል የሚሰጠን የመፈተኛ ቁልፎች አሉ ። እነዚህንም በየተራ በመጥቀስ እንነጋገርባቸዋለን ።

፩/ <u>የሚለያይ ትንቢት ከእግዚአብሔር አይደለም ፤</u>

የእግዚአብሔር ቃል በየትም ሥፍራ የሰዎችን መለያየት የቤተ ክርስቲያንን መከፋፈል አይደግፍም ። ስለዚህ ከተነገረው ትንቢት የተነሳ መለያየት ፥ መከፋፈል የተፈጠረ እንደሁ ያን ትንቢት አንቀበለውም ። ጌታ ኢየሱስ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ አሥራ ሰባት ከጸለየው ጸሎት የምናነበው አንድ ነገር ስለ ክርስቲያኖች አንድነትና ፍቅር የጸለየው ነው ። «አንተ አባት ሆይ! በእኔ እንዳለህ እኔም በአንተ ፥ እነርሱ ደግሞ በእኛ አንድ ይሆኑ ዘንድ እለምንሃለሁ ። እኛም አንድ እንደሆንን አንድ ይሆኑ ዘንድ........» ዮሐ. ፲፯ ፥ ፳—፳፩ ፤ የሚያለያይ ትንቢት ልንመለከተውና ልናስተውለው የሚገባው በቤተ ክርስቲያን ደረጃ ብቻ ሳይሆን በግለሰብም ደረጃ ነው ። ባልና ሚስትን የሚያለያይ ፥ በሚፋቀሩ መካከል መለያየት እንዲሆን የሚነገር ትንቢት ተቀባይነት ሊኖረው አይገባም ።

ምንም ጊዜ ቢሆን እግዚአብሔር አንድነትና ፍቅርን እንጂ ጥላቻ ፥ ጠብን መለያየትን የሚደግፍ አይደለም ።

፪/ <u>ፍርድ የተሞላበት ትንቢት ከእግዚአብሔር አይደለም ፤</u>

ትንቢት ለቤተክርስቲያን የተሰጠ ክርስቲያኖች የሚታነጹበት ስጦታ ነው ። ይህ ሆኖ ሳለ ትንቢት ክርስቲያኖችን የሚያወግዝና የፍርድ ቃል የተሞላበት ከሆነ ልንቀበለው አይገባም ። ጳውሎስ «በክርስቶስ ኢየሱስ ላሉት አሁን ኩነኔ የለባቸውም» ሲል ይናገራል ። ሮሜ. ፰ ፥ ፩ ፤ እግዚአብሔር በትንቢት ስጦታ አማካኝነት ቤተ ክርስቲያንን እንደሚገስጽ ፥ እንደሚመክርየተረጋገጠ ነው ። ይሁን እንጂ ትንቢቱ በግሳጼ ቢጀመር በማጽናናት መጨረስ ይኖርበታል ። እግዚአብሔር ሰብሮ የሚጠግን እንጂ ሰብሮ የሚተው አይደለም ። ለዚህም በትንቢተ ሆሴዕ ፮ ፥ ፩—፪ ያለውን መመልከት በቂ ነው ። «ኑ ወደ እግዚአብሔር እንመለስ እርሱ ሰብሮናልና እርሱም ይፈውሰናል ፥ እርሱ መትቶናል እርሱም ይጠግነናል ። ከሁለት ቀን በኋላ ያድነናል ፥ በሦስተኛውም ቀን ያስነሳናል ፥ በሕይወትም እንኖራለን» ይላል ። በተለይ ነብዩ ኤርምያስ ለአገልግሎት በተጠራበት ጊዜ ከእግዚአብሔር የተሰጠውን ቃል በጣም አስገራሚ ነው ። «እግዚአብሔርም እጁን ዘርግቶ አፌን ዳሰሰ ። እግዚአብሔርም እነሆ ቃሌን በአፍህ ውስጥ አኑሬአለሁ ። እነሆ ትነቅልና ታፈርስ ዘንድ ታጠፋና ትገለብጥ ዘንድ ፥ ትሠራና ትተክል ዘንድ በአሕዛብና በመንግሥታት ላይ ዛሬ አድርጌሃለሁ» ኤር. ፩ ፥ ፱—፲ ፤ ከዚህ ጥቅስ እንደምንረዳው የኤርምያስ አገልግሎት የማፍረስ ፥ የመገልበጥ የመንቀል ነው ። ምንም እንኳን በግሳጼና በፍርድ የጀመረ ቢሆንም የሚደመድመው በመሥራትና በመትከል ነው ።

እንግዲህ በአጠቃላይ ስንመለከት እግዚአብሔር ልጆቹን ይገስጻል ። ይሁን እንጂ በዚያው መጠን ያጽናናል ይገነባል ። እንግዲህ ይህ ከሆነ በፍርድ ጀምሮ በፍርድ የሚጨርስን ትንቢት እንቀበልም ፤ እግዚአብሔር የመረጣቸውን ማን ይከሳቸዋል?

፫/ እግዚአብሔር የማይከበርበት ትንቢት ተቀባይነት የለውም ፤

የትንቢቱ ቃል ማንን ከፍ የሚያደርግ ነው ። ወይም ወደ ማን የሚያተኩር ነው? ምንም ጊዜ ትንቢትን በሰማን ጊዜ ልንጠይቀው የሚገባ ነው ። አንዳንድ ትንቢቶች ጌታን የሚያከብሩ ፥ ወደ ጌታ እንድንመለከት የሚያደርጉን ሳይሆኑ ተናጋሪውን ወይም ሌላ ሰው የሚያወድሱ ይሆናሉ ። ጌታ ኢየሱስ ስለ መንፈስ ቅዱስ ሲናገር «እርሱ በመጣ ጊዜ ያከብረኛል» ብሏል ። ስጦታዎች ሁሉ የስጦታው ጌታ የሆነውን ኢየሱስን የሚያከብሩ መሆን አለባቸው ።

፬/ የትንቢቱ መልእክት የተጨበጠ መሆን አለበት ፥—

አንዳንድ ትንቢቶች የተጨበጠ መልእክት የላቸውም ፤ አይዟችሁ ፥ በርቱ ፥ ከሚል መልእክት አያልፍም ። እርግጥ ተናጋሪው በተቀደሰ አእምሮ ስለሚናገር የሚናገረው ከመጽሐፍ ቅዱስ የተወሰኑ ጥቅሶችን ሊሆን ይችላል ። ቃሉ አይጐዳም ። በሌላ አንጻር ለጉባዔው ጥቅም አይሰጥም ። የሚያስፈልገን መጽናናት ሆነ ምክር ከእግዚአብሔር የመጣ እንደሚፈስ ዘይት የሆነ ወይም ሁለት አፍ እንዳለው ሰይፍ መሆን አለበት ።

፭/ ትንቢት ሁሉ ከእግዚአብሔር ቃል መስማማት አለበት ፥—

ይህ ከሁሉ የላቀውና የበለጠው ሚዛን ነው ። ጴጥሮስ ሲናገር «ከእርሱም ይልቅ የጸና የትንቢት ቃል አለን» ይላል ፪ ጴጥ፥ ፩ ፥ ፲፱ ፤ ትንቢት ሆነ መገለጥ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ተፈትኖ ማለፍ አለበት ። ይህ የጸና የትንቢት ቃል ማለት መጽሐፍ ቅዱስ በብዙ ተፈትኖ ያለፈ ከወርቅና ከብር ይልቅ የነጠረና የጠራ ነው ።

እንግዲህ ከብዙ በጥቂቱ እነዚህ የመመዘኛ ቁልፎች እጅግ ጠቃሚዎችና ስጦታው ያላቸው ሰዎች ድካም የሚያተኩርበት ነው ።

ምዕራፍ ፲፩ ፤

የመገለጥ ስጦታዎች

እውቀት መናገር ፥ ጥበብ መናገር ፥ መናፍስት መለየት ፤

የእውቀት መናገርና የጥበብ መናገር ስጦታዎች የሚገናኙበት ብዙ አቅጣጫ ስላለ ሁለቱን ባንድነት ስንመለከታቸው መናፍስት መለየትን ስጦታ ብቻውን እንመለከተዋለን ።

የእውቀት መናገር ስጦታ ሰማያዊ መገለጥ ስለ አለፈው ስለ አሁኑ ፥ ስለ ወደ ፊቱ ፥ የሚገልጥ ነው ። ይህ በትምህርት የሚገኝ ወይም በሰው አእምሮ የሚደረስበት ሳይሆን በዚያ ወቅት መንፈስ ቅዱስ ስጦታው ለተሰጠው የሚገልጠው ነው ። ስጦታው ክርስቲያኑ እንዴት እንደሚጸልይ ሌሎችን እንዴት እንደሚረዳ ያሳየዋል ።

ጥበብን የመናገር ስጦታ በእውቀት መናገር ስጦታ አማካኝነት የተሰጠውን እንዴት ፥ መቼ እንደሚገልጸው የሚሰጥ ጥበብ ነው ። ብዙ ጊዜ ጥበብን መናገር ከእውቀት መናገር ጋር አብሮ ይሰጣል ። ይህም ማለት በእውቀት መናገር ስጦታ በኩል የተሰጠንን ይዘን መሮጥ ሳይሆን መቼ? እንዴት? እንደምንገልጸው መጠበቅ አለብን ፤ በዚያው ወቅት ጥበብን መናገር ይሰጠናል ።

እውቀት ፥ ጥበብ ፥ የሚሉት ቃላት በብዙ አቅጣጫ ሊተረጐሙ የሚችሉ በመሆናቸው ትክክለኛውን ትርጉም ለመስጠት እርግጠኛ መሆን አለብን ። ቃሉ የእውቀት ስጦታ የጥበብ ስጦታ አይደለም ነገር ግን ቃሉ የሚለው የእውቀት መናገር የጥበብ መናገር ስጦታ ነው ። «መናገር» የሚለው ቃል በትርጉሙ ላይ ታላቅ ለውጥ ያመጣል ። ምክንያቱም «መናገር» የሚለው ቃል ስጦታ ያለው መንፈስ በሰጠው ወቅት በመንፈስ ቅዱስ አንድ ዓይነት መገለጥ እንደሚያመጣ የሚገልጽ ነው ። እውቀት ወይም ጥበብ ብለን ስንናገር አራት ዓይነት እንዳሉ ለመግለጽ ይቻላል ።

፩. የሰው ጥበብ ወይም እውቀት ፥ ይህ በዓለም ያለው ጥበብና እውቀት ሲሆን ከጊዜ ወደጊዜ እየጨመረ የሚሄድ ነው ። በዳንኤል መጽሐፍ ላይ በግልጽ እንደተነገረው «ብዙዎች ይመራመራሉ እውቀትም ይበዛል» ዳን ፲፪ ፥ ፬ ፤ ሐዋርያው ጳውሎስ ስለዚህ ጥበብ ሲናገር «ለፍጥረታዊ ሰው የእግዚአብሔር መንፈስ ነገር ሞኝነት ነውና አይቀበለውም ። በመንፈስም የሚመረመር ስለሆነ ሊያውቀው አይችልም ። ምድራዊ ጥበብ ወደ ሰማያዊ ጥበብ ሊያደርስን አይቻልም ። ምክንያቱም መንፈሳዊ እውቀት ማለት የጌታን አእምሮ መያዝ ነው ። «እኛ የክርስቶስ ልብ አለን» ስለዚህ

የእውቀት መናገር ስጦታ በጥረታችን ከምናተርፈው ምድራዊ ዕውቀት ጋር ግንኙነት የለውም ፤ ስጦታውም በዚህ አንፃር ሊተረጐም አይችልም ።

፪. ለርኩሳን መናፍስት ራስን አሳልፎ በመስጠት የሚገለጽ ጥበብ ፤

ወይም እውቀት አለ ፡— ምንም ጊዜ ቢሆን ሰይጣን መንፈስ ቅዱስን ለመቅዳት ለመኰረጅ ይፈልጋል ። አንዳንድ ሰዎች ራሳቸውን ለርኩሳን መናፍስት አሳልፈው በመስጠት አንዳንድ መገለጦችን ይሰጣሉ ፤ እንዲህ ዓይነቱ መገለጥ አደገኛ ከመሆኑም በላይ የሰውየውን ሕይወት የሚያጠፋ ነው ።

፫. መንፈሳዊ እውቀት ፡— ይህ በግል እግዚአብሔርን በኢየሱስ ክርስቶስ በኩል ማወቅ ነው ። የሐ. ፲፯ ፣ ፫ ፣ ፊሊ. ፫ ፣ ፲ ። ይህም እውቀት ሰማያዊ ሲሆን በመንፈስ ቅዱስ በመሞላትና የእግዚአብሔርን ቃል በማጥናት የሚገኝ ነው ። ይህንንም የሚተካ ምንም የለም ። መዝ. (፩፻፫) ፯ ፣ ዘፀ. ፴፫ ፣ ፲፫ የዚህ ዓለም ጥበብና እውቀት እየሰፋና እየበዛ ሲሄድ በዚያው መጠን ጌታም ለሚወዳቸው የበለጠውን እውቀትና ጥበብ ይሰጣቸዋል ። ስለዚህ ኢሳያስ በትንቢቱ ሲነግረን «ውሃ ባሕርን እንደሚከድን ምድር እግዚአብሔርን በማወቅ ትሞላለች» ይላል ። በመጨረሻው ዘመን እግዚአብሔር ከቃሉ የሚገልጽልን ብዙ ነገሮች አሉ ። ምን ዓይነት አስደናቂ ጊዜ ነው የሚመጣው? የዚህ ዓለም ጥበብ አልፎ የእግዚአብሔር ጥበብ ለዘላለም ሲኖር ። (ማቴ. ፳፬ ፣ ፴፭—፴፮ ፣ ፩ ጴጥ. ፩ ፣ ፳፭)

፬. አራተኛው ስጦታው ሲሆን ፣ «እውቀትን የመናገር ስጦታ» ነው ። የዚህን ስጦታ ትክክለኛ ትርጉም ከመስጠቴ በፊት ፣ አንዳንዱ እንደታየው ትክክለኛ ያልሆነውን ትርጉም በመስጠት ብጀምር ይሻላል ። የእውቀት መናገር ስጦታ አንድ ነገር ይሆናል ወይም ይደርሳል ብሎ መገመት አይደለም ፣ ወይም በአጠቃላይ እንዲህ ነው ብሎ መናገርም አይደለም ። ነገር ግን የእውቀት መናገር ስጦታ ክርስቲያኑ መንፈስ በሰጠው መገለጥ የተሰወረውን የሚገልጥበት ፣ ሊመጣ ያለውን የሚናገርበት ፣ ለችግር መፍትሄ የሚያመጣበት ስጦታ ነው ።

የመጽሐፍ ቅዱስ ማስረጃዎች ፤

በመጽሐፍ ቅዱስ የእውቀት ስጦታ በግልጽ ሲሠራ የታየበት ብዙ ሥፍራዎች አሉ ። ከእነዚህም መካከል አንዳንዶች ጠቀስ ጠቀስ በማድረግ እልፋለሁ ።

ሳኦል የጠፉት የአባቶቹን አህያዎች ለመፈለግ ወደ ሳሙኤል መጣ ። ሳሙኤልም በእውቀት ስጦታ አህዮቹ መገኘታቸውን አባቱም እርሱን እንደሚፈልገው ነገረው ። (፩ ሳሙ. ፱ ፣ ፲፱—፳ ፣ ፲ ፣ ፳፩—፳፫) ነብዩ ናታን ስለ ዳዊትና ስለ ቤርሳቤህ ግንኙነት የእውቀት ቃል ስለተሰጠው በዚያው ጊዜም እንዴት ለዳዊት እንደሚገልጽለት ጥበብ ተሰጠው ። (፪ ሳሙ. ፲፪ ፣ ፯—፲፫)

የእውቀት መናገር ስጦታ የግያዝን ግብዝነት አጋለጠ።(፪ ነገሥት ፭ ፣ ፳—፳፯) ኤልሳዕ በአስደናቂ ሁኔታ የሶርያ ወታደሮች የመሸጉበትን ሥፍራ ለእሥራኤል ንጉሥ

ይነግር ነበር ። እግዚአብሔር በዚህ ስጦታ አማካኝነት እሥራኤልን አዳነ ። በመጀመሪያይቱ ቤተ ክርስቲያን ይህ ስጦታ በሚገባ ሲሠራ እናያለን ።

ሐናንያና ሴጲራ ለእግዚአብሔር ሊሰጡ ካላቸው ከፍለው ቢያመጡ በእውቀት ስጦታ ሥራቸው ተገለጠ፤ሐናንያ የሚባል ሌላ ክርስቲያን ስለ ሳኦል (ጳውሎስ) መለወጥ በራዕይ ተመለከተ ። በተገለጠለት ራዕይ ሳኦል የነበረበትን ሥፍራ መንፈስ ቅዱስ በሚገባ ገለጠለት ። ሐናንያም መንፈስ እንዳመለከተው ወደዚያ ሥፍራ ሄዶ ለጳውሎስም ጸለየለት በዚያው ጊዜ ሳኦል ጳውሎስ ተፈወሰ (ከዐይኑ ቅርፊት ወደቀ) በመንፈስ ቅዱስ ተሞላ ። ጴጥሮስ በኢዮጴ ሳለ በእውቀት ስጦታ አማካኝነት ሦስት ሰዎች ከነበረበት ቤት መግቢያ ሆነው እርሱን እንደሚፈልጉ አወቀ ምንም ሳይጠራጠር ተነስቶ ከእነርሱ ጋር እንዲሄድ መንፈስ አመለከተው ሐዋ. ፲ ፣ ፲፯—፳፫ እዚህ ላይ ልናስተውል የሚገባን ነገር ሐናንያ ጴጥሮስም መገለጥን ያገኙት በራዕይ ነው ፤ የእውቀት ስጦታ ወደ ሰዎች የሚመጣው በተለያየ መንገድ ነው። ወደ አንዳንዶች በራዕይና በህልም መልክ ሲመጣ ሌሎች ከመቅጽበት መገለጥ በማግኘት እግዚአብሔር በሰጣቸው ጥበብ መገለጡን ለጉባዔው ሆነ መልእክቱ ለመጣለት ሰው ይናገራሉ ።

እግዚአብሔርን በጣም አድርገን የምናመሰግነው ስጦታው ዛሬም ስለሚሠራ ነው ። ለዚህም ብዙ ማስረጃዎችን ለማቅረብ ይቻላል ። ፀሐፊው ከተለማመዳቸው ልምምዶች መካከል አንድ ብቻ ያቀርባል ። እንደ ኢ. አ. በ፲፱፻፸፰ ዓ. ም. በተደረገልኝ ጥሪ ከእንግሊዝ ሀገር ወደ ኢጣሊያ በመሄድ ብዙ ስብሰባዎችን ባደረኩበት ጊዜ በአንድ ስብሰባ ላይ የሆነውን ብናገር ደስ ይለኛል ። ለመጀመሪያ ጊዜ በአንድ ቤተ ክርስቲያን ባደረኩት ስብሰባዎች በአንደኛው ላይ ምን እንደምሰብክ ግራ ገብቶኝ በጸልይ የስብሰባው ጊዜ ደረሰ ። ግራ እንደተጋባሁ የምሰብክበት ሰዓት ደረሰና መጽሐፍ ቅዱስን ገልጬ ወደ አእምሮዬ በመጣ ጥቅስ ላይ ሰበኩ ፤ ለጥቂት ጊዜ እንደተናገርኩ የእውቀት ቃል ወደ አእምሮዬ መጣ ፣ ይህም መገለጥ «በጉባዔውመካከል የጀርባዋ አጥንት ላይ በሽታ ያለባት ሴት እንዳለችና እርሷም ከዚህ በፊት ኃኪም ቤት ሄዳ በተነሳችው ኤክስሬይ ላይ በሽታዋ ግልጽ ሆኖ አልታየም ነበር ። በዚህም ተስፋ ቆርጣ የምትኖር ሴት ነበረች ይህን በተናገርኩ ጊዜ ይህች ክርስቲያን ሴት ወደፊት ወጣች ። ይህ ታሪክ የእርሷ መሆኑን ተናገረች እግዚአብሔርም በድንቅ ሁኔታ ፈወሳት ። ይህን የመሰሉ ብዙ ታሪኮችን ለማቅረብ ይቻላል ። ስለ ታላቅ ሥራው መንፈስ ቅዱስ የተመሰገነ ይሁን ።

ሀ/ ጥቅሙና አጠቃቀሙ ፤

«የእውቀት መናገር» ስጦታ እጅግ አስፈላጊና ለቤተ ክርስቲያን ጠቃሚ ነው ። በዚያው መጠን ብዙ ጥንቃቄ ትምህርት ሊሰጥበት የሚያስፈልግ ስጦታ ነው ። ይህ ስጦታ በአግባቡ በትክክለኛው ጊዜ ሥራ ላይ ካልዋለ ቤተ ክርስቲያንን ከማነጽ ይልቅ ያፈርሳታል ። ይህ ስጦታ ብዙ ታላላቅ ሰዎች ተጠቅመውበት ለእግዚአብሔር መንግሥት ብዙ ፍሬ አፍርተዋል ። ስለዚህ ስጦታው ስለሚሰጠው ጥቅምና ስለ አጠቃቀሙ በአጭሩ እንመልከት ።

የእውቀት መናገር ስጦታ የወደፊቱን የሚገልጽ ፣ የሰዎችን ችግርና መፍትሄውን የሚሰጥ ነው ። በተጨማሪም የሰዎችን በሽታ በመግለጥ ሰዎች ካለባቸው ደዌ ሆነ በሽታ እንዲፈቱ ያደርጋል ። ምንም ጊዜ ቢሆን መገለጡ መፍትሄን ይዞ መምጣት አለበት ። ይህ በመጽሐፍ ቅዱስ ግልጽ ሆኖ የሚገኝ እውነት ነው ። በሽታው ወይም ችግሩ ሲገለጽ ፈውሱ ወይም የችግሩን መፍትሄ እግዚአብሔር አብሮ ይሰጣል ። እንግዲህ ስጦታው የሚሰጠው ዋና ጥቅም ይህ ነው ።

ስለ ስጦታው አጠቃቀም ልንረዳቸው የሚገቡ ነጥቦች አሉ ። ከእነዚህም መካከል ዋናዎቹን እንመለከታለን ፡—

፩. <u>ሁልጊዜ መገለጥ ወደ ክርስቲያኑ አይመጣም</u> ፡— ስጦታው ያላቸው ሆኑ ሌሎች ክርስቲያኖች መረዳት ያለባቸው ስጦታው ያለው ሰው በፈለገ ጊዜ ወይም በተጠየቀ ጊዜ ሁሉ መገለጥ ሊሰጥ እንደማይችል ነው ። አንዳንድ ጊዜ ክርስቲያኖች ስጦታው ወዳለው ወንድም ሆነ እህት በመሄድ ለአንዳንድ ችግራቸው መፍትሄ መጠየቅ ፍጹም ስህተት ነው ። ስጦታው ያለውም ክርስቲያን ሌሎች በፈለገ ጊዜ ምስጢርን ሊገልጥ እንደሚችል አድርገው ሌሎች እንዲቀጥሩት የሚያደርጋቸው ድርጊቶች ቢኖሩ ከእግዚአብሔር ቃል ውጭ ነው ። እንደ ነብዩ ኤልሳዕ እግዚአብሔር የተጠቀመበት ሰው የለም ። ነገር ግን ኤልሳዕ እግዚአብሔር ሁልጊዜ የማይገልጥለት ጊዜ ስለነበር ለግያዝ «እግዚአብሔር ያንን ከእኔ ሰውሮታል አልነገረኝምም» አለው ። ነገሥት ካልዕ፤ ፬ ፣ ፳፯ ።

፪. <u>ይህ ስጦታ ለጥቅም እንጂ ለማፍረስ የተሰጠ አይደለም</u> ፡— አስቀድሜ እንደገለጽኩት ስጦታው የሰዎችን ችግር ለመግለጽ መፍትሄውንም ለመስጠት ነው ። ነገር ግን ከዚህ ውጭ የሆነ አጠቃቀም አደገኛ ከመሆኑም በላይ ብዙዎችን ያሰናክላል ። ለዚህ ነው ቀደም ብዬ ስጦታው በበሰለና በእግዚአብሔር ቃል ላይ ጥልቀት ያለው ክርስቲያን ሲጠቀምበት ብቻ ነው ፍሬ የሚሰጠው ያልኩት ። አንዳንዶች እንደሚመስላቸው ስጦታው ለማፍረስ ፣ የሰዎችን ጉድ ለማጋለጥ ፣ ለማዋረድ የተሰጠ አይደለም ።

፫. <u>የሚሰጡ መገለጦች ሁሉ በግልም ደረጃ ሆነ በጉባዔ የሚነገር አይደለም</u> ፣

አንዳንድ መገለጦች ለጉባዔ ሆነ ለግል የሚነገሩ አይደሉም ምክንያቱም እግዚአብሔር የዚያን ሰው ችግር ሆነ ምስጢር የገለጸው ስጦታው ያለው ክርስቲያን ለዚያ ሰው እንዲጸልይለት ነው ።

፬. <u>የእውቀት መናገር ስጦታ የሰው ግምት ወይም አስተሳሰብ አይደለም</u> ፡—

በእውቀት መናገር ስጦታ የሚነገረው በግምት ወይም በጥርጥር የሚደረግ ሳይሆን መንፈስ ቅዱስ በሚሰጠው መገለጥ ነው ። ይህ ስጦታ ያላቸው ሰዎች በመጸለይና ብዙ ከመለማመድ የሚሰጡት መገለጥ ግልጽና ዝርዝር ይሆናል ። አንድ ሰው በጉባዔ ሲሰብክ በጉባዔው መካከል የሆድ በሽታ ያለበት ሰው እንዳለ ቢናገር በእርግጥ ብዙ ሰዎች ይነሳሉ ። ነገር ግን በዝርዝር ስለ ሰውዬው አንዳንድ ነገሮችን ቢናገር እግዚአብሔር ሊፈውሰው የፈለገው ሰው ብቻ ይነሳል ። ስለዚህ በዚህ የሚሰጠው መገለጥ ስጦታ በግምት ወይም በጥርጣሬ ከምንናገረው በላይ የሆነ ምስጢር የሚገልጽ ነው ።

ምንም እንኳን ስጦታው ብዙ ችግሮችን የሚገልጽ ቢሆንም መገለጡ የሚመለከታቸው ሰዎች ሁልጊዜ ይታዘዛሉ ማለት አይደለም ። ስለዚህ ስጦታው ያላቸው ሰዎች ያገኙት መገለጥ እርግጠኛ ከእግዚአብሔር መሆኑን አውቀው ሳለ ለተሰጠው መገለጥ ሰው ባይታዘዝ ተስፋ መቁረጥ አይኖርባቸውም ።

እንግዲህ ከብዙ ባጭሩ ስለ እውቀት ስጦታ ልናውቀው የሚገባ ይህን ነው ። በተረፈ የእግዚአብሔርን ቃል በማንበብና በማጥናት ብዙ ነገሮችን ለማግኘት ይቻላል ።

የእውቀትንና የጥበብ መናገርን ስጦታ አብረን የተመለከትናቸው ስለሆን ስለ ጥበብ መናገር ስጦታ በመደምደሚያ አንድ ነገር መገንዘብ ይኖርብናል ። ምንም እንኳን የጥበብ መናገር ስጦታ ያገኘነውን መገለጥ እንዴትና መቼ ማቅረብ እንደሚገባን የሚገልጽልን ቢሆንም ራሱን የቻለ ሥራ አለው ፤ ከእነዚህም መካከል አንዱ ሕልምና ራዕይን መተርጐም ነው ። ለዚህም ስጦታው የነበራቸውን ዮሴፍንና ዳንኤል እንደ ምሳሌ አድርገን መውሰድ እንችላለን ። ዘፍ. ፵፩ ፣ ፲፬—፵፫ ፣ ዳን. ፪ ፣ ፳፭—፵፭ ፤ በሁለቱም ሰዎች ታሪክ እንደምናነበው በሀገሩ የነበሩ ጠቢባንና አዋቂዎች ሕልሙን ለመተርጐም አልቻሉም ። የእግዚአብሔር ምኝነት ከሰው ጥበብ ይልቃልና በጥበብ መናገር ስጦታ የተሞሉት ዮሴፍና ዳንኤል ምስጢሩን ለመግለጽ ቻሉ ።

<u>መናፍስት መለየት ስጦታ ፤</u>

እንደ ሌሎቹ ስጦታዎች ሁሉ መናፍስት የመለየት ስጦታ በልምምድ ወይም በሰው ጥረት የሚገኝ ሳይሆን የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው ። ይህም ስጦታ በክርስቲያኑ ሕይወት የሚሠራው በመንፈስ ቅዱስ ከተሞላ በኋላ ነው ። እዚህ ላይ ነው የመንፈስ ቅዱስ ሙላት አስፈላጊነቱ ። እርግጥ የእግዚአብሔር ቃል ሁሉን የምንመረምርበት መሣሪያ ነው ። ነገር ግን መንፈሳዊ መልክ ይዞ የሚቀርብ የሰይጣን ሥራ አለ ። ለዚህም ሐዋርያው ጳውሎስ በፊሊጵስዮስ ሳለ የገጠመውን መመልከት በቂ ነው ። ሐዋርያው ጳውሎስና ሲላስ ወንጌልን እየሰበኩ ሲመላለሱ አንዲት ሴት «የመዳንን መንገድ የሚነግሩአችሁ እነዚህ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው» ሐዋ. ፲፮ ፣ ፲፯ በማለት ትናገር ነበር ፤ ይህንንም ደጋግማ ብዙ ቀን አደረገች ፲፮ ፣ ፲፰ ፣ ጳውሎስ የመናፍስት መለየት ስጦታ የነበረው ሰው ስለ ነበር ምንም እንኳን ንግግሩ መንፈሳዊና እውነተኛ ቢመስል ይረብሹት ነበር ። አንድ ቀን እንደተለመደው ይህች ሴት ባለችበት አካባቢ ሲያልፉ «የልዑል አምላክ ባሪያዎች» በማለት ጮኸች ። ጳውሎስ መንፈስ በሰጠው መገለጥ ይህ የሚያናግራት መንፈስ

መንፈስ ቅዱስ እንዳልነበር ለየ ። መንፈሱም ከእርሷ እንዲወጣ በኢየሱስ ስም አዘዘው ፣ መንፈሱም በዚያው ሰዓት ለቀቃት ።

ርኩሳን መናፍስት ለማታለል የሚሞክሩት ኃይማኖታዊ የሆነ መልክ ይዘው በመምጣት ነው ። ጥቅስን በመጥቀስ መንፈሳዊ ቃላትን በመደርደር የእግዚአብሔር ሰዎችን ለማደናገር ይሞክራሉ ። ይህ ሊለይና ሊታወቅ የሚችለው በመናፍስት መለየት ስጦታ ብቻ ነው ። ዛሬም በተለይ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በሚሠራበት አካባቢ ሰይጣን ለማደናገርና በማስመሰል ሕይወታቸውን በተቆጣጠረ ሰዎች በመጠቀም ብዙ ነገር ለማድረግ ይሞክራል ።

የመናፍስት መለየት ስጦታ የክርስቲያኖችን ኅብረት ፣ አንድነት የሚጠብቅ ተቆጣጣሪ ነው ለማለት ይቻላል ። ክርስቲያኖች እግዚአብሔር መገለጥን ሲሰጣቸው ለመናገር ይፈራሉ ። በተለይ መናፍስት መለየት ስጦታ ያላቸው ክርስቲያኖች ስጦታውን በሥራ ላይ ለማዋል ይፈራሉ ። ምክንያቱም ፍርድ መፍረድ ስለሚመስላቸው ነው ። ነገር ግን መጽሐፍ ቅዱስ ሁሉን በእምነት እንድናደርገው ያስተምረናል ። «እንደ እምነታችን መጠን ትንቢት እንናገራለን» ብዙዎች እግዚአብሔር የሰጣቸውን ለመናገር እምነትና ድፍረት ስለሚያንሳቸው ስጦታውን በሥራ ላይ አያውሉትም ። ከላይ እንደገለጽኩት የመናፍስት መለየት ስጦታ የክርስቲያኖችን ኅብረት ይጠብቃል ። ምክንያቱም ሁልጊዜ ችግሩ የሚመጣው ከውጭ ብቻ ሳይሆን ከውስጥም በመሆኑ ነው ። ዛሬ እግዚአብሔር የተጠቀመበት ክርስቲያን ነገ የችግር ምክንያት ሊሆን ይችላል ።

የመናፍስት መለየትን ስጦታ ከብዙ አቅጣጫ ለማየት ይችላል ። ዋናው ግን ቤተ ክርስቲያንን ከልዩ መንፈስ ሥራ ለመጠበቅና ለመከላከል ነው ።

ምዕራፍ ፲፪ ፤

የኃይል ስጦታዎች

ቀደም ብዬ እንደገለጽኩት የኃይል ስጦታዎች የሚባሉት ፈውስ ፣ ተአምራት ፣ እምነት ናቸው ። ብዙ ክርስቲያኖች ስለዚህ ስጦታ ለመረዳትና ለማወቅ ይፈልጋሉ ። ምክንያቱም እጅግ አስፈላጊ ስጦታ በመሆኑ ፣ ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስም በዚህ ምድር በተመላለሰበት ጊዜ ፈውስና ተአምራት ከአገልግሎቱ ተለይቶ አያውቅም ። ለሐዋርያትም የሰጣቸው አገልግሎት በድንቅና በተአምራት የተሟላ ነበር ። የኢየሱስ ተአምራዊ አገልግሎት ዛሬም አላቋረጠም ወደፊትም አያቋርጥም ለዚህም እግዚአብሔር የተመሰገነ ይሁን ።

ሦስቱም ስጦታዎች የኢየሱስን ተአምራዊ ኃይል የሚገልጹ በመሆናቸው በአንድነት እንመለከታቸዋለን ። እግዚአብሔር ድንቅ በሆኑ ሁኔታዎችና መንገዶች ለሰዎች ፈውስን ይሰጣል ፤ ጌታ በእርሱ ለሚያምኑት በሰጠው ሥልጣን «እጆቻቸውን በድውያን ላይ ይጭናሉ እነርሱም ይድናሉ» ብሏል በጌታና በሐዋርያት ሕይወት እንደሚታየው ተአምራትና ፈውስ የተደረገው እጃቸውን በድውያን ላይ በመጫን በቃል በማዘዝ ነው ። ይህ እጅ መጫን መሠረታዊ የሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ስለሆነ ዛሬም ስጦታው ያላቸው እጅ በመጫን ለበሽተኛው ይጸልያሉ ። እጅ መጫን አስማት ወይም ስውር ምስጢር አይደለም ነገር ግን በእግዚአብሔር ቃል የተገለጸና በሚጸልየውና በሚጸለይለት ሰው መካከል የመገናኛ መስመር ነው ። ኢየሱስ ከእጅ መጫን ጋር ብዙ የተለያዩ መንገዶችን ተጠቅሟል ። እጆቹን በድውያን ላይ ጫነ ቃል ብቻ ተናገረ ፣ ዕውሩንም ጭቃ ቀብቶ ወደ ሴሎሂም ሄደ ፣ እንዲታጠብ አዘዘው ፤ ዛሬም ጌታ እነዚህን መንገዶች ሁሉ ይጠቀማል ።

እንግዲህ ስጦታው ያላቸው ክርስቲያኖች ታላቅ ኃላፊነት አለባቸው ። የመጀመሪያው ኃላፊነት የራሳቸውን ሕይወት መጠበቅ ነው ፤ አንዳንዶች እግዚአብሔር ሲጠቀምባቸው ክብርን ክብር ለሚገባው አይሰጡም ፤ ይህም ሕይወታቸው እየደከመና የጌታም ጸጋ እየራቃቸው ይሄዳል ። ሰዎችን ወደ ራሳችን እንዳንስብ በጣም መጠንቀቅ ይኖርብናል ። ሌላው ጉዳይ ስለጸለይንላቸው ሰዎች የምንሰጠው ምስክርነት ነው ። የጸለይንለት ሰው ካለበት በሽታ ነጻ ሳይሆን ስለ ጸለይንለት ብቻ እንደተፈወሰ አድርገን ብንመሰክር ጌታን አያስከብረውም ። የእኛ ኃላፊነት መጸለይ እንጂ መፈወስና ማዳን አይደለም ። ይህ ብቻ ሳይሆን ያልተፈወሱ ሰዎችን እንደ ተፈወሱ አድርገን መድኃኒታቸውን እንዲጥሉ ብናስገድዳቸው ችግር ላይ ልንጥላቸው እንችላለን ። ሰዎች በተፈወሱ ጊዜ በሰውነታቸው ያውቁታል ።

«ከሥቃይዋም እንደዳነች በሰውነቷ አወቀች» ማር. ፭ ፥ ፳፱ ። ዛሬ ተፈውሰው ለጌታ ክብር የቆሙ ወንዶሞችና እህቶች አሉ ። እነዚህ ጌታ የዳሰሳቸው በሰው ማደፋፈርና ማባበል ሳይሆን በእርግጥ መንፈስ ቅዱስ ክብሩን የገለጠባቸው ናቸው ። አንዳንዶቻችን ግን ከመጸለይ በላይ ያለውን የማዳን ሥራ የእኛ ኃላፊነት አድርገን ስለምንወስደው ሰዎች ባልተፈወሱ ጊዜ ልባችን ሲሰበር ወይም ፈውስን ወደ ሰውየው ለማምጣት ኃይልን ስንጠቀም እንታያለን ። በአጋንንት የታሠሩት ነፃ እንዲወጡ በሥጋ መታገል አስፈላጊ አይደለም ። ነገር ግን ጌታን ከፍ ስናደርግ እርሱ የሁሉ ጌታ ነውና መፈወስ የሚያስፈልጋቸው ይፈወሳሉ ።

የኃይል ስጦታዎች ምንም ጊዜ ለወንጌል መስፋፋት ለነፍሳት መዳን መሣሪያ ዎች ናቸው ። ጌታ ኢየሱስ በወንጌሎች እንደተገለጸው ከስብከቱና ከመልእክቱ ፈውስና ተአምራት ተለይቶት አያውቅም ። ማቴ. ፰ ፥ ፲፮—፲፯ ፥ ፱ ፥ ፴፭ ፥ ፳፱—፴፩ ፤ ማር. ፯ ፡ ፴፫ ፥ ፩ ፥ ፴፪—፴፬ በኋላም ለሐዋርያቱ በሰጣቸው አገልግሎት የመፈወስንና ተአምራት የማድረግ ኃይል ከእነርሱ ጋር ስለነበር በዚያን ዘመን ቤተ ክርስቲያን በዚህ ኃይል ስለተጠቀመች እጅግ ፍሬያማ ነበረች ። የኃይል ስጦታዎች በቤተ ክርስቲያን አስፈላጊ የሚሆንበት ምክንያት ነፍሳትን የመሰብሰቢያ መሣሪያ በመሆኑ ብቻ ሳይሆን ኃጢአትና በሽታ በሰው ልጅ ላይ የሰፈኑ ጠላቶች በመሆናቸው የጌታ ኢየሱስ ተልእኮ ደግሞ በኃጢአት የወደቀውን በአጋንንትና በበሽታ የታሠረውን የሰው ልጅ ነፃ ለማውጣት በመሆኑ ነው ። ጌታ ኢየሱስ ወደዚህ ምድር የመጣው ሕይወት እንዲሆንልን እንዲበዛልንም ነው ። ፈውስና ተአምራት ምንም ጊዜ ከደኅንነት ለይተን የምንመለከተው አይደለም ። ዳዊት ለእግዚአብሔር ምሥጋና ሲያቀርብ «ኃጢአትሽን ሁሉ ይቅር የሚል ደዌሽንም ሁሉ የሚፈውስ» መዝ. (፩፻፫) ፫ የኃጢአት ይቅርታና ፈውስ ሊለያዩ የማይገባቸው ሌላው ምክንያት ለቤተክርስቲያን ከተሰጣት ሥርዓት አንዱ ዘይት ቀብቶ ለበሽተኞች መጸለይ በመሆኑ ነው ። «ከእናንተ ማንም የታመመ ቢኖር የቤተ ክርስቲያን ሽማግሌዎች ወደርሱ ይጥራ በጌታም ስም ዘይት ቀብተው ይጸልዩለት» ያዕ. ፭ ፥ ፲፬ ።

ዛሬ በሀገራችን በጌታ ፍቅር ተሞልተው ከሚያገለግሉት መካከል ከአጋንንት እሥራትና ከበሽታ ነፃ የወጡ ናቸው ። ለዚህም የብዙ ሰዎችን ምስክርነት ለማቅረብ ይቻላል ። ነገር ግን ዛሬ ጌታን ከሚያገለግሉት መካከል የአቶ ረጋሣ ፈይሳን ምስክርነት አቀርባለሁ ።

<u>አቶ ረጋሳ ፈይሳ ፤</u>

ሁለት ዓመታት ሙሉ በጽኑ ራስ ምታት ተሰቃየሁ ፤ ዐይኖቼ እንደ ጉም ባለ ነገር ተሸፈኑ ፥ እንዳላነብ ሆንኩ ብስጭትና ጭንቀት ሞላብኝ ፥ ከማንኛውም ሰው ጋር መስማማት አቃተኝ ፤ የውስጥ እረፍትና እንቅልፍ አጣሁ ።

ከዚህ ሕመም ፥ ከዚህ ጭንቀት ፥ ከዚህ መከራዬ ጠንቋዮች ያድኑኝ ይሆናል በማለት ለመግለጽ የሚሆኑኝን ልዩ ልዩ መልክ ያላቸው ዶሮዎች አቀረብኩ ፤

ወይፈን ነዳሁ ፤ ነገር ግን በሽታዬ ጠናብኝ ፤ አሁንም ተስፋ ሳልቆርጥ ወደ ሌላ መድኃኒተኛ ቤት ሄድኩ ። ስለ በሽታዬ ዘርዝሬ አስረዳሁት ፤ አውቃለሁ ባዩ ስሜንና የእናቴን ስም ጠየቀኝና ነገርኩት ፤ መድኃኒት ብሎ ብዙ ነገሮችን አዘዘልኝ ።

«በቁመትህ ልክ ርዝመት ባለው ብራና ላይ ተጽፎ ክታብ ይደረግልሃል ፤ ጥቁር ሴት ዶሮ አርደህ ከነቢላዋው ፥ ሰባት ሎሚና ስምንት ሪሚጦ አዘጋጅተህ ጀንበር ሳትወጣ በማለዳ በጨለማ ጣል» አለኝ ። ለዚህ ትዕዛዙ ከፈልኩ ፤ የታዘዝኩትን ሁሉ ፈጸምኩ ነገር ግን አልዳንኩም እንዳውም እየባሰብኝ ሄደ ፤ ጭንቀቴ በረታ ፤ እረፍት አጣሁ ።

ምናልባት ቢሻለኝ በማለት አሁንም እንደገና ወደ ሌላ ጠንቋይ ዘንድ ሄድኩ ። ሁለት ዓይነት ወረቀት ጽፎ በአንገትህና በጭንህ ላይ እሰረው ብሎ ሰጠኝ ፤ የምታጠነውም ዕፅ ወሰድኩ ፤ የታዘዝኩትን ሁሉ ፈጸምኩ ፤ ነገር ግን አልዳንኩም ።

በመጨረሻም የእግዚአብሔርን ቃል ሰማሁና በጸሎት ወደ አምላክ ቀረብኩ ። የቀደመውን ኃጢአቴን ተናዘዝኩ ። «አቤቱ እኔን ኃጢአተኛውን ይቅር በለኝ ፤ ሥጋዬንና ነፍሴን መንፈሴንም አድን ። ዳግመኛም ለአማልክት አልገዛም ፤ አልሰግድም ፤ ከአሁን በኋላ ላንተ ብቻ እኖራለሁ» ብዬ ጸለይኩ ።

ጌታ ኢየሱስ ነፍሱን ሰጥቶ ነፍሴን አዳናት ፤ በሥጋው ስቃይ ሕመሜን ፈወሰኝ ፤ በመንፈሱ መንፈሴን ቀደሰው ፤ ማንም ያልቻለውን ሕመም እግዚአብሔር ፈወሰኝ ።

እኚህ ሰው እግዚአብሔር በፈውስ ስጦታ የሚጠቀምባቸው በመሆናቸው እግዚአብሔር በርሳቸው በኩል ለብዙዎች ፈውስ ሰጥቷል ። ይህ ምስክርነት የተወሰደው ከብርሃን መጽሔት ፲፱፻፷፰ ዓ. ም. እትም ከቊጥር ፩ ከገጽ ፯ ነው ። (ባዘጋጅው ፈቃድ)

ስለ ስጦታው አስፈላጊነትና የተሰጠውን ምስክርነት ከተመለከትን በፈውስ ስጦታና በተአምራት ማድረግ ያለውን ልዩነት ልንመለከት ይገባናል ። በመሠረቱ በሦስቱ ስጦታዎች መካከል ልዩነቱ ግልጽ ሆኖ አይታይም ። እርስ በርሳቸው የተያያዙ በመሆናቸውም አንዱን ከአንዱ ለይቶ ማሳየት ያስቸግራል ። ነገር ግን ግልጽ ሆኖ የሚታየውን ልዩነት ለማሳየት እሞክራለሁ ።

አንዳንድ ሰዎች ሙታን ማስነሳት ደንቆሮው እንዲሰማ ፥ እውሩ እንዲያይ ማድረግ ተአምራት ነው ሲሉ አንዳንዶች ደግሞ በሽተኛው ቀስ በቀስ ሲድንና ፈውስ ከመቅጽበት ሲያገኝ ተአምራት ነው ይላሉ ። የሁለቱም አስተሳሰብ ትክክለኛ ቢሆንም የተአምራት ስጦታ ከዚህ በላይ ነው ሙሴ ውሃውን ወደ ደም ሲቀይር ከዓለት ውሃ ሲያወጣ ፥ ኤልያስ ከሰማይ እሳት ሲያወርድ ፥ ኤልሳዕ መራራውን ውሃ ወደ ጣፋጭ ሲቀይር ጳውሎስ ወንጌል የተቃወመውን እውር እንዲሆን ሲያዘው ይህ ሁሉ በተአምራት ስጦታ የሚደረግ ነው ። ስለዚህ ስለ ተአምራት ማድረግ ስጦታ ስንነጋገር በሽተኞችን ብቻ በሚመለከት መስመር መመልከት አይኖርብንም ።

ይህ ስጦታ በሙላት የሠራባቸው ሰዎች በዓለም ላይ ጥቂት ከመሆናቸውም በላይ የተነሱትም አልፎ አልፎ ነው ። ዛሬ፤እግዚአብሔር፤እንዲህ ያለ ስጦታ ያላቸውን ሰዎች በማስነሳት አገራችንን እንዲጐበኝ መጸለይ ይኖርብናል፤። ቀደም ብዬ እንዳልኩት በፈውስ ፣ በተአምራት ፣ በእምነት ስጦታዎች መካከል መቀራረብ አለ ። ስለዚህ የተአምራት ማድረግ ስጦታ ያለው ክርስቲያን የእምነት ስጦታ ይኖረዋል ። በእርግጥ የእምነት ስጦታ ራሱን የቻለ ትርጉም አለው ፤ እግዚአብሔርን ለታላቅ ነገር ማመን የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለታላቅ ሥራ በእምነት ማነሳሳት ይህ እምነት ማነሳሳት ይህ እምነት ስጦታ ነው ።

በዓለም ላይ ታላቅ አገልግሎት የሰጡትና ብዙ ፍሬ ያፈሩት የመገለጥና የኃይል ስጦታ ያላቸው ሰባኪዎች ናቸው ። እነዚህም ስጦታዎች ፈውስ ፣ የእውቀት መናገር ስጦታዎች ጐልተው የሚታዩት ናቸው ። ስለዚህ በአብያተ ክርስቲያናት መካከል የፈውስ ስጦታ እንዲሠራ ጌታን የሚጠይቁ ብዙዎች ናቸው ፤ በዚያው መጠን ስለዚህ ስጦታ ልንገነዘባቸው የሚገቡ አንዳንድ ነጥቦች አሉ ፤ እነርሱም እንደሚከተለው በአጭሩ እንመለከታቸዋለን ።

በመጀመሪያ ደረጃ መገንዘብ የሚገባን ማንኛቸውም ስጦታ የፈውስም ስጦታ ሥራ ላይ ሊውል የሚችለው እግዚአብሔር በሚፈቅድበት ጊዜ ብቻ ነው ። ስጦታው ያለው ክርስቲያን በፈለገበት ጊዜ በሽተኞች የሚፈውሱ ቢሆን በየሆስፒታሉ እየዞርን አልጋዎቹን ባዶ ባደረግን ነበር ። ከዚህ ጋር አያይዘን ማተኮር ያለብን ስጦታው ያላቸው ክርስቲያኖች ፕሮፌሽናል ፈዋሾች አለመሆናቸውን ነው ። ማንም ሌላውን በዚህ ዓይነት የሚመለከት ወይም ራሱን እንዲህ የሚቆጥር ቢኖር ተሳስቷል ። በመሠረቱ ያመኑት ሁሉ እጃቸውን በመጫን ለድውያን እንደሚጸልዩ እነርሱም እንደሚፈወሱ ተገልጧል ። ነገር ግን እግዚአብሔር በተለይ አንዳንድ ሰዎችን ለዚህ ጉዳይ ስለመረጣቸው በእነርሱ በኩል ድንቅን ያደርጋል ። ይህም ማለት እነዚህ ሰዎች ከእኛ የተለዩ ቅዱሳን ስለሆኑ ሳይሆን እግዚአብሔር ሊጠቀም ባቸው ስለፈለገ ብቻ ነው ።

ሌላው ነጥብ ተጸልዮላቸው ከተፈወሱ በኋላ በሽታው ስለሚመለስባቸው ሰዎች ነው ። ብዙ ጊዜ አንዳንድ ክርስቲያኖች የጸለዩላቸው ሰዎች ከተፈወሱ በኋላ በሽታው ሲመለስባቸው ሲያዩ ይበሳጫሉ ። አንድ ልንገነዘበው የሚገባ ነገር ቢኖር የእኛ ኃላፊነት መጸለይ እንጂ እንዲፈወሱ ወይም ፈውሳቸው እንዲጸና ማድረግ አይደለም ። ተአምራትና ፈውስ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ ነው ። ይህም ሥራ የመንፈስ ቅዱስ ሥራ መሆኑን አውቀን ለጌታ ስንተውለት እግዚአብሔር እርሱ እንደወደደ ይሠራል ።

ማ ጠ ቃ ለ ያ ።

መንፈስ ቅዱስ እጅግ ሰፊና ትልቅ ርዕስ ነው ። በእነዚህ ባለፉት ገጾች ስለ መንፈስ ቅዱስ ዶክትሪንና ልምምድ ተናግሬ ጨርሻለሁ ማለት አይደለም ከዚህም በተሻለና ሰፋ ባለ ሁኔታ መጻፍ ይችላል ። ነገር ግን ጠቃሚና አስፈላጊ የሆኑትን ሀሳቦች አጠር አጠር አድርጌ አቅርቤአለሁ ።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን በሚመለከት አስፈላጊ መስለው የታዩኝን ሃሳቦች ለስፍሬአቸዋለሁ ፤ ከእነዚህ የጸጋ ስጦታዎች ጋር በማያያዝ ስለ መንፈስ ፍሬዎች መረዳት ይኖርብናል ። የመንፈስ ፍሬ የማይታይበት የጸጋ ስጦታ ተቀባይነት አይኖረውም የመንፈስ ስጦታዎችና ፍሬዎች ሚዛናዊ በሆነ ሁኔታ በአንድ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ መታየት አለባቸው።ይህም ሲሆን ስለመንፈስ ፍሬ ብቻ ፣ሚናገሩ ማስተዋል ያለባቸው የጸጋ ስጦታዎች በሕይወታቸው መታየት እንዳለባቸው ነው ።

ቀደም ብዬ እንዳልኩት መንፈስ ቅዱስ ሰፊና ትልቅ ርዕስ በመሆኑ ከጊዜ ወደ ጊዜ ስለ መንፈስ ቅዱስ ማንበብና መረዳት አለባቸው ። ከሁሉ በላይ ያለንበት ዘመን የመንፈስ ቅዱስ ዘመን በመሆኑ ብዙ ስለ መንፈስ ቅዱስ ማወቅ ይኖርብናል ። ይህንንም ጥማታችንን የሚያረኩ ብዙ መጽሐፍት ተጽፈዋል ።

You may contact the author
at the following address:

Daniel Makonnen
Ethiopian Community Evangelical Church
1906 H Street N.W.
Washington, D.C. 20006

Telephone: 202 / 898-1525